

د رسولانو عملونه

د کتاب پېژندنه

د رسولانو د عملونو کتاب د لوقا د انجيل څخه وروسته پيل کيږي چې ليکونکی يې لوقا دی. دا د لوقا د انجيل نه وروسته ليکل شوی دی. کله چې عیسی مسیح په صلیب باندې مړ کړای شو، نو شاگردانو يې له وېرې خپل ځانونه پټ کړل، خو عیسی مسیح د مړینې څخه وروسته په درېمه ورځ بیا راژوندی او د هغوی په منځ کې رانېکاره شو. مخکې له دې چې عیسی بېرته اسمان ته پورته شي یوځل بیا يې د هغوی سره وعده وکړه چې پلار خدای به هغوی ته هغه وعده شوی سوغات يعنې روح القدس راولېږي. عیسی مسیح هغوی ته وويل چې دوی به د روح القدس په قدرت سره د هغه د پيغام شاهدان اوسي، لومړی په اورشلیم، يهودیه، سامره او بیا د نړۍ تر بل سره پورې (د رسولانو عملونه ۸:۱).

د رسولانو د عملونو د کتاب مهمې ځانگړتیاوې د روح القدس کار دی چې په اورشلیم کې د پنتیکاست په ورځ په خپل قدرت سره په ایماندارانو باندې نازل شو. روح القدس کلیسا او د هغې مشرانو ته په هغو ټولو پېښو کې چې په دې کتاب کې بیان شوي دي، لارښوونه کوي او هغوی ته قوت ورکوي. لومړنی مسیحي پيغام د یو شمېر موعظو او هغو پېښو لندیز دی چې د رسولانو د عملونو په کتاب کې ليکل شوي دي چې د ایماندارانو په ژوند او د کلیسا سره په ملگرتیا کې د دې پيغام د قدرت ښکارندوی دی. په دې کتاب کې د لوستونکو پام دې ټکي ته راگرځول شوی دی چې کلیسا کوم سیاسي سازمان نه دی او د کوم حکومت د رانسکورولو او یا قدرت ته د رسېدلو دپاره فعالیت نه کوي، بلکې د کلیسا مقصد دا دی چې دا اعلان کړي چې خلک به په عیسی مسیح

باندې په ایمان راوړلو سره د خدای پاچاهۍ ته دننه شي.

د رسولانو د عملونو کتاب دا څرگندوي چې روح القدس ټولو ایماندارانو ته لارښوونه کوي او هغوی ته توان ورکوي، ترڅو د عیسی مسیح په هکله د اورشلیم څخه تر روم پورې یهودیانو او غیریهودیانو دواړو ته زېری ورسوي.

د موضوعگانو لست

د خلاصون د زېري رسولو دپاره تیاری: ۱:۱-۲۶

الف: د عیسی وروستنی فرمان او وعده: ۱:۱-۱۴

ب: د یهودا اسخريوتي په ځای د یو بل کس ټاکنه: ۱:۱۵-۲۶

په اورشلیم کې د زېري رسول: ۱:۲ - ۳:۸

په یهودا او سامره کې د زېري رسول: ۴:۸ - ۲۵:۱۲

د پولوس رسول کارونه: ۱۳ - ۲۸ فصلونه

الف: د خلاصون د زېري رسولو دپاره لومړی سفر: ۱۳ - ۱۴ فصلونه

ب: د اورشلیم شورا: ۱:۱۵-۳۵

ت: د خلاصون د زېري د رسولو دپاره دوهم سفر: ۳۶:۱۵ - ۲۲:۱۸

ث: د خلاصون د زېري د رسولو دپاره درېم سفر: ۲۳:۱۸ - ۱۶:۲۱

۱ ای تیوفیلوسه! ما په خپل لومړي کتاب کې د هغو کارونو په هکله ولیکل چې عیسی سرته ورسول او تعلیم یې ورکړ، یعنې د هماغې ورځې نه چې کار یې پیل کړ، (۲) تر هغې ورځې پورې چې هغه اسمان ته پورته کړای شو. مخکې له دې چې دا کار وشي هغه خپلو رسولانو ته چې هغه غوره کړي وو د روح القدس په وسیله لارښوونې وکړې. (۳) عیسی د خپلې مړینې څخه وروسته خپل ځان رسولانو ته وښود او ډېر ثبوتونه یې وړاندې کړل چې هغه ژوندی دی او تر څلوېښتو ورځو پورې څو څو ځلې هغوی ته ښکاره شو او د هغوی سره یې د خدای د پاچاهۍ په هکله خبرې وکړلې. (۴) هغه وخت چې عیسی لا د هغوی سره ؤ، هغوی ته یې حکم وکړ: «د اورشلیم څخه لاړ نه شی بلکې د هغې وعدې انتظار وباسئ چې زما پلار کړي ده او د هغې په هکله مې تاسو ته ویلي وو. (۵) یحیی به په ابوباندي د تعمید غسل ورکاوه، خو څو ورځې وروسته به تاسو ته په روح القدس د تعمید غسل درکړل شي.»

اسمان ته د عیسی مسیح ختل

۶ نو کله چې رسولان سره راټول شول، د عیسی څخه یې پوښتنه وکړه: «څښتنه، ایا همدا یې وخت دی چې ته به بیا اسرايیلو ته پاچاهي ورکوي؟» (۷) عیسی هغوی ته وویل: «تاسو ته په کار نه دي چې هغه وختونه او نیتې وپېژنئ چې زما پلار په خپل اختیار سره ټاکلي دي. (۸) خو د روح القدس په نازلېدلو به تاسو قدرت پیدا کړئ او په اورشلیم، ټوله یهودیه، سامره او د نړۍ تر بله سره پورې به زما شاهدان یئ.» (۹) وروسته له دې چې عیسی دا وویل، په داسې حال کې چې هغوی ورته کتل هغه اسمان ته پورته بوتلل شو او ورېځې هغه د هغوی له نظره پناه کړ. (۱۰) کله چې عیسی پورته روان ؤ او هغوی لا اسمان ته ځیر ځیر کتل، نو ناڅاپه دوه سړي چې سپین کالي

بي اغوستي وو د هغوی په خوا کې ودرېدل (۱۱) او ويې ويل: «ای جليليانو، تاسو ولي دلته ولاړ یئ او اسمان ته گورئ؟ دغه عیسی چې ستاسو څخه اسمان ته پورته بوتلل شو، لکه څنگه چې لاړ او تاسو وليده، نو همداسې به بېرته راشي.»

د يهودا په ځای د ماتياس ټاکل

(۱۲) بيا رسولان د زيتون د غره څخه چې له اورشليم څخه يو كيلومتر لېرې دی، بېرته اورشليم ته راستانه شول. (۱۳) کله چې هغوی ښار ته ورسېدل، نو هغې بالاخانې ته پورته شول چې هغوی په کې د يو څه وخت دپاره اوسېدل. کوم رسولان چې هلته تللي وو هغوی پطروس، يوحنا، يعقوب، اندرياس، فيليپوس، توما، بارتولما، متي، د حلفي زوی يعقوب، شمعون سرتېری او د يعقوب زوی يهودا وو. (۱۴) هغوی ټول به يوځای سره راټولېدل او تل به يې په گډه دعا کوله چې په هغوی کې د عیسی مور مریم، څو نورې ښځې او د عیسی وروڼه هم وو.

(۱۵) په هغو ورځو کې پطروس په يوه غونډه کې چې د عیسی شاگردان په کې راټول شوي وو او شمېر يې شاوخوا يوسلو شل تنه وو، ودرېده او ويې ويل: (۱۶) «ای خویندو او ورونو! د خدای د کلام هغه پېشگويي بايد رښتيا شي چې روح القدس د داود په خوله د يهودا په هکله چې د عیسی د نيوونکو لارښوونکی ؤ، کړې وه. (۱۷) هغه زمونږ د ډلې څخه ؤ او زمونږ سره په خدمت کې شریک ؤ. (۱۸) کومې پیسې چې يهودا د هغه بد کار په بدل کې ترلاسه کړې وې، په هغو باندې يې يوه ټوټه ځمکه واخيستله او په هغې کې سر په تالاق راولوېد. خپته يې وشلېدله او ټولې کولمې يې دباندې راووتلې. (۱۹) د اورشليم ټول خلک له دې نه خبر شول او هغوی دا ځمکه په خپله ژبه د حقل دما په نوم ياده کړه چې معنی يې ده د وينې ځمکه. (۲۰) نو ځکه د زبور په کتاب کې ليکل شوي دي:

وران او ويجار دې شي د هغه د اوسېدلو ځای

په هغه کې دې هېڅوک نه اوسي

او همدارنگه ليکل شوي دي:

د هغه مقام دې بل څوک ونيسي.

٢١ نو اوس بايد يو داسې سړی وټاکل شي چې هغه په ټوله موده کې چې څښتن عیسی زموږ سره تگ او راتگ درلود، زموږ سره ملگری و، ٢٢ یعنی له هغه وخت نه چې یحیی د تعمید غسل ورکاوه تر هغه وخته پورې چې عیسی زموږ څخه پورته بوتلل شو. نو د دغو کسانو څخه باید یو یې د عیسی د بیا راژوندي کېدلو د شاهد په توگه زموږ سره وي.»

٢٣ نو هغوی د دوو کسانو وړاندیز وکړ: یوسف چې د برسابا په نوم یادېده او همدارنگه د یوستوس په نوم هم مشهور و او بل یې ماتياس و. ٢٤ بیا هغوی دعا وکړه: «ای څښتنه، ته د ټولو انسانانو د زړونو څخه خبر یې، نو موږ ته وښایه چې په دې دوه کسانو کې تا کوم یو غوره کړی دی ٢٥ چې د رسول په توگه د یهودا په ځای خدمت وکړي، ځکه چې هغه خپل رسالت پرېښود او هغه ځای ته لاړ چې د هغه لایق و.» ٢٦ بیا هغوی پچه واچوله او پچه د ماتياس په نوم راووتله او هغه په هغو نورو یوولسو رسولانو کې شامل شو.

د روح القدس نازلېدل

٢ ١ کله چې د پنتیکاست ورځ راورسېدله، ټول ایمانداران په یو ځای کې سره راټول شوي وو. ٢ ناڅاپه د اسمان څخه د یو تیز باد په شان یو اواز راغی او په ټول کور کې چې هغوی په کې

ناست وو، دا اواز خپور شو. (۳) هلته هغوی ته د اور د لمبو په شان ژبې رابنکاره شوې او په هغوی هر یو باندې نازلې شوې. (۴) هغوی ټول د روح القدس څخه ډک شول او څنگه چې روح القدس هغوی ته د خبرو کولو توان ورکړ، نو په نورو ژبو یې خبرې پیل کولې.

(۵) په هغه وخت کې پرهېزگاره یهودیان چې د نړۍ د هر هېواد څخه راغلي وو، په اورشلیم کې اوسېدل. (۶) کله چې هغوی دا اواز واورېد، نو ډېر خلک سره راټول شول او حیران پاتې شول، ځکه چې هر یو د ایماندارانو خبرې په خپلو ژبو باندې اورېدلې. (۷) هغوی ډېر حیران پاتې وو او ویل یې: «ایا دا ټول جلیلیان نه دي چې خبرې کوي؟» (۸) نو بیا څنگه مونږ هر یو په خپله مورنۍ ژبه د هغوی خبرې اورو؟ (۹) مونږ پارتيانو، ماديانو، ایلامیانو، د بین النهرین اوسېدونکو، د یهودیې او کپدوکیې، پونتوس، د اسیا د ولایت (۱۰) او فریجیې او پمفیلیې، مصر او لیبیا د سیمو څخه چې د قیروان ښار ته نژدې دي، رومي مسافران (۱۱) چې اصلي یهودیان او څوک چې یهودیان شوي دي، کریتیان او عربان یو. خو بیا هم مونږ د هغوی خبرې چې د خدای د حیرانوونکو کارونو په هکله یې کوي په خپلو خپلو ژبو اورو.» (۱۲) هغوی حیران او وارخطا ولاړ وو او یو د بله څخه یې پوښتنه کوله چې دا څه معنی لري؟ (۱۳) خو نورو به ملنډې وهلې او ویل به یې چې دا خلک نشه دي.

د پطروس و عظ

(۱۴) بیا پطروس د نورو یوولسو رسولانو سره ودرېده او په لوړ اواز یې د خلکو گڼې گونې ته په وینا کې وویل: «ای یهودیانو او د اورشلیم اوسېدونکو! زه چې څه وایم، غواړم په هغې باندې پوه شئ او په غور سره یې واورئ. (۱۵) لکه څنگه چې تاسو فکر کوئ دا خلک نشه نه دي، ځکه چې اوس لا د سهار نهه بجې دي. (۱۶) بلکې دا هغه څه دي چې یو بیل نبي د هغه په هکله ویلي وو:

(۱۷) خدای وایي: په اخرو ورځو کې به داسې وشي. زه به خپل روح کړمه نازل په ټولو خلکو

باندې ستاسو لورگانې او زامن به زما پیغام رسوي ستاسو ځوانان به رویاگانې ویني او ستاسو سپین ږیري به خوبونه ویني (۱۸) هو، په هغو ورځو کې حتی په خپلو غلامانو او وینځو باندې به هم خپل روح نازل کړم او دوی به زما پیغام رسوي. (۱۹) زه به پاس په اسمان کې عجیبه کارونه وښایم او لاندې په ځمکه باندې حیرانوونکې نښې یعنی وینه، اور او سخت لوگی. (۲۰) مخکې له دې چې د څښتن ورځ راشي یعنی لویه او د جلال ورځ، نو لمر به په تیاره باندې بدل شي او د سپوږمۍ رنګ به لکه د وینې په شان سوري شي. (۲۱) نو بیا به داسې وشي چې هرڅوک د څښتن په نوم چې مرسته وغواړي، هغه به وژغورل شي.

(۲۲) ای د اسراییلو خلکو! دې خبرو ته غوږ ونیسئ: ناصري عیسی یو سړی ؤ چې خدای هغه تاسو ته د معجزو، حیرانوونکو کارونو او نښو له لارې چې خدای د هغه په وسیله ستاسو په منځ کې وښودلې، ثابته کړه چې هغه څوک دی، لکه څنګه چې تاسو په خپله ورباندې خبر یئ. (۲۳) دا سړی تاسو ته د خدای د ټینګې ارادې او پوهې له مخې په لاس درکړل شو او تاسو هغه د بدکارانو په مرسته په صلیب ځوړند او مړ مو کړ. (۲۴) خو خدای هغه بېرته راژوندی کړ او د مرګ د عذاب څخه یې خلاص کړ، ځکه چې مرګ نه شو کولای هغه په خپلو منګولو کې وساتي. (۲۵) ځکه چې داود د هغه په هکله ویلي وو:

زه وینم چې تل څښتن زما سره دی

هغه موجود دی زما ښي لاس ته

چې زه ونه غورځېرم

(۲۶) نو زما زړه دی خوشحال

کله چې کرم خبرې نو ډېر خوشحاله یمه

او اوسي په هیله کې به آرام بدن زما

٢٧ ځکه چې ته به ما پرېږدي د مرو په دنیا کې

او ته به پرېږدي مری د خپل سپېڅلي خادم

چې شي خراب

٢٨ تا راته ونبودلي لاري د ژوند

په خپل دیدار به کړې ما ډک

د خوشحاليو څخه

٢٩ ای گرانو دوستانو! زه کولای شم په پوره ډاډ سره د خپل نیکه داود په هکله تاسو ته ووايم چې هغه مړ شو او بنځ شو او د هغه قبر تر نن ورځې پورې دلته موجود دی. (٣٠) خو داود پیغمبر ؤ او پوهېده چې خدای ورسره وعده کړې او قسم یې خوړلی چې د هغه د اولادې څخه به یو کس د پاچاهۍ په تخت کښېږوي. (٣١) داود پوهېده چې څه به کيږي او ویلي یې وو چې مسیح به بیا راژوندی کيږي. هغه وویل چې خدای به هغه د مرو په دنیا کې پرېږدي او نه به د هغه مړی خرابېدلو ته پرېږدي. (٣٢) خدای همدا عیسی د مرو څخه راژوندی کړ او مونږ ټول د دې شاهدان یو. (٣٣) نو بیا عیسی پورته یووړل شو چې د خدای نبي لاس ته کښېږي او هغه د اسماني پلار له خوا وعده شوی روح القدس ترلاسه کړ او په مونږ باندې یې نازل کړ چې اوس یې تاسو وینئ او اورئ. (٣٤) ځکه چې داود خپله اسمان ته نه ؤ پورته شوی، خو هغه وایي:

څښتن وويل زما بادار ته

کښېنه زما ښي لاس ته

٢٥ ترڅو ستا دښمنان کړم

ستا د پښو لاندې

٢٦ نو د اسراييلو ټول خلک دې په يقين سره په دې پوه شي چې هغه عيسى چې تاسو په صليب ځورند کړي ؤ، خداى هغه څښتن او مسيح وټاکه.»

٢٧ کله چې خلکو دا واورېدل، نو زړونه يې مات شول. هغوى پطروس او نورو رسولانو ته وويل: «اى گرانو دوستانو! مونږ بايد څه وکړو؟» ٢٨ پطروس هغوى ته وويل: «تاسو هر يو بايد د خپلو گناهونو نه توبه وباسئ او د عيسى مسيح په نوم د تعמיד غسل واخلي، په دې ډول به ستاسو گناهونه وبخښل شي او روح القدس به د يو نعمت په توگه ترلاسه کړي.» ٢٩ ځکه چې دا وعده ستاسو سره، ستاسو د اولادونو او هغو خلکو سره ده چې په لېرې ځايونو کې اوسېږي، يعنې د هغو ټولو سره چې زمونږ څښتن خداى يې خپل ځان ته رابولي.» ٤٠ پطروس هغوى ته نورې ډېرې خبرې وکړې او هغوى ته يې خبردارى ورکړ او ويې ويل: «خپل ځانونه د دې زمانې د بدکارو خلکو څخه وساتئ.» ٤١ کومو خلکو چې د پطروس پيغام ومانه، نو هغوى ته د تعמיד غسل ورکړل شو. په هغه ورځ شاوخوا درې زره کسان د ايماندارانو د ډلې سره يوځاى شول.

د ايماندارانو ژوند

٤٢ ايماندارانو خپل وخت د رسولانو څخه د تعليم په اورېدلو، د يو بل سره په ملگرتيا، په گډه

سره د ډوډۍ په خوړلو او دعا کولو تېراوه. (۴۳) د هغو حيرانوونکو کارونو او معجزو له امله چې د رسولانو په وسيله به بنودل کېدلې، د ټولو په زړونو کې به وېره پيدا کېدله. (۴۴) ټول ايمانداران به سره راټولېدل او هغوی چې هرڅه لرل نو ټول به په کې شريک وو. (۴۵) هغوی به خپل مال او جايداد خرڅاوه او هر يو ته به يې د هغه د اړتياوو له مخې پيسې ورکولې. (۴۶) هغوی به هره ورځ د خدای په کور کې سره راټولېدل او په خپلو کورونو کې به يې په خوشحالی او اخلاص يوځای ډوډۍ خوړله. (۴۷) هغوی به د خدای ثنا ويله او ټول خلک ترې خوشحاله وو او هره ورځ به چې څومره خلکو خلاصون مونده، نو څښتن به د هغوی په ډله کې شاملول.

پطروس او يوحنا يو شل سړي ته شفا ورکوي

۳ (۱) يوه ورځ د ماسپښين درې بجې چې د عبادت وخت ؤ، پطروس او يوحنا د خدای کور ته تلل. (۲) يو سړی چې له مور نه شل پيدا شوی ؤ، د خدای د کور د هغې دروازې مخې ته چې د ښکلې دروازې په نوم يادېدله کښېناسته، ترڅو د خلکو څخه چې د خدای کور ته به ننوتل، خيرات وغواړي. (۳) کله چې هغه شل سړي وليدل چې پطروس او يوحنا د خدای کور ته ننوځي، نو د هغوی څخه يې خيرات وغوښت. (۴) پطروس او يوحنا هغه ته په ځير ځير وکتل او پطروس ورته وويل: «مونږ ته وگوره.» (۵) هغه شل سړي هغوی ته وکتل او تمه يې لرله چې د هغوی څخه به کوم څه ترلاسه کړي. (۶) خو پطروس وويل: «زه سره زر يا سپين زر نه لرم، خو څه چې لرم هغه تاته درکوم. د ناصري عيسی مسيح په نوم امر کوم چې پاڅېره او وگرځه.» (۷) بيا پطروس هغه د ښي لاس څخه ونيوه او د هغه سره يې مرسته وکړه چې ويې دروي. سمدلاسه د هغه په پښو او د پښو په بندونو کې قوت پيدا شو. (۸) بيا هغه زر پاڅېده او په خپلو پښو ودرېده او روان شو. بيا هغه سړی د هغوی سره د خدای کور ته ننوت، گرځېده او ټوپونه يې وهل او د خدای ثنا يې ويله. (۹) ټولو خلکو وليدل چې هغه گرځېده او د خدای ثنا يې ويله. (۱۰) کله چې هغوی دا

سړی وپېژانده چې دا هماغه سړی دی چې د خدای د کور د ښکلې دروازې په خوله کې به ناست و او خیرات به یې غوښته، نو ټول هک حیران شول چې په هغه باندې څه وشول.

د خدای په کور کې د پطروس وعظ

۱۱) په داسې حال کې چې هغه سړی پطروس او یوحنا کلک نیولي وو، ټولو خلکو په حیرانتیا سره په هغه ځای کې چې د سلیمان د برنډې په نوم یادېده، د هغوی خواته منډې وهلې. ۱۲) کله چې پطروس خلک ولیدل، نو هغوی ته یې په وینا کې وویل: «ای د اسراییلو خلکو، تاسو ولې په دې کار حیران شوی او ولې مونږ ته داسې گورئ؟ تاسو فکر کوئ چې دا سړی مونږ په خپل قدرت او دینداری سره جوړ کړ چې وگرځي؟» ۱۳) د ابراهیم، اسحاق، یعقوب یعنې زموږ د نیکونو خدای خپل خدمتگار عیسی ته لویي ورکړې ده. خو تاسو هغه حاکمانو ته په لاس ورکړ او د پیلاتوس په حضور کې مو د هغه څخه انکار وکړ، که څه هم پیلاتوس پرېکړه کړې وه چې هغه ازاد کړي. ۱۴) تاسو د هغه سپېڅلي او نېک سړي څخه انکار وکړ او د یو قاتل د خوشې کولو غوښتنه مو وکړه. ۱۵) تاسو هغه څوک وواژه چې د ژوندون سرچینه ده، خو خدای هغه بېرته د مرگ څخه راژوندی کړ او مونږ د دې شاهدان یو. ۱۶) دا د عیسی د نوم قدرت و چې هغه شل سړي ته یې چې تاسو یې وینئ او پېژنئ، توان ورکړ. د عیسی په نوم او په هغه باندې په ایمان راوړلو سره دا سړی بالکل روغ شو او تاسو یې وینئ.

۱۷) اوس ای زما ورونو! زه پوهېږم چې تاسو او ستاسو مشرانو دا کار په ناپوهۍ سره کړی دی. ۱۸) خو خدای چې کومه پېشگويي د خپلو پیغمبرانو په وسیله کړې وه چې د خدای مسیح به تکلیفونه وزغمي، هغه یې پوره کړه. ۱۹) نو توبه وباسئ او د خدای خواته راوگرځئ، ترڅو ستاسو گناهونه وبخښل شي. ۲۰) بیا به داسې وختونه راشي چې خښتن تاسو ته روحاني سکون درکړي. خدای به تاسو ته عیسی چې ستاسو دپاره ټاکل شوی مسیح دی، درولېږي. ۲۱) لکه څنگه چې

خدای د خپلو سپېڅلو پیغمبرانو په وسیله ډېر پخوا وعده کړې وه، عیسی باید تر هغه وخته پورې په اسمان کې پاتې شي، ترڅو ټول شيان بېرته جوړ شي. (٢٢) ځکه چې موسی وویل: «ستاسو خښتن خدای به ستاسو د خپل قوم څخه زما په شان یو پیغمبر درولېږي. هغه چې هرڅه وایي تاسو به ورته غوږ نیسئ. (٢٣) هرڅوک چې د هغه پیغمبر خبرو ته غوږ ونه نیسي او هغه ونه مني، نو هغه به د خدای د قوم څخه وویستل شي او له منځه به یووړل شي.» (٢٤) سموییل او نورو ټولو پیغمبرانو چې د هغه څخه وروسته راغلي دي په دې هکله خبرې کړې وې چې په دې ورځو کې به څه وشي. (٢٥) تاسو د پیغمبرانو وارثان یئ او په هغه لوظ کې شریک یئ چې خدای ستاسو د نیکونو سره کړی دی، لکه څنگه چې خدای ابراهیم ته وویل: «ستا د اولادې په وسیله به د نړۍ ټول خلک برکت ومومي.» (٢٦) کله چې خدای خپل خدمتگار عیسی وټاکه، نو هغه یې اول تاسو ته درولېږه چې تاسو هر یو د خپلو بدو لارو څخه راوړوي او برکت درته درکړي.»

پطروس او یوحنا د شورا په مخکې

٤ (١) پطروس او یوحنا لا د خلکو سره خبرې کولې چې په دې وخت کې ځینې کاهنان، د خدای د کور د ساتونکو قوماندان او ځینې صدوقیان راورسېدل. (٢) هغوی ډېر په قهر وو، ځکه چې رسولانو خلکو ته تعلیم ورکاوه او اعلان یې کاوه چې عیسی د مړو څخه بیا راژوندی شوی دی او دا ثابتوي چې مړي به راژوندي کېږي. (٣) هغوی پطروس او یوحنا ونيول، خو له دې امله چې ماښام و، نو هغوی یې تر سبا ورځې پورې په زندان کې وساتل. (٤) خو ډېرو خلکو چې دا پیغام واورېد، نو ایمان یې راوړ. د هغوی شمېر نژدې پنځو زرو کسانو ته ورسېده.

(٥) بله ورځ د یهودیانو حاکمان، مشران او د شریعت عالمان په اورشلیم کې سره راټول شول.
 (٦) لوی کاهن حناس او قیافا، یوحنا، سکندر او د لوی کاهن د کورنۍ نور غړي هم هلته وو.
 (٧) هغوی پطروس او یوحنا راوستل او د شورا په مخکې یې ودرول او پوښتنه یې ترې وکړه:

«تاسو په کوم قدرت او د چا په نوم دا کار کړی دی؟» (۸) پطروس چې د روح القدس څخه ډک شو، هغوی ته ځواب ورکړ: «ای د قوم حاکمانو او مشرانو: (۹) که چېرې تاسو نن زمونږ څخه د هغه نېک کار په هکله چې د هغه شل سړي سره مو کړی دی پوښتنه کوئ او غواړئ په دې پوه شئ چې هغه څنگه روغ شو، (۱۰) نو تاسو ټول او د اسراییلو ټول قوم دې په دې پوه شي چې دا سړی چې ستاسو په مخکې ولاړ دی، هغه د ناصري عیسی مسیح د نوم په قدرت سره چې تاسو په صلیب ځوړند کړ او خدای بېرته د مړو څخه راژوندی کړ، روغ شوی دی. (۱۱) عیسی هغه څوک دی چې د هغه په هکله د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

کومه تیره چې رد کړې گلکارانو وه

هغه اوس شوه اصلي تیره د تهداب

(۱۲) خلاصون یوازې د عیسی په وسیله ترلاسه کېدای شي. ځکه چې په ټوله نړۍ کې بل داسې څوک نشته چې د هغه په وسیله مونږ خلاصون ومومو.»

(۱۳) کله چې هغوی د پطروس او یوحنا زپورتیا ولیدله او پوه شول چې هغوی عادي او بې تعلیمه خلک دي، نو حیران شول او وپې وپېژندل چې د عیسی ملگري دي. (۱۴) خو څرنگه چې هغوی هغه سړی ولیده چې روغ رمټ د هغوی په منځ کې ولاړ دی، نو هېڅ یې ونه شو ویلی. (۱۵) نو هغوی پطروس او یوحنا ته امر وکړ چې د شورا څخه ووځي او بیا یې په خپل منځ کې بحث پیل کړ. (۱۶) هغوی وویل: «دې خلکو سره څه وکړو؟ ځکه چې د اورشلیم ټول خلک پوهیږي چې دا حیرانوونکي معجزه د هغوی له خوا وشوه او مونږ له هغې څخه منکرېدلی نه شو. (۱۷) خو د دې دپاره چې دا خبره نوره هم د خلکو په منځ کې خپره نه شي، نو هغوی ته باید خبرداری ورکړو چې نور د عیسی په هکله د هېچا سره خبرې ونه کړي.»

١٨ نو هغوی پطروس او یوحنا بیا راوغوښتل او حکم یې ورته وکړ چې نور به هېڅکله د عیسی په نوم چاته څه نه وایي او نه به تعلیم ورکوي. ١٩ خو پطروس او یوحنا ځواب ورکړ: «تاسو په خپله قضاوت وکړئ چې د خدای په نظر کې کومه خبره سمه ده، ایا د خدای څخه اطاعت وکړو او که ستاسو څخه؟» ٢٠ مونږ چې څه لیدلي او اورېدلي دي د هغې په هکله غلي نه شو پاتې کېدلی.» ٢١ شورا پطروس او یوحنا ته یوځل بیا سخت خبرداری ورکړ او بیا یې پرېښودل چې لاړ شي. هغوی داسې کوم دلیل پیدا نه کړ چې دوی ته سزا ورکړي، ځکه څه چې شوي وو د هغې په خاطر ټولو خلکو د خدای ثنا ویله. ٢٢ کوم سړي چې په دې معجزې شفا موندلې وه د هغه عمر د څلوېښتو کلونو څخه زیات ؤ.

د ایماندارانو د زړورتیا دپاره دعا

٢٣ کله چې پطروس او یوحنا رخصت شول، نو هغوی خپلو ملګرو ته لاړل او څه چې مشرانو کاهنانو او د قوم مشرانو ورته ویلي وو، هغوی ته یې وویل. ٢٤ کله چې ایماندارانو دا واورېدل، نو په ګډه یې خدای ته دعا وکړه او ویې ویل: «ای څښتن تعالی، ای د اسمان، ځمکې، بحیرو او هرڅه چې په هغو کې دي، د هغو ټولو خالق! ٢٥ تا د روح القدس په وسیله د خپل خدمتګار او زموږ د نیکه داود په خوله وویل:

دولې دومره شول په قهر نور قومونه؟

ولې بېځایه دسیسې جوړوي دغه قومونه؟

٢٦ تیاروي ځانونه جنگ ته پاچاهان د جهان

او یوځای کیږي یو د بله سره حکمرانان

د خښتن او د هغه د مسيح په وړاندې

٢٧ په حقيقت کې دلته په همدې ښار کې هيروديس او پانتياس پيلاتوس د غريهوديانو او د اسرايلو د خلکو سره ستا د سپېڅلي خدمتگار عيسى په وړاندې چې تا مسح کړی دی، سره يوځای شوي دي. ٢٨ دوی هغه کارونه وکړل چې تا په خپل قدرت او خپلې ارادې سره مخکې پرېکړه کړې وه چې بايد وشي. ٢٩ اوس ای خښتنه، د هغوی خبرداريو ته وگوره او خپلو خدمتگارانو ته دې دا توان ورکړه چې په پوره زړورتيا سره ستا پيغام بيان کړي. ٣٠ خپل لاس دې راوړد کړه چې خلک شفا ومومي او ستا د سپېڅلي خدمتگار عيسى په نوم معجزې وښايي او حيرانوونکي کارونه وکړي. ٣١ کله چې د هغوی دعا پای ته ورسېدله، نو په کوم ځای کې چې هغوی راټول شوي وو، هغه ځای ولرژېده او هغوی ټول د روح القدس څخه ډک شول او د خدای پيغام يې په زړورتيا سره بيان کړ.

ايمانداران په مال او جايداد کې شريک دي

٣٢ ټول ايمانداران په يو زړه او يو فکر وو. د هغوی څخه يو هم دا دعوه نه کوله چې دا د هغه مال او جايداد دی، بلکې هرڅه چې يې لرل هغوی ټول په کې شريک وو. ٣٣ رسولانو په پوره قدرت سره د خښتن عيسى د بيا راژوندي کېدلو په هکله شهادت ورکاوه او په هغوی ټولو باندې د خدای ډېر فضل ؤ. ٣٤ په هغوی کې هېڅوک هم محتاج نه ؤ، ځکه هرچا چې ځمکه يا کورونه لرل هغه به يې خرڅول او پيسې به يې راوړلې ٣٥ او د رسولانو په اختيار کې به يې ورکولې او د محتاجانو ترمنځ به وېشل کېدلې. ٣٦ د مثال په ډول يو سړی ؤ چې يوسف نومېده او رسولانو به ورته برناباس ويلو چې معنی يې ده تشويق کوونکی دی. هغه يو لاوي ؤ او د قبرس څخه ؤ. ٣٧ هغه خپله ځمکه خرڅه کړله او پيسې يې راوړلې او رسولانو ته يې ورکړې.

۵ (۱) خو یو سړی ؤ چې حنانیا نومېده او بنځه یې سفیره نومېدله. هغوی خپله یوه ټوټه ځمکه خرڅه کړه (۲) او په داسې حال کې چې بنځه یې هم پوهېدله چې هغه یو څه پیسې یې د ځان سره وساتلې او پاتې پیسې یې رسولانو ته راوړلې. (۳) خو پطروس هغه ته وویل: «ای حنانیا، ته ولې شیطان ته تسلیم شوی او دې ته یې مجبور کړې چې روح القدس ته دروغ ووایې او یو څه پیسې چې د ځمکې د خرڅولو څخه دې لاسته راوړې دي، خپل ځان ته وساتې؟» (۴) ایا د خرڅولو څخه مخکې هغه ځمکه ستا نه وه؟ کله چې دې خرڅه کړه هغه پیسې ستا نه وې؟ نو بیا دې څنگه فکر وکړ چې داسې کار وکړې؟ تا انسانانو ته نه بلکې خدای ته دې دروغ ویلي دي.» (۵) کله چې حنانیا دا خبرې واورېدلې، نو هغه راولوېد او مړ شو. نورو ټولو چې دا واورېدل، ډېر ووېرېدل. (۶) بیا یو څو ځوانان راغلل، د هغه مړی یې په کفن کې تاو کړ، هغه یې یووړ او بنځه یې کړه.

۷ (۷) نژدې درې ساعته وروسته د هغه بنځه سفیره راننوتله او خبره نه وه چې څه شوي دي. (۸) پطروس د هغې څخه پوښتنه وکړه: «ماته ووايه چې تاسو خپله ځمکه په همدومره پیسو خرڅه کړې وه؟» هغې ځواب ورکړ: «هو، په همدې پیسو.» (۹) پطروس هغې ته وویل: «تاسو دواړو څنگه داسې پرېکړه وکړه چې د څښتن روح وازمایئ؟ گوره، کومو خلکو چې ستا مېړه بنځه کړ، هغوی همداوس په دروازه کې ولاړ دي او هغوی به تا هم یوسي.» (۱۰) سمدلاسه هغه بنځه د پطروس په پښو کې راولوېدله او مړه شوه. کله چې هغه ځوانان راننوتل، نو ویې لیدل چې هغه هلته مړه پرته ده، نو د هغې مړی یې هم یووړ او د خپل مېړه په خوا کې یې بنځه کړه. (۱۱) د کلیسا ټول خلک او نور کسان چې د دې پېښې نه خبر شول، نو ډېر ووېرېدل.

د رسولانو معجزې او حيرانوونکي کارونه

١٢ رسولانو د خلکو په منځ کې ډېر حيرانوونکي کارونه وکړل او ډېرې معجزې يې وښودلې. ايمانداران به د سليمان په برنډه کې يوځای سره راټولېدل. ١٣ که څه هم خلکو هغوی ته په درنه سترگه کتل، خو کوم خلک چې د دوی په ډله کې نه وو، د هغوی څخه هېچا هم زړه نه شو کولای چې د ايماندارانو سره يوځای شي. ١٤ خو بيا هم ډېرو سړيو او ښځو په څښتن باندې ايمان راوړ او د هغوی د ډلې سره يوځای شول. ١٥ د هغو معجزو له امله چې رسولانو به ښودلې، خلکو به خپل ناروغان کوڅو ته راويستل او په کتونو او بسترو باندې به يې اچولي وو، ترڅو کله چې پطروس له هغه ځای څخه تېرېږي، نو لږ تر لږه د هغه سيوری د هغوی څخه په ځينو باندې ولوېږي. ١٦ د اورشلیم د شاوخوا ښارگوټو څخه به ډېر خلک راتلل او هغوی به خپل ناروغان او هغه خلک راوستل چې پېريانو نيولي وو او ټول به روغ شول.

رسولان ځورول کېږي

١٧ نو بيا د لوی کاهن او د هغوی ټولو ملگرو چې د صدوقيانو د ډلې غړي وو، په زړونو کې کينه پيدا شوه. ١٨ هغوی رسولان ونيول او د خلکو په مخکې يې په زندان کې واچول. ١٩ خو په هماغه شپه د څښتن فرښتې د زندان دروازې خلاصې کړې او هغوی يې دباندې راوويستل او ورته ويې ويل: ٢٠ «لاږ شی او د خدای په کور کې ودرېږئ او خلکو ته د دې نوي ژوندون په هکله پيغام ورسوئ.» ٢١ لکه څنگه چې رسولانو ته ويل شوي وو، هغوی سهار وختي د خدای کور ته ورننوتل او د تعليم په ورکولو يې پيل وکړ.

کله چې لوی کاهن او د هغه ملگري سره راټول شول، نو د يهوديانو ټول مشران يې د شورا د غونډې دپاره راوغوښتل. هغوی امر وکړ چې رسولان د زندان څخه راولي. ٢٢ خو کله چې

مامورين زندان ته ورغلل، نو هغوی يې په زندان کې پيدا نه کړل. نو بېرته شورا ته راغلل او د شورا غړي يې خبر کړل او ويې ويل: ﴿٢٣﴾ «کله چې مونږ زندان ته ورغلو، نو ومو ليدل چې د زندان دروازې کلکې بندې وې او ټول ساتونکي په دروازه کې ولاړ وو. خو کله چې مونږ دروازې خلاصې کړې، نو دننه په کې هېڅوک نه ؤ.» ﴿٢٤﴾ کله چې مشرانو کاهنانو او د خدای د کور د ساتونکو قوماندان دا خبر واورېد، هغوی حيران شول چې اوس به څه کېږي. ﴿٢٥﴾ بيا يو سړی راغی او هغوی ته يې وويل: «کوم کسان چې تاسو په زندان کې اچولي وو هغوی د خدای په کور کې دي او خلکو ته تعليم ورکوي.» ﴿٢٦﴾ بيا قوماندان د خدای د کور د ساتونکو سره لاړ او رسولان يې بېرته راوستل. د هغوی سره يې د زور څخه کار وانخيست، ځکه چې هغوی د دې څخه وېرېدل چې خلک به يې سنگسار کړي.

﴿٢٧﴾ هغوی رسولان راوستل او د شورا په مخکې يې ودرول او لوی کاهن ورڅخه پوښتنې پيل کړې او ﴿٢٨﴾ ويې ويل: «مونږ تاسو ته په ټينگه امر کړی ؤ چې د عیسی په نوم تعليم مه ورکوئ. خو تاسو خپل تعليم په ټول اورشلیم کې خپور کړی دی او کونښن کوی چې د هغه سړي خون زمونږ په غاړه واچوئ.» ﴿٢٩﴾ پطروس او نورو رسولانو په ځواب کې وويل: «مونږ بايد د خدای امر ومنو، نه د انسان. ﴿٣٠﴾ زمونږ د نيکونو خدای هغه عیسی بيا راژوندی کړ چې تاسو په صليب ځورېد کړ او مړ مو کړ. ﴿٣١﴾ خدای هغه ته د سردار او خلاصوونکي په توگه د عزت مقام ورکړ او خپل بني لاس ته يې کښېناوه، ترڅو د اسراييلو خلکو ته د توبې ويستلو موقعه ورکړي او د هغوی گناهونه وبخښل شي. ﴿٣٢﴾ مونږ د دې کارونو شاهدان يو او همدارنگه روح القدس چې خدای هغه چاته ورکړی دی چې د هغه امر ته غاړه ږدي.»

﴿٣٣﴾ کله چې د شورا غړو دا واورېدل، نو هغوی دومره په قهر شول چې غوښتل يې رسولان ووژني. ﴿٣٤﴾ خو په هغوی کې يو فريسي ؤ چې غملاييل نومېده. هغه د شريعت استاذ ؤ او ټولو خلکو يې درناوی کاوه. هغه راپاڅېده او امر يې وکړ چې رسولان دې د لږې شپې دپاره دباندې

وويستل شي. (٣٥) بيا هغه شورا ته وويل: «ای د اسراييلو خلکو! تاسو چې د دې خلکو سره څه کوئ، نو د احتياط څخه کار واخلي». (٣٦) څه موده مخکې يو سړی چې تيوداس نومېده، راپورته شو او دعوه يې کوله چې زه يو لوی مشر يم. نژدې څلور سوه تنه د هغه سره يوځای شول، خو هغه ووژل شو او ټول پيروان يې خواره واره شول او هرڅه پای ته ورسېدل. (٣٧) له هغه نه وروسته د سرشمېرنې په وخت کې د يهودا په نوم يو سړی چې د جليل څخه ؤ، راپورته شو او ډېر خلک د هغه په لمسون ياغيان شول، ترڅو د هغه پيروان شي، خو هغه هم ووژل شو او ټول پيروان يې خواره واره شول. (٣٨) نو اوس زه تاسو ته مشوره درکوم چې د دې خلکو څخه لېرې اوسئ او هغوی په خپل حال پرېږدئ. ځکه که چېرې دا نقشه او دا کار د انسان له خوا وي، نو هغه به ناکام شي، (٣٩) خو که چېرې د خدای له خوا وي، نو تاسو يې مخه نه شئ نيولی او دا به په دې معنی وي چې تاسو د خدای سره جنگ کوئ.»

هغوی د غمالاييل مشوره ومنله (٤٠) او رسولان يې راوغوښتل، هغوی يې په دورو ووهل او حکم يې ورته وکړ چې بيا هېڅکله د عيسی په نوم خبرې ونه کړي. بيا يې هغوی پرېښودل چې لاړ شي. (٤١) کله چې رسولان د شورا څخه ووتل نو خوشحاله وو، ځکه چې خدای هغوی د دې وړ وگڼل چې د عيسی د نوم په خاطر يې عزتي وزغمي. (٤٢) هغوی هره ورځ د خدای په کور او د خلکو په کورونو کې تعليم او زېږی ورکاوه چې عيسی هماغه وعده شوی مسيح دی.

د خدمت دپاره د اووه تنو ټاکل

٦ (١) په هغو ورځو کې چې د عيسی د پيروانو شمېر زياتېده، نو يوناني ژبو يهوديانو د عبراني ژبو يهوديانو څخه شکايت وکړ چې د ورځني خوراک د وېشلو په وخت کې يوناني ژبو يهودي کونډو ښځو ته خپله برخه نه ورکول کېږي. (٢) نو هغو دولسو رسولانو ټول ايمانداران راوغوښتل

او ويې ويل: «دا زمونږ دپاره مناسبه نه ده چې نورو ته د خوړو د رسولو په خاطر خلکو ته د خدای د پيغام رسول پرېږدو. (۳) نو ای خویندو او ورونو! د خپل منع څخه اووه تنه چې نېک نامه او د روح القدس څخه ډک او د حکمت لرونکي خلک وي غوره کړئ، ترڅو د دې کارونو مسوولیت د هغوی په غاړه واچوو. (۴) خو مونږ به خپل وخت په دعا کولو او د خدای د کلام په وعظ او تعلیم ورکولو تېروو.» (۵) د رسولانو دا نظر د ټولو خوښ شو، نو هغوی استيفان چې ډېر ایمانداره سړی ؤ او د روح القدس څخه ډک ؤ او فیلیپوس، پروکروس، نیکانور، تیمون، پرمیناس او نیکولاوس چې یهودي شوی ؤ او د سوریې د انطاکیې څخه ؤ، غوره کړل. (۶) هغوی دا کسان رسولانو ته وروپېژندل او رسولانو د هغوی په سرونو باندې خپل لاسونه کېښودل او د هغوی دپاره یې دعا وکړه.

(۷) نو د خدای کلام په پرله پسې توګه خپرېده او په اورشلیم کې د ایماندارانو شمېر زیاتېده او ډېرو کاهنانو هم ایمان راوړ.

د استيفان نیول

(۸) استيفان چې د خدای د فضل او قدرت څخه ډک ؤ، د خلکو په منع کې به یې ډېر حیرانوونکي کارونه کول او معجزې به یې ښودلې. (۹) خو ځینې خلک چې د ازادو خلکو په نوم د کنیسي غړي وو چې د قیروان او سکندریې د ښارونو او نور خلک چې د قیلیقيې او اسیا د ولایتونو څخه وو، راپورته شول او د استيفان سره یې بحث پیل کړ. (۱۰) خو استيفان داسې په حکمت او د روح القدس په قدرت سره خبرې کولې چې هغوی نه شو کولای د هغه په وړاندې ودرېږي. (۱۱) نو هغوی ځینې خلک ولمسول چې ووايي: «مونږ واورېدل چې استيفان د موسی او خدای په ضد کفر ويل.» (۱۲) نو په دې ډول هغوی خلک، مشران او د شریعت عالمان راوپارول او استيفان یې ونیوه او شورا ته یې راوست. (۱۳) بیا هغوی څو تنه د دروغو شاهدان راوستل او دې

شاهدانو وويل: «دا سړی تل د دې سپېڅلي کور او د موسی د شریعت په خلاف خبرې کوي. (۱۴) مونږ د هغه څخه واورېدل چې وویل یې: «ناصري عیسی به دا د خدای کور وران کړي او کوم دودونه او دستورونه چې موسی مونږ ته راکړي دي هغه به بدل کړي.» (۱۵) نو په شورا کې چې کوم خلک ناست وو هغوی ټولو په ځیر سره استيفان ته کتل او ویې لیدل چې د هغه مخ لکه د فرښتې د مخ په شان ځلېده.

د استيفان وینا

۷ (۱) لوی کاهن د استيفان څخه پوښتنه وکړه: «ایا دا رښتیا دي؟» (۲) استيفان ځواب ورکړ: «ای ورونو او پلرونو! ماته غوږ ونیسئ! مخکې له دې چې زمونږ نیکه ابراهیم لاړ شي او په حاران کې واوسېږي، د جلال خاوند خدای ورته په بین النهرین کې وربښکاره شو (۳) او هغه ته یې وویل: «خپل وطن او خپل خپلوان دې پرېږده او هغه هېواد ته لاړ شه چې زه یې درته ښایم.» (۴) نو ابراهیم د کلدانیانو د وطن څخه لاړ او په حاران کې اوسېده. کله چې د ابراهیم پلار مړ شو، نو خدای هغه دې وطن ته چې تاسو اوس په کې اوسېږئ، راوست. (۵) خو خدای په هغه وطن کې هغه ته حتی یو متر مربع ځمکه هم د میراث په توګه ورنه کړه، حتی دومره ځمکه یې هم ورنه کړه چې پښه ورباندې کېږدي. خو خدای وعده وکړه چې دا ځمکه به هغه ته او د هغه څخه وروسته د هغه اولادې ته ورکړي چې د هغوی ملکیت شي، که څه هم ابراهیم په هغه وخت کې اولاد نه درلود. (۶) نو خدای ابراهیم ته داسې وویل: «ستا اولاده به په پردي وطن کې د مسافرو په شان اوسېږي. هغوی به هلته غلامان وي او څلور سوه کاله به ورباندې ظلم کېږي.» (۷) همدارنګه خدای وویل: «خو زه به هغه قوم ته چې ستاسو د اولادې څخه غلامان جوړوي، سزا ورکړم. وروسته به هغوی د هغه وطن څخه راووځي او په دې ځای کې به زما عبادت کوي.» (۸) بیا خدای ابراهیم ته د سنتولو حکم ورکړ چې د لوظ یوه نښه به وي، ترڅو دا وښايي چې هغه په شوي

لوږ باندې عمل کړی دی. نو کله چې د ابراهیم زوی اسحاق پیدا شو، نو هغه یې په اتمه ورځ سنت کړ. اسحاق خپل زوی یعقوب سنت کړ او یعقوب خپل دولس زامن چې وروسته بیا د دولسو قبیلو مشران شول، سنت کړل.

۹ د یعقوب زامنو د خپل ورور یوسف سره بخپلي پیدا کړه او هغه یې په مصر کې د غلام په توګه خرڅ کړ. خو خدای د هغه سره مل و (۱۰) او هغه یې له خپلو ټولو تکلیفونو څخه خلاص کړ. کله چې یوسف د مصر د پاچا فرعون په حضور کې رابنکاره شو، خدای په هغه باندې فضل وکړ او هغه ته یې حکمت ورکړ. نو فرعون هغه د ټول مصر واکمن او د خپلې کورنۍ مسوول وټاکه. (۱۱) بیا په ټول مصر او کنعان کې قحطي راغله چې د یو لوی مصیبت د رامنځته کېدلو سبب شوه او زمونږ نیکونو د خوراک دپاره څه شی نه شو پیدا کولای. (۱۲) نو کله چې یعقوب خبر شو چې په مصر کې غلې دانې پیدا کېږي، نو هغه خپل زامن یعنې زمونږ نیکونه د لومړي ځل دپاره هلته ولېږل. (۱۳) کله چې هغوی د دوهم ځل دپاره هلته لاړل، نو یوسف خپل ځان خپلو ورونو ته وروپېژانده او فرعون د یوسف کورنۍ وپېژندله. (۱۴) نو یوسف خپل پلار یعقوب او ټول خپلوان چې شمېر یې پنځه او یا تنو ته رسېده، مصر ته راوغوښتل. (۱۵) نو یعقوب مصر ته لاړ او هلته هغه او زامن یې یعنې زمونږ نیکونه مړه شول. (۱۶) د هغوی مړي شکیم ته یووړل شول او په هغې هدیره کې بنڅ کړای شول چې ابراهیم د حمور د زامنو څخه په بیه اخیستي وه.

۱۷ کله چې هغه وخت راورسېد چې خدای د ابراهیم سره خپله کړې وعده پوره کړي، نو په دې وخت کې زمونږ د خلکو شمېر په مصر کې ډېر زیات شو. (۱۸) بیا په مصر کې یو بل پاچا په تخت کېښاست چې یوسف یې نه پېژانده. (۱۹) هغه زمونږ د نیکونو سره ټکي وکړه، په هغوی باندې یې ظلم کاوه او هغوی یې دې ته مجبور کړل چې خپل نوي زېږېدلي ماشومان د کورونو څخه دباندې پرېږدي چې مړه شي. (۲۰) په دې وخت کې موسی وزېږېده. هغه یو ډېر ښکلی ماشوم و او تر درې میاشتو پورې د هغه پالنه د خپل پلار په کور کې کېدله. (۲۱) خو کله چې هغوی مجبور شول

چې هغه د کور څخه دباندې پرېږدي، نو د فرعون لور هغه واخيست او د خپل زوی په شان يې د هغه روزنه کوله. (۲۲) موسی د مصريانو د ټول حکمت او پوهې تعليم حاصل کړ. هغه په خبرو او کارونو کې غښتلی شو.

(۲۳) کله چې موسی څلورېښت کلن شو، نو په زړه کې يې دا وگرځېدل چې د خپلو اسراييلي ورونو د ليدلو دپاره لاړ شي. (۲۴) کله چې هغه وليدل چې يو مصري د يو اسراييلي سره بد چلند کاوه، نو هغه ورغی چې د هغه اسراييلي څخه دفاع وکړي او د مصري څخه يې د هغه بدل واخيست او هغه يې وواژه. (۲۵) موسی فکر کاوه چې د هغه خپل قوم به په دې پوه شي چې د ده په وسيله به خدای هغوی ته خلاصون ورکوي، خو هغوی پوه نه شول. (۲۶) بله ورځ موسی وليدل چې دوه اسراييليانو په خپلو کې سره جگړه کوله او هغه هڅه کوله چې د هغوی ترمنځ روغه جوړه وکړي، نو موسی هغوی ته وويل: «ای خلکو! تاسو خو سره ورونه یئ، نو ولې يو د بله سره جگړه کوئ؟» (۲۷) خو هغه ملامته سړي موسی ټپل واهه او ورته ويې ويل: «ته چا په مونږ باندې حاکم او قاضي ټاکلی يې؟» (۲۸) ايا ته غواړې چې د پروني مصري په شان ما هم مړ کړې؟» (۲۹) کله چې موسی دا خبره واورېدله، نو هغه د مصر څخه وتښتېد او مديان ته لاړ او هلته د مسافر په شان اوسېده. هلته د هغه دوه زامن پيدا شول.

(۳۰) څلورېښت کاله وروسته د سينا غره ته نژدې په يوه دښته کې د يو سوځېدونکي بوتې د اور په لمبو کې يوه فرښته موسی ته ورښکاره شوه. (۳۱) کله چې موسی هغه وليدله، نو حيران شو. څنگه چې نژدې ورغی چې هغه ښه وويني، نو د څښتن اواز يې واورېد: (۳۲) «زه ستا د نیکونو خدای يم، د ابراهيم، اسحاق او يعقوب خدای يم.» موسی له وېرې رپېده او جرات يې نه شو کولای چې ورته وگوري. (۳۳) څښتن هغه ته وويل: «خپلې خپلې وباسه، ځکه په کومه ځمکه باندې چې ته ولاړ يې هغه سپېڅلې ده.» (۳۴) ما ليدلي دي چې زما په قوم باندې په مصر کې ظلم کېږي. ما د هغوی فريادونه اورېدلي او زه د هغوی د خلاصون دپاره رابښکته شوی يم. اوس راشه، زه تا بېرته

٣٥ نو دا هماغه موسی دی چې د اسراییلو خلکو رد کړی ؤ او ورته ویلي یې وو: «ته چا په مونږ باندې حاکم او قاضي ټاکلی یې؟» خدای همدا موسی د هغې فرښتې په وسیله چې هغه ته د سوځېدونکي بوتې د اور په لمبو کې ښکاره شوه، ولېږه ترڅو د اسراییلو د خلکو حاکم او خلاصوونکی وي. ٣٦ دا موسی ؤ چې هغوی یې د مصر څخه راوویستل او په مصر او سره بحیره کې او څلوېښت کاله یې په دښته کې حیرانوونکي کارونه وکړل او معجزې یې وښودلې. ٣٧ دا هغه موسی دی چې اسراییلیانو ته یې وویل: «خدای به ستاسو د خپل قوم څخه ستاسو دپاره زما په شان یو پیغمبر درولېږي.» ٣٨ دا موسی ؤ چې په دښته کې زمونږ د نیکونو یعنی د خدای د قوم په غونډه کې د هغوی سره ؤ او فرښتې ورسره د سینا په غره کې خبرې وکړې. هلته هغه د خدای ژوندی کلام ترلاسه کړ چې مونږ ته یې راوړسوي.

٣٩ خو زمونږ نیکونو د موسی د منلو څخه انکار وکړ. هغه یې رد کړ او غوښتل یې چې بېرته مصر ته لاړ شي. ٤٠ نو هغوی هارون ته وویل: «مونږ ته داسې خدایان جوړ کړه چې زمونږ لارښوونه وکړي. ځکه مونږ نه پوهېږو چې په دې موسی باندې چې مونږ یې له مصر څخه راوویستلو، څه وشول.» ٤١ په هغه وخت کې هغوی د خوسکي په شکل یو بت جوړ کړ او هغه ته یې قرباني وړاندې کړه او په خپلو لاسونو جوړ شوي شي ته یې خوشحالي وکړه. ٤٢ نو خدای د هغوی څخه مخ واړاوه او هغوی یې پرېښودل چې د اسماني ستورو عبادت وکړي، لکه څنګه چې د پیغمبرانو په کتابونو کې لیکل شوي دي:

ای د اسراییلو قومه! ایا تاسو په دې څلوېښتو کالو کې په دې دښته کې ماته قربانۍ او نذرانې راوړې دي؟ ٤٣ نه، تاسو هغه د مولک بت د عبادت خپمه او د خپل رفان خدای د ستوري تصویر له ځان سره وړئ چې په خپله مو جوړ کړي دي چې عبادت یې وکړئ. نو تاسو به د بابل بلې خواته

٤٤ زمونږ نیکونو په دښته کې د شهادت خېمه لرله. دا هغه خېمه وه چې خدای موسی ته حکم کړی ؤ چې د هغې نمونې له مخې چې هغه ته ښودل شوي وه، جوړه کړي. ٤٥ وروسته بیا دا خېمه زمونږ نیکونو ته ورکړل شوه او هغوی دا هغه وخت راوړله کله چې د یوشع سره روان وو او د هغو قومونو ځمکه یې ونيوله چې خدای د هغوی له مخې څخه لېرې کول. دا خېمه د داود تر وخته پورې هلته پاتې وه. ٤٦ خدای د داود څخه خوشحاله ؤ او هغه خدای ته سوال وکړ چې د یعقوب د خدای دپاره د اوسېدلو ځای جوړ کړي. ٤٧ خو دا سلیمان ؤ چې د خدای دپاره یې کور جوړ کړ. ٤٨ خو خدای تعالی د انسانانو په لاس جوړ شوي کور کې نه اوسېږي. لکه څنگه چې یو پیغمبر وايي:

٤٩ اسمان زما تخت دی او ځمکه زما د پښو چوکۍ ده. تاسو به ماته څه ډول کور جوړ کړئ؟
 څښتن وايي: او زما د اوسېدلو ځای چېرته دی؟ ٥٠ ایا دغه ټول شیان ما په خپلو لاسونو باندې پیدا کړي نه دي؟

٥١ ای سرزور و خلکو! ستاسو زړونه د کافرو د زړونو په شان دي، د خدای د پیغام اورېدلو ته کاڼه یئ! تاسو تل د خپلو نیکونو په شان د روح القدس په وړاندې ودرېږئ. ٥٢ ایا داسې کوم پیغمبر شته چې ستاسو نیکونو ځورولی نه وي؟ هغوی هغه پیغمبران هم ووژل چې د هغه د نېک خدمتگار د راتگ پېشگويي یې کړې وه او اوس تاسو د هغه سره خیانت وکړ او هغه مو وواژه. ٥٣ تاسو هغه خلک یئ چې شریعت درته د فرښتو په وسیله درورسېد، خو تاسو ورباندې عمل ونه کړ.

٥٤) كله چې د شورا غړو د استيفان خبرې واورېدلې، نو ډېر په قهر شول او د قهر له لاسه يې خپل غاښونه وچيچل. ٥٥) خو استيفان چې د روح القدس څخه ډك ؤ، اسمان ته په ځير وکتل او د خدای جلال يې وليده او عیسی يې وليده چې د خدای نبی لاس ته ولاړ ؤ. ٥٦) هغه وويل: «گورئ! زه وينم چې د اسمان دروازې خلاصې دي او د انسان زوی د خدای نبی لاس ته ولاړ دی.» ٥٧) د شورا غړو په لوړ اواز سره چيغې ووهلې او خپل غوږونه يې بند کړل او هغوی ټولو په هغه باندې حمله وکړه ٥٨) او هغه يې د ښار څخه دباندې وويست او سنگسار يې کړ. کومو خلکو چې د هغه په خلاف شاهدي ورکړې وه خپلې چينې وويستلې او د شاوول په نوم د يو ځوان په پښو کې کېښودلې. ٥٩) كله چې هغوی استيفان سنگسار اوه، نو هغه دعا وکړه: «ای خښتنه عیسی! زما روح قبول کړه.» ٦٠) هغه په گوندو شو او په لوړ اواز يې چيغې ووهلې: «ای خښتنه، هغوی په دې گناه مه نيسه.» هغه دا خبره وکړه او مړ شو.

٨ ١) شاوول د هغو کسانو څخه ؤ چې د استيفان په مرگ باندې راضي ؤ.

شاوول ايمانداران ځوروي

په هماغه ورځ په اورشلیم کې د ايماندارانو سخته ځورونه پيل شوه او پرته له رسولانو ټول ايمانداران د يهوديې او سامريې شاوخوا سيمو ته خواره واره شول. ٢) ځينې پرهېزگاره خلک راغلل او استيفان يې ښخ کړ او په هغه باندې يې ډېر وير وکړ.

٣) خو شاوول کونښن کاوه چې کليسا ورانه کړي. هغه کور په کور گرځېده او ښځې او نران به يې له کوره راويستل او په زندان کې به يې اچول.

په سامره کې زېری رسول

٤) خو هغه ایمانداران چې هرې خواته خواره واره شوي وو، هرچېرته چې تلل د عیسی په هکله یې پیغام اوراوه. ٥) فیلیپوس د سامرې یو ښار ته لاړ او خلکو ته یې د مسیح په هکله وعظ کاوه. ٦) کله چې گڼ شمېر خلکو د فیلیپوس خبرې واورېدلې او هغه معجزې چې هغه ښودلې ولیدلې، نو ټولو د هغه خبرو ته په غور سره غوږ نیوه. ٧) د ډېرو خلکو څخه چې پېریانو نیولي وو، پېریان په چیغو چیغو راوتل او ډېر شل او گوډ خلک روغېدل. ٨) نو په هغه ښار کې لویه خوشحالي وه.

٩) خو په هغه ښار کې د شمعون په نوم یو سړی اوسېده چې د یو څه مودې راهیسې یې د سامرې خلک د خپلې جادو په زور حیران کړي وو او دعوه یې کوله چې هغه یو لوی سړی دی. ١٠) د ټولو طبقو خلکو یعنې هم لویانو او کوچنیانو د هغه خبرو ته په غور غوږ نیوه او ویل یې: «دا سړی زموږ د خداید هغه قدرت ښکارندوی دی چې ورته لوی قدرت وایي.» ١١) هغوی ځکه د هغه خبرو ته په غور سره غوږ نیوه چې تر ډېر وخته پورې یې هغوی د خپلې جادو په زور حیران کړي وو. ١٢) خو کله چې هغوی د فیلیپوس په هغه زېري ایمان راوړ چې د خدای د پاچاهۍ او د عیسی مسیح په هکله یې ووراوه، نو تر او ښځو دواړو د تعمید غسل واخیست. ١٣) تر دې پورې چې خپله شمعون هم ایمان راوړ، د تعمید غسل یې واخیست او له هغې وروسته به هغه تل له فیلیپوس سره ؤ. کله چې هغه د فیلیپوس لوی او حیرانوونکي کارونه او معجزې چې هغه ښودلې ولیدلې، نو حیران پاتې شو.

١٤) کله چې په اورشلیم کې رسولان خبر شول چې سامریانو د خدای پیغام منلی دی، نو هغوی پطروس او یوحنا وروزلېدل. ١٥) کله چې هغوی هغه ځای ته ورسېدل، نو د هغو نویو ایماندارانو دپاره یې دعا وکړه چې روح القدس ورباندې نازل شي. ١٦) ځکه چې هغوی یوازې د څښتن

عیسی په نوم د تعمید غسل اخیستی ؤ او تر دې وخته پورې لا د هغوی څخه په هېچا باندې روح القدس نازل شوی نه ؤ. (۱۷) نو بیا پطروس او یوحنا په هغوی باندې لاسونه کېښودل او هغوی روح القدس ترلاسه کړ. (۱۸) کله چې شمعون ولیدل چې د رسولانو د لاس په ایښودلو روح القدس ورکول کېږي، نو هغه پطروس او یوحنا ته پیسې وړاندې کړې (۱۹) او ویې ویل: «دا اختیار ماته هم راکړه چې زه په چا باندې لاس کېږدم او روح القدس ورباندې نازل شي.» (۲۰) خو پطروس ځواب ورکړ: «ستا پیسې دې ستا سره یوځای تباښي، ځکه تا فکر کاوه چې د خدای دا نعمت په پیسو اخیستل کېږي. (۲۱) په دې کار کې ستا نصیب او برخه نشته، ځکه چې ستا زړه د خدای په نظر کې سم نه دی. (۲۲) نو بیا له خپلو بدو کارونو څخه توبه وباسه او څښتن ته دعا وکړه، کېدای شي چې هغه تا د دې بدو خیالونو په خاطر چې په زړه کې یې لرې، وبخښي. (۲۳) زه وینم چې ستا زړه سخت د کینې څخه ډک دی او د گناه غلام یې.» (۲۴) شمعون پطروس او یوحنا ته په ځواب کې وویل: «زما په خاطر څښتن ته دعا وکړئ چې څه چې تاسو وویل هغه په ما باندې رانه شي.»

(۲۵) کله چې پطروس او یوحنا د څښتن عیسی په هکله شاهدي ورکړه او د هغه پیغام یې اعلان کړ، نو بېرته اورشلیم ته لاړل او په لاره کې یې د سامرې ډېرو کلیو ته زېږی ورساوه.

فیلیپوس او ایتویایي خصي مامور

(۲۶) بیا د څښتن فرښتې فیلیپوس ته وویل: «پاخږه او جنوب خواته په هغه لاره لاړ شه چې د اورشلیم څخه غزې ته تللې ده.» (دا د دښتې یوه لاره ده.) (۲۷) فیلیپوس پاڅېده او روان شو. هغه په لاره کې د یو ایتویایي سره چې خصي شوی ؤ او د ایتویا د کنډاکې د ملکې د دربار د ټولې خزاني مشر مامور ؤ، مخامخ شو. هغه مامور اورشلیم ته د عبادت دپاره راغلی ؤ (۲۸) او اوس بېرته خپل کور ته روان ؤ. هغه په خپلې گاډۍ کې ناست ؤ او د اشعیا پیغمبر کتاب یې لوسته. (۲۹)

روح القدس فیلیپوس ته وویل: «لار شه او هغې گاډۍ ته ورنژدې شه.» (۳۰) نو فیلیپوس د هغه خواته ورمونده کړه او هغه واورېدل چې هغه سړی د اشعیا پیغمبر کتاب لولي. نو پوښتنه یې ترې وکړه: «ته چې څه لولې ورباندې پوهېږې؟» (۳۱) هغه ځواب ورکړ: «ترڅو پورې چې کوم څوک یې راته تشریح نه کړي زه ورباندې څنگه پوهېدلی شم؟» نو هغه د فیلیپوس څخه وغوښتل چې گاډۍ ته وخېږي او د هغه سره کښېني. (۳۲) هغه چې د خدای د کلام کومه برخه لوستله هغه داسې و:

هغه سړی د هغه پسه په شان ؤ چې حالېدلو ته وړل کېده او د هغه وري په شان ؤ چې د سکولونکو په مخکې غلی وي او هېڅ نه وايي. (۳۳) هغه سپک کړای شو او انصاف ورسره ونه شو. څوک کولای شي چې د هغه د اولادې په هکله خبرې وکړي، ځکه چې د هغه ژوند د ځمکې په منځ پای ته ورسېده.

(۳۴) هغه مامور فیلیپوس ته وویل: «زه درته سوال کوم، ماته ووايه چې پیغمبر دلته د چا په هکله خبرې کوي؟ د خپل ځان په هکله یا د بل چا په هکله؟» (۳۵) بیا فیلیپوس د خدای د کلام د هماغې برخې څخه پیل کړه او هغه ته یې د عیسی په هکله زېږی ووراوه. (۳۶) څنگه چې هغوی په لاره روان وو، نو یو داسې ځای ته ورسېدل چې هلته اوبه وې او هغه مامور وویل: «گوره چې دلته اوبه شته، نو څه شی زما د تعمید د غسل اخیستلو مخه نیولی شي؟» [(۳۷) فیلیپوس وویل: «که چېرې ته د زړه نه ایمان راوړې، نو بیا کولای شې.» هغه ځواب ورکړ: «زه ایمان لرم چې عیسی مسیح د خدای زوی دی.»] (۳۸) نو هغه مامور امر وکړ چې گاډۍ ودروي. فیلیپوس او هغه دواړه اوبو ته وربنکته شول او فیلیپوس هغه ته د تعمید غسل ورکړ. (۳۹) کله چې هغوی دواړه له اوبو څخه راووتل، نو د څښتن روح فیلیپوس بوت ته او هغه مامور نور فیلیپوس ونه لیده او په خوشحالی سره په خپله لاره روان شو. (۴۰) خو فیلیپوس پوه شو چې زه د اشدود په ښار کې یم. هغه په ټولو ښارونو کې گرځېده او زېږی یې ورکاوه، ترڅو قیصر یې ته ورسېده.

۹ (۱) په هماغه وخت کې شاوول لا د خښتن عیسی پیروانو ته د قتل سخت خبرداری ورکولې. هغه لوی کاهن ته لار (۲) او د هغه څخه یې وغوښتل چې د دمشق د کنیسو دپاره لیکونه ورکړي چې که چېرې هلته داسې سړي یا ښځې پیدا کړي چې د خښتن عیسی د لارې پیروان وي، نو هغه ونیسي او اورشلیم ته یې راوړي. (۳) کله چې شاوول دمشق ته نژدې کېده، نو ناڅاپه د اسمان څخه یوه رڼا د هغه شاوخوا وځلېدله. (۴) هغه په ځمکه باندې راوړېد او یو اواز یې واورېد چې ویل یې: «شاووله، شاووله! ته ولې ما ځوروي؟» (۵) شاوول پوښتنه وکړه: «ای خښتنه، ته څوک یې؟» ځواب راغی: «زه عیسی یم، یعنې هغه څوک چې ته یې ځوروي. (۶) اوس پاڅېره او ښار ته لار شه او هلته به تاته وویل شي چې څه باید وکړي.» (۷) کوم کسان چې د شاوول سره په سفر کې ملګري وو، غلي ولاړ وو. هغوی اواز واورېد، خو هېڅوک یې ونه لیده. (۸) نو شاوول د ځمکې څخه راپورته شو او سره له دې چې سترګې یې غړېدلې، خو څه شی یې نه شو لیدلی. نو ملګرو یې هغه له لاسه ونيوه او دمشق ته یې بوتله. (۹) هغه تر درېو ورځو پورې پروند ؤ او نه یې څه خوړل او نه یې خښل.

(۱۰) په دمشق کې یو ایماندار اوسېده چې حنانيا نومېده. هغه رويا ولیدله چې خښتن ورته وویل: «ای حنانيا!» هغه ځواب ورکړ: «ای خښتنه، زه حاضر یم.» (۱۱) خښتن هغه ته وویل: «پاڅېره او هغې کوڅې ته لار شه چې د مستقیمې کوڅې په نوم یادېږي او د یهودا په کور کې د شاوول په نوم د یو تن څخه چې د ترسوس د ښار څخه دی، پوښتنه وکړه. هغه همداوس دعا کوي. (۱۲) هغه په رويا کې ولیدل چې د حنانيا په نوم یو سړی راځي او د هغه په سر باندې به لاس ږدي، ترڅو هغه بېرته بینا شي.» (۱۳) حنانيا ځواب ورکړ: «ای خښتنه، ډېرو خلکو ماته د دې سړي او د هغو ټولو بډیو په هکله چې هغه په اورشلیم کې ستا د خلکو سره کړي دي، ویلي دي. (۱۴) او مشرانو

کاهنانو هغه ته اختیار ورکړی چې دمشق ته راشي او هغه ټول خلک چې ستا نوم اخلي، ونیسي.»
①۵ خو څښتن هغه ته وویل: «لاړ شه، ځکه چې دا سړی یوه وسیله ده چې ما غوره کړی دی،
ترڅو زما نوم غیر یهودیانو، د هغوی پاچاهانو او د اسرائیلو قوم ته وروپېژني. ①۶ زه به په خپله
هغه ته وښایم چې هغه باید زما د نوم په خاطر څومره کړاوونه وزغمي.»

①۷ نو حنانيا روان شو او هغه کور ته ورننوت چې شاوول په کې اوسېده او خپل لاس یې په
شاوول باندې کېښود او ورته ویې ویل: «ای شاووله وروره! کله چې ته دلته راروان وې، نو څښتن
یعنې هماغه عیسی چې تاته په لاره کې درښکاره شو، زه رالېږلی یم چې ته بېرته بینا شې او د روح
القدس څخه ډک شې.» ①۸ سمدلاسه د شاوول د سترگو څخه د پوستکو په شان شیان
راوغورځېدل او هغه بېرته بینا شو. بیا هغه راپاڅېده او د تعمید غسل یې واخیست. ①۹ له هغې
وروسته هغه ډوډۍ وخورله او بېرته یې قوت پیدا کړ.

شاوول په دمشق کې وعظ کوي

شاوول یو څو ورځې په دمشق کې د ایماندارانو سره پاتې شو. ②۰ هغه سمدلاسه کنیسو ته لاړ او
وعظ یې پیل کړ او ویل یې چې عیسی د خدای زوی دی. ②۱ هرچا چې د هغه خبرې اورېدلې،
نو حیران به شول او پوښتنه به یې کوله: «ایا دا هماغه سړی نه دی چې په اورشلیم کې به یې هغه
خلک له منځه وړل چې د عیسی نوم به یې یاداو؟ هغه دلته د دې مقصد دپاره نه دی راغلی چې دا
خلک ونیسي او لاس تړلي یې مشرانو کاهنانو ته بوځي؟» ②۲ خو د شاوول د وعظ کولو قدرت
نور هم زیاتېده او په خپلو قانع کوونکو دلیلونو یې ثابتوله چې عیسی هماغه وعده شوی مسیح دی
او د دمشق یهودیانو ورته ځواب نه شو ویلی.

②۳ ډېره موده وروسته یهودیان سره راټول شول او دسیسه یې جوړه کړه چې شاوول ووژني. ②۴

هغوی شپه او ورځ د بنار په دروازو کې څوکیداري کوله، ترڅو هغه ووژني. خو شاوول د هغوی له دسیسې څخه خبر شو. (۲۵) نو یوه شپه د شاوول پیروانو هغه په ټوکرۍ کې د بنار د دېوال د سوري په لاره رانېکته کړ.

شاوول په اورشلیم کې

(۲۶) کله چې شاوول اورشلیم ته ورسېده، نو کونښن یې وکړ چې د نورو ایماندارانو سره یوځای شي، خو هغوی ټول د هغه څخه وپرېدل، ځکه چې هغوی په دې باور نه درلود چې شاوول په رښتیا سره ایماندار شوی دی. (۲۷) بیا برناباس د هغه سره مرسته وکړه او هغه یې رسولانو ته بوتله او هغوی ته یې وویل چې شاوول څنگه دمشق ته په لاره کې څښتن عیسی ولیده او هغه څنگه د شاوول سره خبرې وکړلې. همدارنگه برناباس هغوی ته وویل چې شاوول څنگه په دمشق کې په زپورتیا سره د عیسی په نوم وعظ وکړ. (۲۸) نو شاوول د هغوی سره پاتې شو او په اورشلیم کې د هغوی سره گرځېده او په زپورتیا سره یې د څښتن عیسی په نوم وعظ کاوه. (۲۹) هغه به د یوناني ژبو یهودیانو سره خبرې او بحث کاوه، خو هغوی کونښن کاوه چې شاوول ووژني. (۳۰) کله چې ایمانداران د دې څخه خبر شول، نو شاوول یې قیصر یې ته بوتله او بیا یې هغه د ترسوس بنار ته ولېږه.

(۳۱) نو په ټوله یهودیه، جلیل او سامره کې کلیسا ارامه وه او قوي شوه. ایماندارانو د څښتن څخه په وپره کې او د روح القدس په مرسته پرمختګ کاوه او شمېر یې زیاتېده.

پطروس په لده او یافا کې

(۳۲) پطروس به هرځای ته سفر کاوه او یوځل هغه د هغو ایماندارانو د لیدلو دپاره چې د لده په

ښار کې اوسېدل، لار. (۳۳) په هغه ځای کې هغه د اینیاس په نوم یو سړی ولیده چې شل ؤ او د اتو کالو راهیسې په کټ کې پروت ؤ. (۳۴) پطروس هغه ته وویل: «ای اینیاسه، عیسی مسیح درته شفا درکوي. پاڅېره او بستره دې راټوله کړه.» او هغه سمدلاسه پاڅېده. (۳۵) هغو ټولو خلکو چې په لده او شارون کې اوسېدل، اینیاس ولیده او په څښتن عیسی یې ایمان راوړ.

پطروس طبیتا بېرته راژوندی کوي

(۳۶) د یافا په ښار کې یوه ایمانداره ښځه اوسېدله چې طبیتا نومېدله. (په یوناني ژبه کې د هغې د نوم معنی هوسی ده.) هغې تل نېک کارونه کول او د غریبانو سره یې مرسته کوله. (۳۷) په دې وخت کې هغه ناروغه او بیا مړه شوه. خلکو هغې ته غسل ورکړ او پاس په بالاخانه کې یې د هغې مړی کېښود. (۳۸) یافا د لدې څخه ډېره لېرې نه وه او ایمانداران خبر شول چې پطروس په لده کې دی، نو هغوی دوه تنه ورولېدل او د هغه څخه یې وغوښتل چې زر تر زره مونږ ته ځان راوړسوه. (۳۹) نو پطروس پاڅېده او د هغوی سره روان شو. کله چې هغه راوړسېده، نو پاس بالاخانې ته یې بوتله. ټولې کونډې ښځې د هغه څخه راتاوې شوې، هغوی ژړل او هغه کالي او چینې چې طبیتا د خپل ژوندانه په وخت کې گنډلي وو، هغه ته وښودل. (۴۰) پطروس هغوی ټولې له کوتې څخه وویستلې، هغه په گوندو شو او دعا یې وکړه. بیا یې مړي ته مخ راواړاوه او وېي ویل: «طبیتا پاڅېره!» هغې خپلې سترگې وغړولې او کله چې یې پطروس ولیده، نو کېښناستله. (۴۱) پطروس هغې ته لاس ورکړ او هغه یې په پښو ودروله. بیا پطروس ټول ایمانداران او کونډې راوغوښتلې او طبیتا یې ورته ژوندی وسپارله. (۴۲) دا خبره په ټوله یافا کې خپره شوه او ډېرو خلکو په څښتن عیسی باندې ایمان راوړ. (۴۳) پطروس د زیات وخت دپاره د شمعون په نوم د څرمنو جوړوونکي سره په یافا کې پاتې شو.

۱۰ (۱) په قیصریه کې یو سړی ؤ چې کورنیلیوس نومېده او د رومي لښکرو د کنډک چې د «ایټالوي کنډک» په نوم یادېده، مشر ؤ. (۲) کورنیلیوس او د هغه کورنی دینداره خلک وو او د خدای څخه وپرېدل. هغه به غریبو یهودیانو ته ډېر خیراتونه ورکول او تل به یې دعا کوله. (۳) یوه ورځ د ماسپنین شاوخوا درې بجې هغه رویا ولیدله چې د خدای فرښته د هغه خواته راغله او ورته ویې ویل: «ای کورنیلیوسه!» (۴) هغه له وپرې په ځیر سره فرښتې ته وکتل او پوښتنه یې ترې وکړه: «ښاغلیه څه وایې؟» فرښتې ځواب ورکړ: «ستا دعاګانې او خیراتونه چې تا ورکړي وو، هغه د خدای حضور ته ورسېدل او قبول یې کړل. (۵) اوس یو څو کسان یافا ته د شمعون پسې چې پطروس ورته ویل کېږي، ولېږه چې هغه راولي. (۶) هغه د شمعون څرمن جوړوونکي په کور کې چې د بحیرې په غاړه دی، مېلمه دی.» (۷) کله چې هغې فرښتې د هغه سره خبرې وکړې نو لاړه، بیا کورنیلیوس خپل دوه نوکران او یو عسکر چې یو دینداره سړی ؤ او د هغه د کور د خدمتګارانو څخه ؤ، راوغوښتل. (۸) هرڅه چې شوي وو، هغوی ته یې وویل او هغوی یې یافا ته ولېږل.

پطروس رویا ویني

(۹) بله ورځ د غرمې په وخت کې چې هغه دوه نوکران او عسکر په لاره کې روان وو او یافا ته ورسېدل، نو په همدې وخت کې پطروس د دعا کولو دپاره پاس بام ته وخوت. (۱۰) هغه وږی شو او غوښتل یې چې څه وڅوري، کله چې ډوډۍ تیارېدلې، نو هغه رویا ولیدله. (۱۱) هغه ولیدل چې د اسمان دروازې خلاصې شوې او د یو لوی دسترخوان په شان یو شی چې د څلورو څنډو څخه راڅوړند ؤ او ښکته د ځمکې خواته راروان ؤ. (۱۲) په هغه کې هر ډول حیوانات، خزندې او مرغان وو. (۱۳) بیا یو اواز راغی او هغه ته یې وویل: «ای پطروسه، پاڅېږه! هغه حلال کړه او ویې خوره.» (۱۴) خو پطروس وویل: «څښتنه! هېڅکله نه، ما هېڅکله هم حرام او ناپاکه شی نه دی

خورلی.» (۱۵) په دوهم ځل بیا اواز راغی: «کوم شیان چې خدای حلال ګرځولي دي، هغه حرام مه ګڼه.» (۱۶) درې ځلې همداسې وشول او بیا هغه دسترخوان بېرته پورته اسمان ته یووړل شو.

(۱۷) پطروس حیران پاتې ؤ چې د دې رویا معنی څه ده، چې په دې وخت کې هغو کسانو چې کورنیلیوس لېرلي وو، د شمعون کور پیدا کړ او هغوی د دروازې په مخکې ودرېدل. (۱۸) هغوی نارې کړې او پوښتنه یې وکړه: «ایا شمعون چې پطروس ورته هم وایي، دلته مېلمه دی؟» (۱۹) پطروس لا د دې رویا په هکله فکر کاوه چې روح القدس ورته وویل: «ګوره، درې سړي تالټوي. (۲۰) پاڅېره او لاندې رابنکته شه او د هغوی سره په تلولو کې زړه نازړه کېره مه، ځکه چې هغوی ما درلېرلي دي.» (۲۱) نو پطروس لاندې بنکته شو او هغوی ته یې وویل: «زه هماغه سړی یم چې تاسو یې لټوی. تاسو د څه دپاره راغلي یئ؟» (۲۲) هغوی ځواب ورکړ: «مونږ قوماندان کورنیلیوس رالېرلي یو. هغه یو نېک او داسې سړی دی چې له خدایه وپریږي او د ټولو یهودیانو په نظر کې ډېر عزتمن سړی دی. د خدای فرښتې هغه ته ويلي وو چې تا خپل کور ته راوغواړي او څه چې وایي هغه یې واوري.» (۲۳) نو پطروس هغوی کور ته راوستل او مېلمانه یې کړل.

د کورنیلیوس او پطروس لیدنه

بله ورځ پطروس پاڅېده او د هغوی سره روان شو او د یافا څو ایمانداران هم ورسره ملګري وو. (۲۴) په بله ورځ هغوی قیصریې ته ورسېدل. کورنیلیوس هغوی ته په تمه ؤ او خپل خپلوان او خپل نژدې ملګري یې هم راغوښتي وو. (۲۵) څنگه چې پطروس کور ته ورننوت، کورنیلیوس د هغه مخې ته ورووت او د هغه په پښو کې پرېوت او سجده یې ورته وکړه. (۲۶) خو پطروس هغه د ځمکې څخه راپورته کړ او ورته وېي ویل: «راپاڅېره، زه هم ستا په شان یو انسان یم.» (۲۷) په داسې حال کې چې پطروس د هغه سره خبرې کولې، کور ته ننوت او وېي لیدل چې هلته ډېر خلک راټول شوي وو. (۲۸) پطروس هغوی ته وویل: «تاسو ته ښه معلومه ده چې د یهودیانو دپاره دا

ناروا ده چې د غيريهوديانو سره ناسته ولاړه او يا ملگرتيا وکړي. خو خدای ماته دا رابنودلي دي چې زه بايد هېڅوک هم ناپاکه او نجس ونه گڼم. (۲۹) کله چې زه تاسو راوغوښتم، نو پرته له کوم اعتراضه راغلم. خو اوس پوښتنه کوم چې تاسو ولې زه راوغوښتم؟»

(۳۰) کورنيلیوس وويل: «څلور ورځې کيږي چې په همدې وخت کې يعنې د ماسپښين په درې بجو زه په خپل کور کې په دعا کولو بوخت وم چې ناڅاپه يو سړی چې ځلېدونکي کالي يې اغوستي وو، زما په مخکې ودرېده (۳۱) او ويې ويل: «ای کورنيلیوسه! خدای ستا دعاگانې قبولې کړې دي او هغه خيراتونه يې قبول کړي دي چې غريبانو ته يې ورکوي. (۳۲) اوس يو څو کسان د شمعون پسې چې پطروس ورته ويل کيږي، يافا ته ولېږه چې هغه راولي. هغه د بحيرې په غاړه د شمعون خرمن جوړوونکي په کور کې مېلمه دی. (۳۳) نو سمدلاسه مې تا پسې سړي درولېږل او تا ډېر بڼه کار وکړ چې دلته راغلې. نو اوس مونږ ټول دلته د خدای په حضور کې حاضر يو چې د هرڅه په هکله چې څښتن تاته حکم کړی دی، هغه واورو.»

غيريهوديانو ته د پطروس وينا

(۳۴) پطروس خپلې خبرې پيل کړې او ويې ويل: «زه اوس پوه شوم چې دا رښتيا دي چې خدای د هېچا طرفداري نه کوي. (۳۵) په هر قوم کې چې هرڅوک له خدایه وپريږي او سم کارونه کوي، خدای هغه مني. (۳۶) تاسو پوهېږئ چې خدای خپل پيغام د اسراييلو قوم ته ورولېږه او د سولې او سلامتۍ زېږی يې د عيسی مسيح په وسيله چې د ټولو څښتن دی، اعلان کړ. (۳۷) تاسو پوهېږئ چې په ټوله يهوديه کې څه وشول. دا پېښه د يحيی د تعميد د غسل د اعلانولو څخه وروسته له جليل څخه پيل شوه. (۳۸) او تاسو خبر يئ چې خدای څنگه ناصري عيسی په روح القدس او په خپل قدرت سره مسح کړ. هغه به هرځای ته تللو او د خلکو سره به يې نېکي کوله او کوم خلک چې د شيطان په بند کې وو هغوی ته به يې شفا ورکوله، ځکه چې خدای ورسره مل ؤ. (۳۹) مونږ

د هغو ټولو کارونو شاهدان یو چې عیسی د یهودیانو په وطن او اورشلیم کې وکړل. هغوی عیسی په صلیب باندې ځوړند کړ او ویې واژه. (٤٠) خو خدای هغه په درېمه ورځ بېرته راژوندی کړ او خلکو ته یې ښکاره کړ، (٤١) ټولو خلکو ته نه، بلکې یوازې هغو شاهدانو ته چې خدای له مخکې نه غوره کړي وو، یعنې مونږ ته چې د هغه د بیا راژوندي کېدلو څخه وروسته مو ورسره وخورل او وڅښل. (٤٢) عیسی مونږ ته حکم کړی چې خلکو ته وعظ وکړو او دا شهادت ورکړو چې دا هغه څوک دی چې خدای په مړو او ژونديو باندې قاضي ټاکلی دی. (٤٣) د هغه په هکله ټول پیغمبران شاهدي ورکوي او وایي چې هر څوک چې په هغه باندې ایمان راوړي، نو د هغه په نوم به یې گناهونه وبخښل شي.»

په غیریهودیانو باندې د روح القدس نازلېدل

(٤٤) پطروس لا خبرې کولې چې په هغو ټولو خلکو باندې چې د هغه خبرې یې اورېدلې، روح القدس نازل شو. (٤٥) هغه یهودي ایمانداران چې د پطروس سره راغلي وو، په دې حیران شول چې د روح القدس نعمت په غیریهودیانو هم نازل شو. (٤٦) ځکه چې دوی اورېدل چې هغوی په نااشنا ژبو خبرې کولې او د خدای لویی یې بیانوله. بیا پطروس وویل: (٤٧) «ایا داسې څوک شته چې دا خلک چې زمونږ په شان یې روح القدس ترلاسه کړی دی په اوبو باندې د تعمید غسل د اخیستلو څخه منع کړي؟» (٤٨) نو پطروس امر وکړ چې هغوی ته دې د عیسی مسیح په نوم د تعمید غسل ورکړل شي. بیا هغوی د پطروس څخه وغوښتل چې یو څو ورځې د هغوی سره پاتې شي.

پطروس د اورشلیم کلیسا خبروي

۱) په ټوله يهوديه کې رسولان او ايمانداران خبر شول چې غيريهوديانو هم د خداى پيغام منلى دى. ۲) کله چې پطروس بېرته اورشليم ته راغى، نو يوې ډلې چې د غيريهوديانو د سنتولو غوښتونکي وو په هغه باندې اعتراض وکړ ۳) او ويل يې: «ته ولې د ناست شويو خلکو کور ته لاړې او د هغوى سره دې ډوډۍ هم وخوړله؟» ۴) نو څه چې پېښ شوي وو، پطروس ټکي په ټکي هغوى ته بيان کړل. ۵) هغه وويل: «زه د يافا په ښار کې وم او دعا مې کوله چې بې هوشه شوم او رويا مې وليدله چې د يو لوى دسترخوان په شان يو شى چې د څلورو څنډو څخه راخوړند ؤ او د اسمان نه د ځمکې خواته رانېکته کېده او ما پورې راوړسېده. ۶) کله چې ما ورته په غور سره وکتل، نو په هغه کې کورني حيوانات او وحشي ځناور، خزندې او مرغان وو. ۷) بيا مې يو اواز واورېد چې ويل يې: «اى پطروسه! پاڅېره، هغه حلال کړه او ويې خوره.» ۸) خو ما ورته وويل: «څښتنه! هېڅکله نه، ما هېڅکله هم کوم حرام يا ناپاکه شى خولې ته نه دى وروړى.» ۹) د اسمان څخه يوځل بيا اواز راغى چې ويل يې: «کوم شيان چې خداى حلال گرځولي دي، ته يې بايد حرام ونه گڼي.» ۱۰) درې ځلې داسې وشول او بيا هغه ټول شيان بېرته اسمان ته يووړل شول. ۱۱) په هماغه شېبه کې درې تنه چې د قيصر يې څخه رالېږل شوي وو، هغه کور ته راوړسېدل چې مونږ په کې اوسېدلو. ۱۲) روح القدس راته وويل چې په دې هکله اندېښنه مه کوه چې هغوى غيريهوديان دي. بيا دا شپږ ايمانداران هم زما سره لاړل او مونږ ټول د کورنيليوس کور ته ورننوتلو. ۱۳) هغه مونږ ته وويل چې څنگه يې په خپل کور کې يوه فرښته وليدله چې ولاړه وه او هغه ته يې وويل: «يو څوک يافا ته ولېږه او شمعون چې پطروس ورته ويل کېږي، راوله.» ۱۴) هغه به تاته يو پيغام واوروي چې د هغه په وسيله به ته او ستا ټوله کورنۍ خلاصون ومومئ.» ۱۵) کله چې ما خبرې پيل کړې، نو په هغوى باندې روح القدس نازل شو لکه څنگه چې لومړى ځل په مونږ باندې نازل شوى ؤ. ۱۶) بيا ماته را په ياد شول څه چې څښتن عيسى ويلي وو: «يحيى به په اوبو باندې د تعميد غسل ورکاوه، خو تاسو ته به په روح القدس د تعميد غسل درکول کېږي.» ۱۷) که خداى هغوى ته هماغه نعمت ورکړى دى چې مونږ ته يې په هغه وخت کې راکړ چې په څښتن عيسى

مسیح باندې مو ایمان راوړ، نو بیا زه څوک وم چې خدای مې د دې کار نه منع کړی وای؟» (۱۸)

کله چې هغوی دا خبرې واورېدلې، نو غلي پاتې شول. هغوی د خدای په ثنا او صفت کولو پیل وکړ او ویل یې: «نو بیا خدای حتی غیریهودیانو ته هم دا موقعه ورکړې ده چې توبه وباسي او تلپاتې ژوندون ولري.»

د سوریې په انطاکیه کې کلیسا

(۱۹) د هغې څوړونې له امله چې د استیفان د مړینې نه وروسته پیل شوه، ځینې ایمانداران خواره واره شول او د فنیقيې، قبرس او انطاکیې پورې لاړل. هغوی خپل پیغام یوازې یهودیانو ته ورساوه. (۲۰) خو د قبرس او قیروان ځینې ایمانداران چې انطاکیې ته لاړل، د یونانیانو سره یې هم خبرې وکړې او هغوی ته یې د څښتن عیسی په هکله زېری ورساوه. (۲۱) د څښتن قدرت د هغوی سره ؤ او زیات شمېر خلکو ایمان راوړ او د څښتن عیسی پیروان شول.

(۲۲) دا خبر د اورشلیم کلیسا ته ورسېد او هغوی برناباس انطاکیې ته ولېږه. (۲۳) کله چې هغه راوړسېده او ویې لیدل چې خدای څنگه خلکو ته برکت ورکړ، نو ډېر خوشحاله شو او هغوی یې وهڅول چې ټول د زړه له کومي څښتن ته وفادار پاتې شي، (۲۴) ځکه چې برناباس یو مهربانه سړی او د روح القدس څخه ډک او د ټینګ ایمان خاوند ؤ. په دې ځای کې ډېرو خلکو په څښتن باندې ایمان راوړ. (۲۵) بیا برناباس د ترسوس ښار ته لاړ چې شاوول ولټوي. (۲۶) چې کله یې شاوول پیدا کړ، نو هغه یې انطاکیې ته راوست او برناباس او شاوول پوره یو کال هلته د ایماندارانو سره یوځای کېدل او ډېرو خلکو ته یې تعلیم ورکاوه. او همدلته په انطاکیه کې ؤ چې د لومړي ځل دپاره ایمانداران د مسیحیانو په نوم یاد شول.

(۲۷) په همدې وخت کې ځینې پیغمبران د اورشلیم څخه انطاکیې ته راغلل. (۲۸) په هغوی کې یو

تن چې اګابوس نومېده، ودرېده او د روح القدس په وسیله یې پېشګویي وکړه چې په ټوله نړۍ کې به سخته قحطي راشي. دا قحطي د کلودیوس امپراتور په زمانه کې راغله. (۲۹) د انطاکیې ایماندارانو پرېکړه وکړه چې هر یو به د خپل توان سره سم هغو ایماندارانو ته چې په یهودیه کې اوسېږي، مرسته ورلېږي. (۳۰) هغوی همداسې وکړل او خپلې مرستې یې د برناباس او شاوول په لاس د اورشلیم د کلیسا مشرانو ته ولېږلې.

د یعقوب وژنه او د پطروس بندي کېدل

۱۲ (۱) په هماغه وخت کې هیروډیس پاچا د کلیسا د ځینو غړو په ځورولو پیل وکړ. (۲) هغه د یوحنا ورور یعقوب په توره باندې وواژه. (۳) کله چې هیروډیس ولیدل چې یهودیان په دې کار خوشحاله شول، نو پطروس یې هم ونیوه. دا کار د فطیرې ډوډۍ د اختر په ورځو کې وشو. (۴) کله چې هغه پطروس ونیوه، نو په زندان کې یې واچاوه او هغه یې څلورو ډلګیو ته چې په هر یو کې څلور څلور عسکره وو، وسپاره چې ساتنه یې وکړي. هیروډیس د دې نیت درلود چې د فسحې د اختر څخه وروسته هغه د ټولو خلکو په مخکې محاکمه کړي. (۵) نو پطروس یې په زندان کې وساته، خو ایماندارانو د زړه له کومې د هغه دپاره خدای ته دعاګانې کولې.

پطروس له زندان څخه خلاصیږي

(۶) یوه شپه مخکې چې هیروډیس غوښتل پطروس د محاکمې دپاره راولي، پطروس د دوو عسکرو په منځ کې په دوو زنځیرونو تړلی ویده پروت ؤ او ساتونکو د زندان په دروازه کې پهره کوله. (۷) ناڅاپه د څښتن فرښته رابنکاره شوه او په کوټه کې رڼا وځلېدله. فرښتې د پطروس اوږه وڅوځوله او هغه یې راوینس کړ او ورته ویې ویل: «زر شه، پاڅیږه.» سمدلاسه د پطروس د لاسونو څخه زنځیرونه ولوېدل. (۸) بیا فرښتې هغه ته وویل: «ملا دې وتړه او خپلې دې په پښو کړه.»

پطروس همداسې وکړل. بيا فربنتي هغه ته وويل: «خپله چينه دې واغونده او ما پسې راځه.» (٩)

پطروس راووت او په هغې پسې روان شو. هغه نه پوهېده چې دا هرڅه رښتيا دي، ځکه هغه فکر کاوه چې رويا ويښي. (١٠) هغوی د لومړۍ او دوهمې پوستې څخه تېر شول او د اوسپنې هغې دروازې ته ورسېدل چې د ښار خواته وتلې وه. دروازه په خپله خلاصه شوه او هغوی دباندې راووتل. هغوی په يوه کوڅه کې روان وو او ناڅاپه فربنته د پطروس له سترگو پناه شوه. (١١) بيا پطروس په هوش راغی او ويې ويل: «اوس پوره باور لرم چې څښتن خپله فربنته راولېږله او زه يې د هيروديس او له هغه څه نه چې يهوديانو يې تمه درلودله، خلاص کړم.»

(١٢) کله چې هغه پوه شو، نو هغه د مريم کور ته لاړ چې د يوحنا مرقوس مور وه. هلته زيات شمېر خلک د دعا دپاره راټول شوي وو. (١٣) کله چې پطروس د کور دروازه وټکوله، نو د رودا په نوم يوه وينځه راغله چې دروازه خلاصه کړي. (١٤) هغې د پطروس اواز واورېد او دومره خوشحاله شوه چې د دې په ځای چې دروازه ورته خلاصه کړي، هغې بېرته دننه منډه کړه او هغوی يې خبر کړل چې پطروس دباندې په دروازه کې ولاړ دی. (١٥) هغوی ورته وويل: «ته لېونۍ شوې يې.» خو هغه په خپله خبره باندې ټينگه ولاړه وه چې همداسې ده. بيا هغوی وويل: «دا به د هغه فربنته وي!» (١٦) خو پطروس په پرله پسې توگه دروازه ټکوله او کله چې هغوی دروازه خلاصه کړه او هغه يې وليده، نو حيران پاتې شول. (١٧) خو پطروس د لاس په اشاره هغوی ته وويل چې غلي شئ او هغوی ته يې دا کيسه وکړه چې څښتن څنگه هغه د زندان څخه راوويست. هغه وويل چې يعقوب او نور ايمانداران له دې څخه خبر کړئ. بيا هغه روان شو او بل ځای ته لاړ.

(١٨) کله چې سهار شو، نو هغه ساتونکي عسکر ډېر وارخطا شول چې په پطروس باندې څه وشول. (١٩) هيروديس امر وکړ چې پطروس ولټوي، خو هغه يې پيدا نه کړ. هغه د ساتونکو څخه پوښتنې وکړې او د هغوی د اعدام حکم يې ورکړ. له هغې وروسته هيروديس د يهوديې څخه لاړ او د څه مودې دپاره په قيصریه کې پاتې شو.

٢٠) هیرو دیس د صور او صیدون په خلکو ډېر په قهر ؤ. هغوی سره راټول شول او هغه ته ورغلل. لومړی هغوی بلاستوس چې د پاچا د مانی ناظر ؤ، په دې راضي کړ چې د هغوی سره به مرسته وکړي. بیا هغوی د هیرو دیس څخه وغوښتل چې روغه جوړه ورسره وکړي، ځکه چې د دوی وطن ته خوراکي شيان د هیرو دیس پاچا د وطن څخه راتلل. ٢١) نو په یوې ټاکلې ورځ هیرو دیس خپل د پاچاهۍ کالي واغوستل، په تخت باندې کښېناست او هغوی ته یې وینا پیل کړه. ٢٢) خلکو چیغې وهلې: «دا د خدای اواز دی، نه د انسان.» ٢٣) سمدلاسه د څښتن فرښتې هیرو دیس وواهه، ځکه چې کوم جلال چې باید خدای ته ورکړل شوی وای، هغه خپل ځان ته ورکړ. هغه چینجیو وخور او مړ شو.

٢٤) خو په همدې وخت کې د خدای کلام خپرېده او ډېر خلک ایمانداران شول. ٢٥) نو برناباس او شاوول خپله وظیفه سرته ورسوله او د اورشلیم څخه بېرته انطاکیې ته راستانه شول او د ځان سره یې یوحنا چې بل نوم یې مرقوس ؤ، بوتلو.

د انطاکیې کلیسا برناباس او شاوول د خدمت دپاره لېږي

١٣) د انطاکیې په کلیسا کې ځینې پیغمبران او استاذان وو لکه برناباس، شمعون چې د تور په نوم یادېده، لوکیوس قیرواني او مناحم چې د هیرو دیس پاچا سره لوی شوی ؤ او شاوول هم د هغوی سره ؤ. ٢) یوه ورځ چې هغوی د څښتن عبادت کاوه او روژه یې نیولې وه، روح القدس ورته وویل: «برناباس او شاوول د هغه کار دپاره چې ما راغوښتي دي، وقف کړئ.» ٣) بیا هغوی د روژې نیولو او دعا کولو څخه وروسته د هغو دواړو په سرونو باندې لاس کېښود او هغوی یې د هغه کار دپاره ولېږل.

برناباس او شاوول په قبرس کې

٤ نو برناباس او شاوول دواړه د روح القدس په وسیله ولېږل شول. هغوی چلندیې ته لاړل او له هغه ځای څخه په کشتی کې قبرس ته لاړل. ٥ کله چې هغوی سلامیس ته ورسېدل، نو د یهودیانو په کنیسو کې یې د خدای د کلام وعظ کاوه. یوحنا د هغوی مرستیال ؤ.

٦ هغوی تر پافوس پورې په ټوله جزیره کې وگرځېدل او په هغه ځای کې هغوی د یو یهودي جادوگر سره مخامخ شول چې بریشوع نومېده او د پیغمبرۍ دعوه یې کوله. ٧ هغه د قبرس د والي سرگیوس پولوس ملگری ؤ چې یو هوښیار سړی ؤ. هغه برناباس او شاوول خپل حضور ته راوغوښتل، ځکه چې غوښتل یې د هغوی څخه د خدای کلام واوري. ٨ خو هغه جادوگر چې یوناني نوم یې الیما ؤ، د هغوی سره مخالفت وکړ او کونښن یې کاوه چې والي ایمان رانه وړي. ٩ خو شاوول چې د پولوس په نوم هم مشهور ؤ، د روح القدس څخه ډک شو او جادوگر ته یې په ځیر سره وکتل ١٠ او ویې ویل: «ای د شیطان زویه! ای د ټولو نېکیو دښمنه! ای ټگ انسانه او د هر ډول شرارت څخه ډکه! ایا ته به هېڅکله هم د څښتن د سمې لارې څخه د خلکو د بې لارې کولو څخه لاس وانه اخلې؟ ١١ اوس گوره، څښتن به تاته سزا درکړي او ته به ږوند شې او تر یو وخته پورې به د لمر رڼا نه وینې.» نو سمدلاسه د هغه په سترگو باندې خړه او تیاره راغله او لاس او پښې یې تپولې چې څوک راشي او له لاسه یې ونیسي او هغه بوځي. ١٢ کله چې والي دا هرڅه ولیدل نو ایمان یې راوړ، ځکه چې هغه د څښتن په هکله په دې تعلیم ډېر حیران شو.

پولوس او برناباس د پیسیدیه په انطاکیه کې

١٣ پولوس او د هغه ملگری د پافوس څخه روان شول او په کشتی کې پرچې ته چې په پمفیلیه کې ده، لاړل. خو یوحنا د هغوی څخه بېل شو او بېرته اورشلیم ته ستون شو. ١٤ پولوس او

برناباس د پرچې څخه روان شول او انطاكيې ته چې په پيسيديه كې ده، ورسېدل. د سبت په ورځ هغوی كنيسې ته لاړل او هلته كنبېناستل. (۱۵) د تورات او پيغمبرانو د ليكنو د لوستلو څخه وروسته د كنيسې مشرانو هغوی ته دا پيغام ورولېږه: «ای ورونو، كه چپرې تاسو د خلكو د هڅولو دپاره كوم پيغام لرئ، نو هغه ووايئ.»

(۱۶) پولوس پاڅېده، په لاس يې اشاره وكړه او ويې ويل: «ای د اسراييلو خلكو او ای غيريهوديانو چې له خدايه وپرېږئ، زما خبرو ته غوږ ونيسئ. (۱۷) د اسراييلو د خلكو خدای زمونږ نيكونه غوره كړل او كوم وخت چې هغوی په مصر كې د پرديو په شان اوسېدل، نو د هغوی څخه يې يو لوی قوم جوړ كړ. بيا يې په خپل لوی قدرت سره هغوی د مصر څخه راوويستل (۱۸) او نژدې څلوېښت كاله يې په دښته كې د هغوی چلند وزغملو. (۱۹) هغه په كنعان كې اووه قومونه له منځه يووړل او د هغوی خاوره يې د ميراث په توگه خپل قوم ته ورکړه. (۲۰) دا هرڅه نژدې څلور سوه او پنځوس كالو كې وشول. له هغې وروسته يې د سمويل پيغمبر تر زمانې پورې د هغوی دپاره قاضيان وټاكل. (۲۱) او كله چې هغوی د خپل ځان دپاره پاچا وغوښت، نو خدای ورته د قيس زوی شاوول چې د بنيامين د قبيلې څخه ؤ، ورکړ او هغه څلوېښت كاله پاچاهي وكړه. (۲۲) كله چې خدای شاوول لېرې كړ، نو داود يې د اسراييلو پاچا كړ. خدای د داود په هكله داسې وويل: «ما وليدل چې د يسي زوی داود داسې سړی دی چې زما د زړه نه خبر دی او هرڅه چې زه وغواړم هغه به يې سرته رسوي.» (۲۳) نو د همدې داود د نسل څخه خدای د خپلې وعدې له مخې عيسى د اسراييلو د قوم د خلاصوونكي په توگه راولېږه. (۲۴) د عيسى د راتللو څخه مخكې يحيى د اسراييلو ټول قوم ته وعظ وكړ چې د خپلو گناهونو څخه توبه وباسي او د تعميد غسل واخلي. (۲۵) كله چې يحيى خپله وظيفه سرته ورسوله، هغه وويل: «تاسو څه فكر كوئ چې زه څوك يم؟ زه هغه څوك نه يم چې تاسو يې انتظار كوئ. خو زما څخه وروسته هغه څوك راروان دی چې زه د هغه د خپليو د تسمو د خلاصولو لياقت هم نه لرم.»

(٢٦) ای ورونو! ای د ابراهیم اولادې، او ای غیریهودیانو چې له خدایه وپریږئ! مونږ هغه خلک یو چې د خلاصون دا پیغام راته رالېږل شوی دی. (٢٧) د اورشلیم خلکو او د هغوی مشرانو نه عیسی وپېژانده او نه هغوی د پیغمبرانو په پیغام باندې پوه شول چې د هر سبت په ورځ لوستل کیږي. خو هغوی د عیسی په محکومولو سره د پیغمبرانو پېشگویانې پوره کړلې. (٢٨) سره له دې چې کوم داسې جرم یې پیدا نه کړ چې هغه ته دې د مرگ سزا ورکړل شي، خو د پیلاتوس څخه یې وغوښتل چې هغه اعدام کړي. (٢٩) کله چې هغوی هغه ټول شیان چې د هغه په هکله لیکل شوي وو سرته ورسول، نو هغه یې د صلیب څخه رابنکته کړ او په قبر کې یې کېښود. (٣٠) خو خدای هغه بېرته راژوندی کړ (٣١) او کوم خلک چې د هغه سره د جلیل څخه اورشلیم ته راغلي وو، تر ډېرو ورځو پورې هغوی ته وربنکاره شو او هغوی اوس د اسراییلو د خلکو په مخکې د هغه شاهدان دي. (٣٢) اوس مونږ تاسو ته هغه زېږی اوروو چې خدای زمونږ د نیکونو سره وعده کړې وه. (٣٣) خدای دا وعده زمونږ دپاره چې د هغوی اولاده یو، د مړو نه د عیسی په بیا راژوندي کولو سره پوره کړه. لکه څنګه چې په دوهم زبور کې لیکل شوي دي:

ته مې زوی، زه دې نن پلار شوم.

(٣٤) خدای هغه د مړو څخه راژوندی کړ او دې ته یې پرېښود چې مړی یې په قبر کې خراب شي. او په دې هکله خدای داسې وویل:

زه به تاته هغه ځانګړي او یقیني برکتونه درکړم چې د داود سره مې وعده کړې وه.

(٣٥) او د زبور په بل ځای کې داود وايي:

ته به پرېږدې مړی

د خپل سپېڅلي خادم چې شي خراب

٤٦ ځکه چې داود په خپله زمانه کې د خدای اراده پوره کړه او بیا مړ شو او د خپلو نیکونو سره
بنځ کړای شو او مړی یې په قبر کې خراب شو. ٤٧ خو کوم کس چې خدای د مړو څخه
راژوندی کړ، د هغه مړی خراب نه شو. ٣٨-٣٩ نو ای زما وروڼو! تاسو باید په دې پوه شئ چې
د گناهونو د بڅښنې پیغام د عیسی په وسیله تاسو ته اعلانېږي او هرڅوک چې په هغه باندې ایمان
راوړي، هغه به د هغو ټولو گناهونو څخه خلاص شي چې د موسی شریعت ونه شو کولای هغه ته
خلاصون ورکړي. ٤٠ نو پام کوئ چې پیغمبرانو چې څه ویلي دي هغه په تاسو عملي نه شي:

٤١ گورئ ای ملنډو وهونکو! حیران او تباہ شئ، ځکه چې زه به ستاسو په ژوندانه کې یو داسې
کار وکړم، که څوک یې تاسو ته بیان هم کړي، نو باور به ورباندې ونه کړئ.»

٤٢ کله چې پولوس او برناباس د کنیسی څخه وتل، نو خلکو ورڅخه وغوښتل چې د راتلونکي
سبت په ورځ بیا راشي او د دې شیانو په هکله دوی ته خبرې وکړي. ٤٣ کله چې غونډه پای ته
ورسېدل، نو ډېر یهودیان او هغه دینداره خلک چې یهودیان شوي وو، د پولوس او برناباس سره
روان شول. پولوس او برناباس د هغوی سره خبرې وکړې او هغوی یې وهڅول چې تل د خدای په
فضل باندې توکل ولري.

٤٤ د راتلونکي سبت په ورځ د ښار نژدې ټول اوسېدونکي راغلل چې د څښتن عیسی پیغام
واوري. ٤٥ کله چې ځینو یهودیانو دا گڼه گونډه ولیدله، نو بخیلي ورسره پیدا شوه. هغوی د پولوس
د خبرو سره مخالفت پیل کړ او هغه ته یې سپکاوی وکړ. ٤٦ خو پولوس او برناباس په زړورتیا
سره خبرې کولې او ویل یې: «دا ضروري وه چې د خدای پیغام لومړی تاسو ته واوړول شي. خو
څرنگه چې تاسو هغه ونه مانه او خپل ځانونه مو د تلیاتې ژوندون وړ ونه گڼل، نو مونږ به اوس

تاسو پرېږدو او غيريهوديانو ته به ورشو. (٤٧) نو ځکه څښتن مونږ ته داسې حکم وکړ:

زه به ستا څخه د غيريهوديانو دپاره رڼا جوړه کړم، ترڅو ته ټولې نړۍ ته د خلاصون وسيله وگرځي.»

(٤٨) کله چې غيريهوديانو دا خبرې واورېدلې، نو ډېر خوشحاله شول او د څښتن عيسی د پيغام ستاينه يې وکړه او کوم خلک چې د تلپاتې ژوندون دپاره غوره کړای شوي وو، هغوی ايمان راوړ. (٤٩) د څښتن پيغام په هغه ټوله سيمه کې خپور شو. (٥٠) خو يهوديانو دينداره او عزتمندې ښځې او د ښار مشران د پولوس او برناباس په خلاف داسې ولمسول چې د هغوی په ځورولو يې پيل وکړ او د خپلې سيمې څخه يې وشړل. (٥١) نو پولوس او برناباس د خپلو پښو خاورې د هغه ښار د خلکو په وړاندې د نښې په توگه وڅنډلې او د قونبې ښار ته لاړل. (٥٢) خو د هغه ځای ايمانداران د خوشحالی او روح القدس څخه ډک شول.

پولوس او برناباس په قونيه کې زېږی خپروي

١٤ (١) په همدې ډول په قونيه کې پولوس او برناباس د يهوديانو کنيسې ته ورغلل او داسې خبرې يې وکړې چې زيات شمېر يهوديانو او غيريهوديانو ايمان راوړ. (٢) خو هغو يهوديانو چې ايمان يې نه ؤ راوړی، غيريهوديان ولمسول او د هغوی ذهنونه يې د ايماندارانو په وړاندې خراب کړل. (٣) نو پولوس او برناباس د اوږدې مودې دپاره هلته پاتې شول او په زړورتيا سره يې د څښتن عيسی په هکله خبرې کولې. څښتن عيسی هغوی ته د حيرانوونکو کارونو او معجزو د بنودلو قدرت ورکړ او ثابته يې کړه چې د هغوی پيغام د هغه د فضل په هکله رښتيا ؤ. (٤) خو د ښار خلک په دوو ډلو ووېشل شول: ځينې د يهوديانو په خوا او ځينې د رسولانو په خوا شول. (٥) بيا ځينو غيريهوديانو او يهوديانو د خپلو مشرانو سره يوځای دا پرېکړه وکړه چې رسولان

وځوروي او سنگسار يې کړي. (٦) کله چې رسولان له دې څخه خبر شول، نو د ليکاونيا د لستره او درېي بنارونو او شاوخوا سيمو ته وتښتېدل. (٧) هلته هغوی د زېري رسولو ته دوام ورکړ.

په لستره کې شل سړي ته شفا ورکول

(٨) په لستره کې يو سړی ؤ چې له مور نه شل پيدا شوی ؤ او هېڅکله په خپلو پښو نه ؤ گرځېدلی. (٩) هغه هلته ناست ؤ او د پولوس خبرو ته يې غوږ نيولی ؤ. پولوس هغه ته په ځير سره کتل او ويې ليدل چې هغه په دې ايمان لري چې روغ به شي، (١٠) نو په لوړ اواز يې هغه ته وويل: «په خپلو پښو باندې سم ودرېره.» هغه سړی زر پاڅېده او په گرځېدلو يې پيل وکړ. (١١) کله چې خلکو د پولوس دا کار وليده، نو په خپله ليکاونيايي ژبه يې چيغې ووهلې: «خدایان د انسانانو په څېره کې مونږ ته رابښکته شوي دي.» (١٢) هغوی برناباس د مشتري او پولوس يې د عطارد په نوم ياد کړ، ځکه چې پولوس د هغوی مشر وياند ؤ. (١٣) د مشتري کاهن چې د عبادت ځای يې بنار ته مخامخ ؤ، د بنار دروازې ته غويان راوستل او د گلانو امپلونه يې راوړل، ځکه چې هغه او د بنار خلکو غوښتل چې برناباس او پولوس ته قربانۍ وړاندې کړي.

(١٤) کله چې رسولان يعنې برناباس او پولوس له دې نه خبر شول، نو خپل کالي يې وشکول او د خلکو منځ ته يې منډې کړې او چيغې يې ووهلې: (١٥) «ای خلکو! تاسو ولې داسې کار کوئ؟ مونږ هم ستاسو په شان انسانان يو. مونږ ستاسو دپاره يو زېری لرو، ترڅو د دې بېگتې شيانو څخه لاس واخلي او ژوندي خدای ته راوگرځئ چې اسمان، ځمکه، بحيرې او هرڅه چې په هغو کې دي پيدا کړي دي. (١٦) په تېرو زمانو کې خدای ټول قومونه پرېښودل چې څه ورته بڼه ښکاري هماغه کار وکړي. (١٧) خو بياهم هغه تل په خپلو نېکو کارونو سره خپل شتون ثابت کړی دی، يعنې هغه په تاسو باندې د اسمان څخه باران وروي او په خپل موسم کې فصلونه درکوي. هغه تاسو ته پرېمانه خواږه هم درکوي او ستاسو زړونه د خوشحالی څخه ډکوي.» (١٨) په دې خبرو

رسولانو په سختی سره وکولای شول چې خلک د قربانی کولو څخه منع کړي.

۱۹) بیا له انطاکیې او قونیې څخه ځینې یهودیان راغلل او خلک یې خپل طرفداران کړل او پولوس

یې سنگسار کړ. هغوی فکر کاوه چې مړ دی، نو په رابنکلو یې د بنار څخه دباندي وويست. (۲۰)

خو کله چې ایمانداران د پولوس په شاوخوا راټول شول، نو هغه راپاڅېده او بېرته بنار ته لاړ او بله ورځ هغه د برناباس سره درېې ته لاړ.

د پیسیدیه انطاکیې ته د پولوس او برناباس بېرته راستنېدل

۲۱) کله چې پولوس او برناباس په دربه کې زېری ووراهه، نو ډېر خلک یې د عیسی پیروان کړل.

بیا هغوی بېرته لسترې، قونیې او انطاکیې ته لاړل. (۲۲) هغوی د ایماندارانو زړونه کلکول او هغوی

یې هڅول چې په خپل ایمان کې ټینګ پاتې شي او هغوی ته به یې ویل چې د خدای پاچاهۍ ته د

ورنوتلو دپاره باید ډېر تکلیفونه وزغمو. (۲۳) پولوس او برناباس په هره کلیسا کې مشران وټاکل

او په دعا کولو او روژې نیولو یې هغوی هغه څښتن عیسی ته وسپارل چې ایمان یې ورباندې

راوړی و.

۲۴) بیا هغوی د پیسیدیه څخه تېر شول او پمفیلیې ته راغلل. (۲۵) کله چې هغوی په پرجه کې د

خدای کلام ووراهه، نو بیا اتالیې ته لاړل. (۲۶) له هغه ځای څخه په کشتۍ کې بېرته انطاکیې ته

لاړل، یعنې هماغه ځای ته چې هغوی په کې د هغې وظیفې دپاره د خدای فضل ته سپارل شوي وو

چې اوس یې سرته ورسوله.

۲۷) کله چې هغوی انطاکیې ته ورسېدل، نو د کلیسا خلک یې راټول کړل او هغوی یې د هغو

کارونو څخه خبر کړل چې خدای د هغوی په وسیله سرته رسولی وو او دا چې خدای څنگه

غیریهودیانو ته د ایمان راوړلو دپاره لاره خلاصه کړې وه. (۲۸) برناباس او پولوس هلته د ډېر وخت دپاره د ایماندارانو سره پاتې شول.

په اورشلیم کې لویه غونډه

۱۵ (۱) ځینې خلک د یهودیې څخه انطاکیې ته راغلل او ایماندارانو ته یې تعلیم ورکاوه او ویل یې: «که تاسو د موسی د شریعت له مخې سنت نه شئ، نو خلاصون نه شئ موندلی.» (۲) پولوس او برناباس د هغوی سره موافق نه وو او ډېر سخت بحث یې ورسره وکړ او پرېکړه یې وکړه چې پولوس او برناباس دې د نورو ایماندارانو سره اورشلیم ته لاړ شي او د دې موضوع په هکله دې د رسولانو او نورو مشرانو سره خبرې وکړي.

(۳) هغوی د انطاکیې د کلیسا له خوا ولېږل شول او په داسې حال کې چې هغوی د فنیقیې او سامرې نه تېرېدل، ایمانداران یې خبرول چې څنگه غیریهودیانو ایمان راوړ. نو د دې خبر په اورېدلو ټول ایمانداران ډېر خوشحاله شول. (۴) کله چې پولوس او برناباس اورشلیم ته ورسېدل، نو د کلیسا د غړو، رسولانو او مشرانو له خوا ورته تود هرکلی وویل شو او بیا یې هغوی د هغو ټولو کارونو څخه خبر کړل چې خدای د هغوی په وسیله سرته رسولی وو. (۵) خو د فریسیانو د ډلې ځینې ایمانداران راپاڅېدل او ویې ویل: «غیریهودیان باید سنت کړای شي او هغوی ته دې امر وشي چې د موسی په شریعت باندې عمل وکړي.»

(۶) رسولان او مشران سره راټول شول چې د دې موضوع په هکله خبرې وکړي. (۷) د یو اوږد بحث څخه وروسته پطروس پاڅېده او هغوی ته یې وویل: «ای ورونو، تاسو پوهېږئ چې څه موده مخکې زه خدای ستاسو له منځ څخه غوره کړم چې غیریهودیان زما د خولې نه د عیسی مسیح په هکله زېږی واورې او ایمان راوړي. (۸) خدای چې د هرچا د زړه څخه خبر دی، هغوی ته یې د

روح القدس د ورکولو په وسیله دا ثابتته کړه چې خدای هغوی هم منلي دي لکه څنگه یې چې مونږ منلي یو. (۹) خدای زمونږ او د غیریهودیانو ترمنځ هېڅ فرق ونه کړ او د ایمان د راوړلو په وسیله یې د هغوی زړونه پاک کړل. (۱۰) نو بیا ولې تاسو اوس خدای ازمایئ او د دې ایماندارانو په اوږو باندې داسې بار بردئ چې نه یې مونږ او نه یې زمونږ نیکونه وړلی شي؟ (۱۱) خو مونږ په دې عقیده یو چې مونږ یهودیانو د څښتن عیسی په فضل خلاصون موندلی دی، همدا ډول غیریهودیانو هم خلاصون موندلی دی.»

(۱۲) د غونډې ټول خلک غلي پاتې شول او د برناباس او پولوس خبرو ته یې غوږ ونیوه چې د هغو ټولو معجزو او حیرانوونکي کارونو په هکله یې کولې چې خدای د هغوی په وسیله په غیریهودیانو کې بنودلي وو. (۱۳) کله چې د برناباس او پولوس خبرې پای ته ورسېدلې، یعقوب وویل: «ای ورونو، زما خبرو ته غوږ ونیسئ. (۱۴) شمعون مونږ ته ویلي وو چې خدای څنگه د لومړي ځل دپاره د غیریهودیانو سره علاقه وښودله او د هغوی له منځ نه یې د خپل ځان دپاره یو قوم غوره کړ. (۱۵) دا د پیغمبرانو د خبرو سره سمون خوري، لکه څنگه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

(۱۶) له هغې وروسته به زه بېرته راستون شم. بېرته به د داود وران شوی کور اباد او قوي کړم، (۱۷) ترڅو نور انسانان څښتن ته رجوع وکړي یعنې ټول غیریهودیان چې ما خپل کړي دي. دا هغه څه دي چې څښتن یې وایي (۱۸) چې دا شیان یې له پخوا نه ښکاره کړي دي.»

(۱۹) یعقوب زیاته کړه: «دا زما پرېکړه ده چې مونږ باید هغه غیریهودیان په تکلیف نه کړو چې د خدای خواته راگرځي، (۲۰) بلکې د دې په ځای هغوی ته لیک ولیکو او ورته ووايو چې داسې خواږه ونه خوري چې په مذهبي توگه ناپاک وي، ځکه چې هغه بتانو ته وړاندې شوي دي او خپل ځانونه د جنسي بدو اړیکو څخه وساتي او د داسې حیواناتو غوښه ونه خوري چې زندی شوي وي

او همدارنگه وینه ونه خوري. (٢١) ځکه چې د پخوا زمانې راهیسې په هر ښار کې د موسی د قانون په هکله وعظ کيږي او هغه په کنیسو کې د هر سبت په ورځ لوستل کيږي.»

غیریهودي ایماندارانو ته لیک لېږل

(٢٢) بیا رسولانو، مشرانو او د کلیسا ټولو غړو دا پرېکړه وکړه چې د خپل منځ نه یو څو کسان غوره کړي او هغوی د پولوس او برناباس سره انطاکیې ته ولېږي. نو هغوی دوه کسان یعنی یهودا چې د برسابا په نوم یادېده او سیلاس چې د ایماندارانو له خوا یې ډېر درناوی کېده، غوره کړل (٢٣) او د هغوی په لاس یې دغه لیک ولېږه:

«مونږ رسولان او مشران تاسو ټولو غیریهودي ایماندارانو ته چې په انطاکیه، سوریه او قیلیقیه کې اوسېږئ، خپل سلامونه وایو.

(٢٤) مونږ اورېدلي چې ځینو خلکو چې زمونږ د ډلې څخه تللي دي، تاسو په خپلو خبرو پرېشانه کړي یې او ستاسو فکرونه یې گډوډ کړي دي، خو هغوی مونږ نه دي درلېږلي. (٢٥) نو مونږ ټولو په گډه پرېکړه وکړه چې یو څو کسان غوره کړو او د خپلو گرانو دوستانو برناباس او پولوس سره یې تاسو ته درولېږو، (٢٦) یعنی هغه خلک چې خپل ځانونه یې زمونږ د څښتن عیسی مسیح ته د خدمت دپاره په خطر کې اچولي دي. (٢٧) نو له دې امله مونږ یهودا او سیلاس تاسو ته درولېږل چې هغوی په خپله خوله باندې تاسو ته هغه څه ووايي چې مونږ لیکلي دي. (٢٨) دا د روح القدس او زمونږ په نظر کې ښه ښکاره شوه چې پرته له دې لاندېنیو ضروري شیانو په تاسو باندې نور بار وانه چوو: (٢٩) تاسو باید هغه خواړه چې بتانو ته وړاندې کيږي ونه خورئ، وینه او د هغو حیواناتو غوښه ونه خورئ چې زندی شوي وي او خپل ځانونه د جنسي بداخلاقی څخه وساتئ. که تاسو خپل ځانونه د دې شیانو څخه وساتئ، نو دا به ښه کوئ. د خدای پامان.»

٣٠ نو کله چې يهودا او سيلاس رخصت کړای شول، انطاکیې ته لاړل او د کلیسا ټول غړي يې سره راټول کړل او هغه لیک يې ورته ورکړ. ٣١ کله چې خلکو هغه ولوست، نو هغوی په دې تشویق کوونکي پیغام باندې ډېر خوشحاله شول. ٣٢ يهودا او سيلاس چې په خپله پیغمبران وو، په خپلو زیاتو خبرو هغوی تشویق او تکړه کړل. ٣٣ هلته د خه وخت تېرولو نه وروسته هغوی د ایماندارانو له خوا په خیریت سره رخصت شول او بېرته هغو خلکو ته ورغلل چې دوی يې لېرلي وو. ٣٤-٣٥ خو پولوس او برناباس په انطاکیه کې پاتې شول او هلته يې د ډېرو نورو سره یوځای تعلیم ورکاوه او د څښتن عیسی پیغام يې اوراوه.

د پولوس او برناباس بېلېدل

٣٦ څه موده وروسته پولوس برناباس ته وویل: «راځئ چې بېرته لاړ شو او په هغو ټولو ښارونو کې چې مونږ په کې د څښتن عیسی پیغام اورولی ؤ، د ایماندارانو سره لیدنه کتنه وکړو او وگورو چې هغوی څنګه دي.» ٣٧ برناباس غوښتل چې یوحنا چې د مرقوس په نوم یادېده هم د ځان سره بوځي. ٣٨ خو پولوس دا مناسبه نه ګڼله چې مرقوس د ځان سره بوځي، ځکه چې هغوی يې په پمفیلیا کې پرېښي وو او د کار تر پایه پورې د هغوی سره پاتې نه شو. ٣٩ د پولوس او برناباس ترمنځ یوه داسې سخته شخړه راپیدا شوه چې د یو بل نه بېل شول. برناباس مرقوس د ځان سره واخیست او په کشتی کې قبرس ته روان شول. ٤٠ خو پولوس سيلاس خوښ کړ او وروسته له هغې چې ایماندارانو هغوی د څښتن فضل ته وسپارل، هغوی روان شول. ٤١ کله چې پولوس د سوریې او قیلیقیې له لارې تېرېده، نو کلیساګانو ته يې ډاډګر نه ورکوله.

د پولوس او سيلاس سره د تیموتاوس ملګرتیا

١ پولوس درېې او لسترې ته ورسېده او په لستره کې يې وليدل چې د تیموتاوس په نوم یو ایماندار اوسېده چې مور یې یهودی ایمانداره وه، خو پلار یې یوناني ؤ. ٢ د لسترې او قونیې ایماندارانو د هغه صفت کاوه. ٣ پولوس غوښتل چې تیموتاوس د ځان سره بوځي، نو هغه یې د هغو ځایونو د یهودیانو په خاطر سنت کړ. هغه ځکه داسې وکړل چې ټولو ته معلومه وه چې د تیموتاوس پلار یوناني ؤ. ٤ کله چې هغوی د یو ښار نه بل ښار ته سفر کاوه، نو کومې پرېکړې چې رسولانو او مشرانو په اورشلیم کې کړې وې، هغه یې ایماندارانو ته رسولې، ترڅو عمل ورباندې وکړي. ٥ نو کلیساګانې په ایمان کې قوي کېدلې او د ایماندارانو شمېر ورځ په ورځ زیاتېده.

په ترواس کې د پولوس رویا

٦ هغوی د فریجیې او غلاتیې د سیمو څخه تېر شول، ځکه چې روح القدس هغوی د اسیا په ولایت کې د خښتن عیسی د پیغام ورکولو څخه منع کړي وو. ٧ کله چې هغوی د میسیه سرحد ته ورسېدل، نو کونښن یې وکړ چې د بتونیې ولایت ته لاړ شي، خو د عیسی روح یعنې روح القدس هغوی ته اجازه ورنه کړه. ٨ نو هغوی د میسیه څخه تېر شول او د ترواس ښار ته لاړل. ٩ په هماغه شپه پولوس رویا ولیدله چې یو مقدونی سړی ولاړ دی او هغه ته زاري کوي او وایي: «مقدونیې ته راپورې وځه او زموږ سره مرسته وکړه.» ١٠ څنگه چې پولوس دا رویا ولیدله، نو موږ سمدلاسه تیار شولو چې مقدونیې ته لاړ شو. ځکه موږ دې نتیجې ته ورسېدلو چې خدای موږ رابللي یو چې د هغه ځای خلکو ته زېری ورسوو.

په فیلیپي کې د لیدیه ایمان راوړل

١١ په ترواس کې په کشتی کې سپاره شو او سیده د ساموتراکې جزیرې ته لاړو او په بله ورځ د

نياپوليس ښار ته لاړو. (۱۲) له هغه ځای څخه فيليپي ته چې د مقدونيې د لومړۍ ناحيې يو ښار ؤ او د روميانو مستعمره وه، لاړو او د يو څو ورځو دپاره په هغه ښار کې پاتې شو. (۱۳) د سبت په ورځ مونږ د ښار له دروازې نه ووتلو او د سيند غاړې ته چې مونږ فکر کاوه د يهوديانو د دعا کولو ځای به وي، لاړو. هلته کښېناستلو او په هغه ځای کې مو د راټولو شويو ښځو سره خبرې وکړې. (۱۴) په هغو ښځو کې چې زمونږ خبرو ته يې غوږ ايښی ؤ د يوې نوم ليدنه وه چې د بانجاني قيمتي ټوټو سوداگره او د تياتيرا د ښار اوسېدونکې وه. هغه داسې ښځه وه چې د خدای عبادت يې کاوه او څښتن د هغې ذهن جوړ کړ څه چې پولوس وايي هغه ومنې. (۱۵) بيا هغې او د هغې کورنۍ ته د تعميم غسل ورکړل شو او هغې مونږ خپل کور ته راوبللو او ويې ويل: «که چېرې تاسو ما د څښتن عيسی رښتيني ايمانداره گڼئ، نو راشئ او زمونږ په کور کې پاتې شئ.» هغې ټينگار وکړ چې ورسره لاړ شو.

پولوس او سيلاس د فيليپي په زندان کې

(۱۶) يوه ورځ مونږ د دعا کولو ځای ته تللو چې د يوې وينځې سره مخامخ شولو چې داسې پېريان يې لرل چې د هغو په مرسته به يې فال کتلو. هغې به له دې لارې خپلو بادارانو ته ډېرې پيسې گټلې. (۱۷) هغه پولوس او مونږ پسې راروانه وه او چيغې به يې وهلې: «دا د خدای تعالی خدمتگاران دي. هغوی تاسو ته د خلاصون لاره ښايي.» (۱۸) هغې هره ورځ دا کار کاوه، تر هغې چې پولوس دومره تنگ شو چې مخ يې راواړاوه او هغو پېريانو ته يې وويل: «زه درته د عيسی مسيح په نوم امر کوم چې د هغې نه راوؤځئ.» نو په هماغه ساعت پېريان د هغې څخه راووتل.

(۱۹) کله چې د هغې وينځې باداران پوه شول چې د هغوی د پيسو گټلو هيله له منځه لاړه، نو هغوی پولوس او سيلاس ونيول او په رابنکلو يې حاکمانو ته د محاکمې دپاره د بازار چوک ته راوستل. (۲۰) هغوی يې رومي لوړرتبه مامورينو ته راوستل او ويې ويل: «دا خلک يهوديان دي او

دوی زمونږ په ښار کې گډوډي جوړوي. (۲۱) دوی د هغو دودونو او دستورونو په هکله تعلیم ورکوي چې منل او په هغو باندې عمل کول یې مونږ روميانو دپاره روا نه دي.» (۲۲) خلک د هغې وینځې د بادارانو سره یوځای شول او په پولوس او سیلاس باندې یې حمله وکړه او مامورینو امر وکړ چې د دوی کالي وباسي او په کوتکونو یې ووهي. (۲۳) د سختو وهلو او ټکولو څخه وروسته یې پولوس او سیلاس په زندان کې واچول او د زندان مشر ته یې وویل چې د هغوی کلکه څارنه وکړي. (۲۴) د دې امر له مخې د زندان مشر هغوی په یوې ډېرې خوندي کوټه کې واچول او پښې یې ورته د لرگیو په کوندو پورې په زنځیرونو وتړلې.

(۲۵) نژدې نیمه شپه وه چې پولوس او سیلاس دعا کوله او خدای ته یې روحاني سندري ويلي او نورو بندیانو ورته غوږ نیولی ؤ (۲۶) چې ناڅاپه یوه سخته زلزه وشوه چې د زندان بنیادونه یې ولړزول. سمدلاسه د زندان ټولې دروازې خلاصې شوې او د ټولو بندیانو زنځیرونه مات شول. (۲۷) کله چې د زندان مشر راوینښ شو او ویې لیدل چې د زندان دروازې خلاصې دي، نو فکر یې وکړ چې بندیان به تښتېدلي وي، نو خپله توره یې راوویستله او نژدې ؤ چې خپل ځان ووژني. (۲۸) خو پولوس په زوره چیغې ووهلې: «خپل ځان ته دې زیان ونه رسوي، ځکه چې مونږ ټول دلته یو.» (۲۹) د زندان مشر څراغ راوغوښت او دننه یې منډه کړه او په داسې حال کې چې له وېرې رپېده، هغه د پولوس او سیلاس په پښو کې پرېوت. (۳۰) بیا یې هغوی دباندي راوویستل او پوښتنه یې ترې وکړه: «ای ښاغلو! زه باید څه وکړم چې خلاصون ومومم؟» (۳۱) هغوی ځواب ورکړ: «په څښتن عیسی باندې ایمان راوړه چې ته او ستا کورنی خلاصون ومومئ.» (۳۲) بیا هغوی د څښتن عیسی پیغام هغه او د هغه د کورنی ټولو خلکو ته بیان کړ. (۳۳) د شپې په هماغه ساعت د زندان مشر هغوی بوتلل او د هغوی زخمونه یې ووینځل او سمدلاسه هغه او د هغه ټولې کورنۍ ته د تعمید غسل ورکړل شو. (۳۴) بیا هغه پولوس او سیلاس خپل کور ته راوستل او هغوی ته یې ډوډۍ راوړه. په دې خاطر چې هغه او ټولې کورنۍ یې په خدای باندې ایمان راوړ، نو ډېر خوشحاله شول.

٣٥) کله چې سهار شو، نو رومي مامورينو خپل د پوليسو منصبداران د زندان مشر ته ورولېږل او امر يې ورته وکړ: «هغه سړي پرېږدئ چې لار شي.» ٣٤) نو د زندان مشر پولوس ته وويل: «رومي مامورينو امر کړی چې ته او سيلاس به ازاد شئ. نو اوس تاسو کولای شئ چې راووحئ او په خير لار شئ.» ٣٧) خو پولوس د پوليسو منصبدارانو ته وويل: «سره له دې چې مونږ رومي تابعيت لرو، خو بيا هم هغو خلکو مونږ بې له کومې محاکمې څخه د ټولو خلکو په مخکې ووهلو او په زندان کې يې واچولو او اوس غواړي مونږ په پټه وباسي؟ نه، پرېږده چې هغوی خپله راشي او مونږ وباسي.» ٣٨) د پوليسو منصبدارانو دا خبرې رومي مامورينو ته ورسولې او کله چې هغوی خبر شول چې پولوس او سيلاس روميان دي، نو ووپرېدل ٣٩) او راغلل او د هغوی څخه يې بخښنه وغوښتله او هغوی يې د زندان څخه راوويستل او غوښتنه يې ورڅخه وکړه چې د ښار نه لار شي. ٤٠) نو پولوس او سيلاس د زندان څخه ووتل او د ليدنه کور ته لاړل او هلته يې د ايماندارانو سره وليدل او يوځل بيا يې هغوی ته تسلي ورکړه او بيا لاړل.

په تسالونیکه کې نارامي

١٧) ١) پولوس او سيلاس د امفيپوليس او اپولونيا د ښارونو څخه تېر شول او تسالونیکي ته چې د يهوديانو کنيسه په کې وه، ورسېدل. ٢) پولوس د خپل عادت له مخې کنيسې ته لاړ او درې هفتې يې د هر سبت په ورځ د خدای د کلام په هکله د هغوی سره بحثونه وکړل ٣) او دا يې ورته بيان او ثابت کړل چې مسيح بايد تکليفونه وزغمي او د مړينې څخه وروسته به بيا راژوندي شي. پولوس وويل: «همدا عيسى چې زه د هغه په هکله تاسو سره خبرې کوم، هماغه مسيح دی.» ٤) ځينې يهوديان او زيات شمېر دينداره يونانيان او نامتو ښځې قانع شوې او پولوس او سيلاس سره يوځای شول. ٥) خو په دې کار د ځينو يهوديانو سره بخيلې راپيدا شوه. هغوی څو بېکاره او لوچک خلک د کوڅو څخه راټول کړل او يوه ډله يې جوړه کړه او په ښار کې

بې شور او غوغا جوړه كړه. هغوی د یاسون په كور حمله وكړه او كوښښ یې كاوه چې پولوس او سیلاس پیدا كړي او خلكو ته یې راوړي. (۶) خو چې كله یې هغوی پیدا نه كړل، نو یاسون او ځینې نور ایمانداران یې د ښار واكمنانو ته په رابښكلو راوستل او چیغې یې وهلې: «دې خلكو نړۍ په بل مخ اړولې ده او اوس دلته راغلي (۷) او یاسون هغوی په خپل كور كې مېلمانته كړي دي. دوی ټولو د امپراتور قانون مات كړی او وایي چې دلته یو بل پاچا دی چې عیسی نومېږي.» (۸) كله چې خلكو او د ښار واكمنانو دا خبرې واورېدلې، نو ډېر نارامه شول. (۹) نو هغوی د یاسون او نورو ایماندارانو څخه ضمانت واخیست او هغوی یې پرېښودل چې لاړ شي.

پولوس او سیلاس په بیریه كې

(۱۰) څنگه چې شپه شوه، نو ایماندارانو پولوس او سیلاس بیريې ته ولېږل. كله چې هلته ورسېدل، نو د یهودیانو كنيسې ته لاړل. (۱۱) د بیريې یهودیان د تسالونیکيې د یهودیانو څخه د روښانه فكر خاوندان وو. ځكه چې هغوی په ډېر شوق سره پیغام ومنلو او هره ورځ به یې په غور سره د خدای كلام لوسته، ترڅو په دې پوه شي چې كوم څه چې پولوس وایي هغه رښتیا دي كه نه. (۱۲) نو له همدې امله په هغوی كې ډېرو خلكو ایمان راوړ او همدارنگه ډېرو نامتو یوناني ښځو او سړيو هم ایمان راوړ. (۱۳) خو كله چې د تسالونیکيې یهودیان خبر شول چې پولوس په بیریه كې هم د خدای كلام بیانوي، نو هلته راغلل چې خلك ولمسوي او د پولوس په خلاف یې راپورته كړي. (۱۴) نو ایماندارانو سمدلاسه پولوس د بحیرې غاړې ته ولېږه، خو سیلاس او تیموتاوس په بیریه كې پاتې شول. (۱۵) كومو خلكو چې پولوس یې بدرگه كاوه، د هغه سره د آتن تر ښاره پورې لاړل. بیا پولوس هغوی ته لارښوونه وكړه چې كله بیرته خپل كور ته ورسېدلئ، نو سیلاس او تیموتاوس ته ووايئ چې زر تر زره آتن ته راشي.

١٦ په هغه وخت کې چې پولوس په آتن کې د سیلاس او تیموتاوس دپاره انتظار کاوه، نو کله چې هغه ولیدل چې هغه ښار د بتانو څخه ډک دی، ډېر خفه شو. ١٧ هغه به په کنیسه کې د یهودیانو او دینداره غیریهودیانو سره بحثونه کول او هره ورځ به یې د ښار په بازارونو کې د هغو خلکو سره چې هلته ورسره مخامخ کېدل، هم بحثونه کول. ١٨ ځینو ایپیکوري او رواقی فیلسوفانو هم د هغه سره بحث کاوه. ځینو خلکو به پوښتنه کوله: «دا جاهل غواړي څه ووايي؟» نورو به ویل: «داسې ښکاري چې هغه د نورو خدایانو په هکله خبرې کوي.» دا یې ځکه وویل چې پولوس د عیسی او د قیامت په هکله زېږی وړکاوه. ١٩ نو هغوی پولوس شورا ته چې د مریخ په غونډۍ کې وه، راوست او ویې ویل: «مونږ غواړو پوه شو چې دا نوی تعلیم چې ته یې ورکوي هغه د څه شي په هکله دی؟» ٢٠ ځینې خبرې چې ته یې کوي هغه مونږ ته حیرانوونکې ښکاري. مونږ غواړو چې د هغو په معنی پوه شو.» ٢١ (ځکه چې د آتن خلکو او هغو پردیو خلکو چې هلته اوسېدل، دا خوبول چې خپل ټول وخت د نویو نظرونو په هکله په خبرو کولو او اورېدلو تېر کړي.)

٢٢ پولوس د مریخ د غونډۍ د شورا په مخکې ودرېده او ویې ویل: «ای د آتن خلکو! زه پوه شوم چې تاسو ډېر مذهبي خلک یئ. ٢٣ ځکه کله چې زه ستاسو په ښار کې ګرځېدم او ستاسو د عبادت شیانو ته مې کتل، نو د قربانۍ یو ځای مې ولیده چې پرې لیکل شوي وو: «د یو نامعلوم خدای دپاره.» تاسو چې د کوم شي عبادت کوئ او نه یې پېژنئ، د هغه په هکله تاسو ته خبرې کوم. ٢٤ هغه خدای چې نړۍ او هرڅه چې په هغې کې دي، پیدا کړي دي، هغه د ځمکې او اسمان څښتن دی او د انسانانو په لاس جوړ شویو عبادتځایونو کې نه اوسېږي. ٢٥ همدارنگه نه هغو شیانو ته کومه اړتیا لري چې انسانان یې په خپلو لاسونو هغه ته تیاروي، ځکه چې خدای په خپله انسانانو ته ژوند، ساه او هرڅه ورکوي. ٢٦ هغه ټول قومونه د یو انسان د نسل څخه پیدا کړل چې په ټولې نړۍ کې واوسېږي. د هغوی دپاره یې وختونه او د ځایونو حدونه وټاکل چې چېرته به

اوسپړي. (۲۷) د هغه مقصد دا ؤ چې هغوی د خدای په لټه کې اوسي، هغه ته ځانونه ورسوي او پیدا یې کړي، که څه هم هغه زمونږ هر یو څخه لپرې نه دی. (۲۸) لکه څنگه چې یو چا ویلي دي:

په هغه کې زمونږ ژوند، زمونږ حرکت او زمونږ شتون دی.

لکه څنگه چې ستاسو ځینو شاعرانو ویلي دي:

مونږ هم د هغه اولادونه یو.

(۲۹) نو څرنگه چې مونږ د خدای اولادونه یو، نو باید داسې فکر ونه کړو چې د خدای ذات د یوې

مجسمې په شان دی چې د انسان په هنر او مهارت د سرو زرو، سپینو زرو یا تپرو څخه جوړه

شوې وي. (۳۰) په هغه وخت کې چې خلکو خدای نه پېژانده، خدای په دې شیانو سترگې پټولې.

خو اوس هغه په هرځای کې ټولو خلکو ته حکم کوي چې توبه وباسي. (۳۱) ځکه چې خدای یوه

ورځ ټاکلې ده چې هغه به د عدالت له مخې د نړۍ قضاوت د هغه چا په وسیله کوي چې هغه غوره

کړی دی. او د هغه کس په بیا راژوندي کولو سره یې دا خبره ټولو خلکو ته ثابتې کړې ده.»

(۳۲) کله چې هغوی د پولوس څخه د مړو نه د راژوندي کېدلو خبره واورېدله، نو ځینو ورباندې

ملنډې ووهلې، خو نورو وویل: «مونږ به په دې هکله په کوم بل وخت کې ستا خبرې بیا واورو.»

(۳۳) نو په دې ډول پولوس د هغوی څخه لاړ. (۳۴) خو یو څو تنه د پولوس سره یوځای شول او

ایمان یې راوړ، چې دیونیسوس چې د مریخ د غونډۍ د شورا غړی ؤ او همدارنگه یوه بڼه چې

دامریس نومېدله او ځینې نور خلک هم ورسره وو.

۱۸ (۱) له هغې وروسته پولوس له آتن څخه روان شو او قرنټوس ته لاړ. (۲) په هغه ځای کې هغه د یو یهودي سره چې اکیلا نومېده او په اصل کې د پونټوس څخه ؤ، مخامخ شو. اکیلا د خپلې ښځې پریسکیلا سره نوی له ایټالېي څخه راغلی ؤ، ځکه چې کلودیوس امپراتور امر کړی ؤ چې ټول یهودیان دې له روم څخه ووځي. پولوس لاړ چې د هغوی سره وگوري (۳) او په دې خاطر چې هغه هم د هغوی په شان خپمه جوړوونکی ؤ، نو د هغوی سره پاتې شو او یوځای یې ورسره کار کاوه. (۴) د هر سبت په ورځ هغه په کنیسه کې بحث کاوه او کوبنېن یې کاوه چې یهودیانو او یونانیانو ته قناعت ورکړي.

(۵) کله چې سیلاس او تیموتاوس د مقدونېي څخه راغلل، نو پولوس خپل ټول وخت د کلام په بیانولو تېر کړ. هغه یهودیانو ته دا شاهدي ورکوله چې عیسی هماغه مسیح دی. (۶) خو کله چې یهودیانو د هغه سره مخالفت وکړ او هغه ته یې بد رد وویل، نو پولوس خپل کالي وځنډل او هغوی ته یې وویل: «ستاسو خون ستاسو په خپله غاړه دی. زه یې د مسوولیت څخه خلاص یم. زه به له دې وروسته غیریهودیانو ته ورځم.» (۷) نو پولوس له هغه ځای څخه لاړ او د تیتيوس یوستوس په نوم د یو غیریهودي کور ته چې د خدای عبادت به یې کاوه، لاړ. د هغه کور د کنیسي په څنګ کې ؤ. (۸) کرسپوس چې د کنیسي مشر ؤ، د خپلې ټولې کورنۍ سره په څښتن عیسی باندې ایمان راوړ. همدارنګه د قرنټوس ډېرو خلکو چې د پولوس پیغام یې اورېده، نو ایمان یې راوړ او د تعمید غسل ورته ورکړل شو.

(۹) یوه شپه څښتن په رویا کې د پولوس سره خبرې وکړې او ورته ویې ویل: «مه وپرېره، بلکې خپل وعظ کوه او غلی مه پاتې کېره، (۱۰) ځکه چې زه درسره مل یم او هېڅوک به ونه شي کولای چې په تا باندې حمله وکړي او زیان درته ورسوي، ځکه چې په دې ښار کې ډېر داسې خلک شته

چې زما دي.» (۱۱) نو پولوس د يو کال او شپږو مياشتو دپاره هلته پاتې شو او خلکو ته يې د خدای د کلام تعليم ورکاوه.

(۱۲) خو کله چې گاليون د جنوبي يونان د اخيې د ولايت والي وټاکل شو، نو يهوديان سره راټول شول او پولوس يې ونيوه او محکمې ته يې راوست (۱۳) او ويې ويل: «دا سړی خلک په داسې ډول د خدای عبادت ته هڅوي چې د قانون خلاف دی.» (۱۴) څنگه چې پولوس خبرې پيل کړلې، نو گاليون يهوديانو ته وويل: «ای يهوديانو، که چېرې په دې خبره کې کومه غلطی او يا کوم سخت جرم وای چې هغه کړی وي، نو ما به ستاسو دعوه اورېدلې وای. (۱۵) خو څرنگه چې دا ستاسو د بحثونو موضوع، اصطلاحگانو او ستاسو د خپل شريعت خبره ده، نو تاسو خپله يې بايد حل کړئ. زه نه غواړم چې د دې شيانو په هکله قضاوت وکړم.» (۱۶) نو هغوی يې له محکمې څخه وويستل. (۱۷) خلکو سوستينيس چې د کنيسې مشر ؤ، راونيوه او د محکمې په مخکې يې وواژه. خو گاليون يې کومه پروا ونه کړه.

پولوس د قرنټوس څخه د سوريې انطاكيې ته سفر کوي

(۱۸) پولوس د څه وخت دپاره د ايماندارانو سره په قرنټوس کې پاتې شو او بيا يې د هغوی سره خدای پاماني وکړه او په کشتی کې د پريسکيلا او اکیلا سره سوريې ته لاړ. د کينخريې په ښار کې هغه خپل سر وخرایه، ځکه چې نذر يې ايښی ؤ. (۱۹) کله چې هغوی افسيس ته ورسېدل، نو پولوس پريسکيلا او اکیلا هلته پرېښودل. بيا يوازې کنيسې ته لاړ او هلته يې د يهوديانو سره بحث وکړ. (۲۰) هغوی ورڅخه وغوښتل چې د ډېر وخت دپاره پاتې شي، خو هغه ونه منله. (۲۱) نو د هغوی سره يې خدای پاماني وکړه او ويې ويل: «که د خدای رضا وي، نو بېرته به راشم.» نو هغه د افسيس څخه په کشتی کې روان شو. (۲۲) کله چې هغه په قيصریه کې د کشتی څخه رانېکته شو، نو اورشلیم ته لاړ او د کلیسا د خلکو سره د سلام او احوال اخیستنې څخه وروسته انطاكيې ته لاړ.

٢٣ په انطاكيه كې د څه مودې تېرولو څخه وروسته پولوس بيا په سفر روان شو او د غلاتيې او فريجيې په ټوله سيمه كې يې د يو ځای څخه بل ځای ته سفر كاوه او د ټولو ايماندارانو زېږونه يې غښتلي كول.

اپولوس په افسيس او قرنټوس كې

٢٤ په دې وخت كې يو يهودي چې اپولوس نومېده او په اصل كې د سكندريې څخه ؤ، افسيس ته راغی. هغه يو ښه وياند ؤ او د خدای په كلام ډېر ښه پوهېده. ٢٥ هغه ته د څښتن د لارې تعليم ورکړل شوی ؤ او په زيات شور او شوق سره يې خبرې كولې او په سمه توگه يې د عيسی په هکله تعليم ورکاوه، که څه هم هغه يوازې د يحيی د تعميم د غسل څخه خبر ؤ. ٢٦ هغه په کنيسه كې په زېږورتيا سره خبرې پيل كړې. کله چې پريسكيلا او اكيلا د هغه خبرې واورېدلې، نو هغه يې گوښه كړ او په سمه توگه يې ورته د خدای لاره بيان كړه. ٢٧ اپولوس جنوبي يونان ته د تگ په هکله فكر كاوه، نو د افسيس ايماندارانو هغه وهڅاوه چې لاړ شي. هغوی د اخيې ايماندارانو ته ليك ولېږه چې هغه ته تود هرکلی ووايي. کله چې هغه هلته ورسېده، نو د هغو خلکو سره يې ډېره مرسته وکړه چې د خدای په فضل سره يې ايمان راوړی ؤ. ٢٨ هغه د يهوديانو سره سخت بحث وکړ او د خلکو په مخکې يې د خدای د كلام څخه دا ثابته كړه چې عيسی هماغه مسيح دی.

پولوس په افسيس كې

١٩ ١ کوم وخت چې اپولوس په قرنټوس كې ؤ، نو پولوس د هغه ولايت له داخلي سيمو څخه تېر شو او افسيس ته ورسېده او هلته د څو ايماندارانو سره مخامخ شو. ٢ د هغوی څخه يې پوښتنه وکړه: «کله چې تاسو ايمان راوړ، نو روح القدس مو ترلاسه كړ؟» هغوی ځواب ورکړ:

«نه، مونږ لا خبر هم نه يو چې روح القدس شته.» ﴿٣﴾ پولوس پوښتنه وکړه: «بيا تاسو ته د تعمید کوم ډول غسل درکړل شوی دی؟» هغوی په ځواب کې وويل: «د يحيی د تعمید غسل.» ﴿٤﴾ پولوس وويل: «يحيی چې د تعمید کوم غسل ورکاوه، هغه د گناهونو څخه د توبې ويستلو نښه وه او خلکو ته به يې ويل چې په هغه چا باندې ايمان راوړئ چې د هغه څخه وروسته راروان دی يعنې په عيسی باندې ايمان راوړئ.» ﴿٥﴾ کله چې هغوی دا واورېدل، نو د څښتن عيسی مسيح په نوم ورته د تعمید غسل ورکړل شو. ﴿٦﴾ کله چې پولوس د هغوی په سر باندې خپل لاس کېښود، نو روح القدس ورباندې نازل شو او هغوی په ناشنا ژبو خبرې پيل کړلې او د خدای پيغام يې رساوه. ﴿٧﴾ هغوی ټول شاوخوا دولس تنه وو.

﴿٨﴾ پولوس تر درې مياشتو پورې کنيسې ته تللو او په زړورتيا سره به يې د خلکو سره خبرې کولې او د خدای د پاچاهۍ په هکله به يې هغوی ته دليل ويلو او بحث به يې کاوه چې هغوی قانع کړي. ﴿٩﴾ خو د هغوی څخه ځينې سرزورو خلکو ايمان نه راوړلو او د کنيسې د خلکو په مخکې به يې د څښتن عيسی مسيح لارې ته بد ويل. نو پولوس له هغوی څخه لار او شاگردان يې له ځان سره بوتلل او هره ورځ به يې د تيرانوس د غونډو په تالار کې بحثونه کول. ﴿١٠﴾ دا کار تر دوو کالو پورې روان ؤ، ترڅو د اسيا د ولايت ټولو اوسېدونکو يعنې يهوديانو او يونانيانو دواړو د څښتن عيسی پيغام واورېد.

د اسکیوا زامن

﴿١١﴾ خدای به د پولوس په وسيله لويې لويې معجزې ښودلې. ﴿١٢﴾ خلکو به هغه دستمالونه او پېښېدونه چې د پولوس په بدن باندې وهل شوي وو، وړل او هغه به يې د ناروغانو په بدن باندې وهل او هغوی به روغېدل او پېريان به ورڅخه وتل. ﴿١٣﴾ ځينو يهوديانو چې يوځای او بل ځای به گرځېدل، کونښن کاوه چې د څښتن عيسی په نوم پېريان وباسي. هغوی به پېريانو ته ويل: «زه د

هغه عیسی په نوم چې پولوس یې وعظ کوي، امر کوم چې راووخه.» (۱۴) د یهودي لوی کاهن اسکیوا اووه زامنو به دا کار کاوه. (۱۵) خو یوه ورځ پېري هغوی ته ځواب ورکړ: «زه عیسی پېژنم او د پولوس په هکله مې هم اورېدلي دي، خو تاسو څوک یئ؟» (۱۶) نو بیا هغه پېریانو نیولي سړي په هغوی ورټوپ کړ او هغوی ټول یې ترپنبو لاندې کړل او دومره یې ووهل چې د هغه کور څخه لوڅ او ژوبل شوي وتښتېدل. (۱۷) کله چې د افسیس ټول اوسېدونکي یهودیان او یونانیان د دې پېښې څخه خبر شول، نو په هغوی ټولو باندې وېره راغله او د څښتن عیسی نوم نور هم سرلوری شو. (۱۸) ډېرو خلکو چې ایمان یې راوړی ؤ، راغلل او دا اقرار یې وکړ چې هغوی جادوگری کوله. (۱۹) ډېرو جادوگرانو خپل د جادوگری کتابونه راټول کړل او د خلکو په مخکې یې وسوځول. کله چې هغوی د کتابونو قیمتونه حساب کړل، نو د هغو بیه پنځوس زره د سپینو زرو سکې شوې. (۲۰) په دې ډول د څښتن عیسی پیغام خپرېده او په خلکو یې ډېره اغېزه کوله.

په افسیس کې شور او غوغا

(۲۱) د دې ټولو پېښو نه وروسته پولوس د روح القدس په لارښوونه پرېکړه وکړه چې مقدونیه او جنوبي یونان ته سفر وکړي او وروسته بیا اورشلیم ته لاړ شي. هغه وویل: «هغه ځای ته د تللو نه وروسته باید د روم ښار هم ووينم.» (۲۲) هغه خپل دوه ملګري یعنې تیموتاوس او اراستوس مقدونیه ته ولېږل او په خپله د یو څه وخت دپاره د اسیا په ولایت کې پاتې شو.

(۲۳) په دې وخت کې د څښتن عیسی د لارې له امله سخت شور او غوغا پیدا شوه. (۲۴) هلته د دیمیتريوس په نوم یو زرګر ؤ چې د ارتیمیسي د بت د عبادت ځای د سپینو زرو نمونې به یې جوړولې او په دې ډول یې د کسبګرو دپاره یو ښه او ګټور کاروبار برابر کړی ؤ. (۲۵) نو دیمیتريوس هغوی او د هغوی په شان نور کسبګر سره راټول کړل او ورته یې وویل: «ای ملګرو، تاسو پوهېږئ چې مونږ له همدې کاروبار څخه ښه ګټه ترلاسه کوو. (۲۶) لکه څنګه چې تاسو

وينئ او اورئ چې دې پولوس يوازې په افسيس کې نه، بلکې د اسيا په ټول ولايت کې گڼ شمېر خلک په خپلو خبرو ځان ته رااړولي او بې لارې کړي دي. هغه وايي چې د انسان په لاس جوړ شوي خدايان بالکل خدايان نه دي. (۲۷) نو دا خطر شته چې نه يوازې دا چې زمونږ کاروبار به بدنام شي بلکې د دې خطر هم شته چې زمونږ د لوی خدای ارتيميسي د عبادت ځای به هم بې اعتباره شي او د هغې شان او شوکت چې په اسيا او ټوله نړۍ کې ورته عبادت کېږي، هم له منځه لاړ شي.»

(۲۸) کله چې هغوی دا خبرې واورېدلې، نو ډېر په قهر شول او چيغې يې ووهلې: «لويه ده د افسيسيانو ارتيميسه!» (۲۹) په ټول ښار کې شور او غوغا پيدا شوه. خلکو گايوس او ارسترخوس چې د مقدونيه څخه وو او د پولوس د سفر ملگري وو، ونيول او په رانکلو رانکلو يې د ښار د غونډې ځای ته يووړل. (۳۰) پولوس غوښتل چې دننه ورشي او د خلکو سره خبرې وکړي، خو ايماندارانو هغه پرېښود. (۳۱) د ولايت ځينو واکمنانو چې د پولوس ملگري وو هم هغه ته پيغام ورولېږه او هغه ته يې زاري وکړه چې د غونډې ځای ته لاړ نه شي. (۳۲) په دې وخت کې غونډه کچه وډه شوه او ځينو به په چيغو چيغو کې يو څه او ځينو به بل څه ويل، ځکه چې په هغوی کې ډېر خلک په دې هم نه پوهېدل چې د څه دپاره دلته راټول شوي دي. (۳۳) ځينو يهودي مشرانو د سکندر په نوم سړی د خلکو د گڼې گونې مخې ته ورتېله کړ او هغه ته يې وويل چې يوڅه بايد ووايي. هغه په خپل لاس اشاره وکړه چې خلک غلي شي او کوبنس يې وکړ چې هر هغه څه چې شوي وو، هغه بيان کړي. (۳۴) خو کله چې خلک پوه شول چې سکندر يهودي دی، نو ټولو په يو اواز دوه ساعته چيغې ووهلې: «لويه ده د افسيسيانو خدای ارتيميسه!»

(۳۵) په پای کې ښاروال خلک غلي کړل او ويې ويل: «ای د افسيس خلکو، ټولو ته معلومه ده چې د افسيس ښار د لويې ارتيميسي د عبادتځای او د هغې سپېڅلې تېرې ساتونکې دی چې د اسمان څخه راغورځېدلې ده. (۳۶) نو څرنگه چې هېڅوک د دې حقيقتونو څخه انکار نه شي

کولای، تاسو باید غلي شی او بې سنجشه کار ونه کړئ. (۳۷) دا خلک چې تاسو دلته راوستلي دي هغوی نه د عبادتخای څخه غلا کړې ده او نه یې زمونږ خدای ارتیمیسی ته کفر ویلی دی. (۳۸) که چېرې دیمیتریوس او د هغه نور کسبگران د هغوی په خلاف دعوه چلول غواړي، نو د محکو دروازې خلاصې دي او قاضیان هم شته، نو هغوی کولای شي چې په یو بل باندې دعوه وکړي. (۳۹) که تاسو نور څه غواړئ، نو د هغې په هکله دې په یوه رسمي غونډه کې پرېکړه وشي. (۴۰) ځکه چې دا خطر شته چې مونږ د نن ورځې د شور او غوغا په خاطر تورن شو او د دې گډوډۍ دپاره کومه بهانه نشته او مونږ به ونه شو کولای چې د دې دپاره کوم سم دلیل وړاندې کړو. (۴۱) کله چې هغه دا خبره وکړه، نو د غونډې خلک یې رخصت کړل.

مقدونییې او یونان ته د پولوس سفر

۲۰ (۱) کله چې شور او غوغا پای ته ورسېدله، نو پولوس ایمانداران راوغوښتل، هغوی یې وهڅول او خدای پاماني یې ورسره وکړه او مقدونییې ته روان شو. (۲) هغه د مقدونییې د سیمو له لارې تېرېده او ایماندارانو ته یې ډاډگېرته ورکوله او بیا یونان ته ورسېده. (۳) درې میاشتې هلته پاتې شو. هغه تیاری ونيوه چې په کشتۍ کې سوریې ته لاړ شي، خو کله چې پوه شو چې یهودیانو د هغه په خلاف دسیسه جوړه کړې ده، نو پرېکړه یې وکړه چې د مقدونییې په لاره بېرته ستون شي. (۴) د پیروس زوی سوپاتروس چې د بیريې څخه ؤ، ارسترخوس او سکندوس د تسالونیکي څخه، گایوس له درېې څخه، تیخیکاس او تروفیموس چې د اسیا د ولایت څخه او تیموتاس د هغه د سفر ملگري وو. (۵) هغوی مخکې لاړل او په ترواس کې یې زمونږ انتظار کاوه. (۶) کله چې د فطیرې ډوډۍ د اختر ورځې تېرې شوې، نو مونږ د فیلیپيې څخه په کشتۍ کې روان شولو او په پنځو ورځو کې د هغوی سره په ترواس کې یوځای شولو او یوه هفته هلته پاتې شولو.

په ترواس کې د پولوس وروستنې لیدنه او کتنه

۷ د شنبې ورځې په ماښام مونږ د غوره ماښامي د مراسمو د لمانځلو دپاره سره راټول شولو. پولوس ایماندارانو ته خبرې وکړې، څرنگه چې هغه غوښتل بله ورځ په سفر لاړ شي، نو تر نیمې شپې پورې یې خپلو خبرو ته دوام ورکړ. ۸ پاس په بالاخانه کې چې مونږ په کې راټول شوي وو، ډېر څراغونه لگېدلي وو. ۹ هلته په کړکۍ کې یو ځوان ناست ؤ چې افتيخوس نومېده. کله چې پولوس خبرې کولې، نو په هغه ځوان باندې خوب راغی او په درانه خوب ویده شو او د درېم منزل څخه لاندې ځمکې ته راولوېد. کله یې چې راپورته کړ، نو هغه مړ شوی ؤ. ۱۰ پولوس لاندې وربنګته شو او خپل ځان یې په هغه ځوان باندې وروغورځاوه او هغه یې په غېږ کې ونیوه او هغوی ته یې وویل: «مه پرېشانه کېږئ، هغه ژوندی دی.» ۱۱ بیا پولوس بېرته بالاخانې ته وخوت، ډوډۍ یې ماته کړه او ویې خوړله. هغه تر لمرخاته پورې د هغوی سره خبرو ته دوام ورکړ او بیا روان شو. ۱۲ بیا خلکو هغه ځوان خپل کور ته ژوندی بوتله او هغوی ډېر ارام شول.

د ترواس څخه میلیتوس ته د پولوس سفر

۱۳ مونږ مخکې لاړو او په کشتۍ کې کښېناستو او د اسوس ښار ته روان شولو، چېرته چې مونږ غوښتل پولوس هم راسره په کشتۍ کې سپور شي. ځکه چې هغه نیت کړی ؤ چې د وچې لارې نه هغه ځای ته لاړ شي. ۱۴ کله چې پولوس په اسوس کې زمونږ سره مخامخ شو، نو هغه مو په کشتۍ کې سپور کړ او میتیلینې ته راغلو. ۱۵ د هغه ځای څخه په کشتۍ کې روان شو او په بله ورځ د خیوس جزیرې ته ورسېدلو. بله ورځ ساموس ته راغلو او د هغې ورځې په سبا میلیتوس ته ورسېدلو. ۱۶ ځکه چې پولوس پرېکړه کړې وه چې په کشتۍ کې د افسیس څخه تېر شي، ترڅو د اسیا په ولایت کې د وخت د ضایع کېدلو څخه مخنیوی وشي. هغه بېرته کوله چې که چېرې امکان ولري د پنتیکاست د ورځې نه مخکې اورشلیم ته ورسېږي.

د افسيس د كليسا د مشرانو سره د پولوس خدای پاماني

١٧ پولوس د ميليتوس څخه افسيس ته پيغام ولېره او د كليسا د مشرانو څخه يې وغوښتل چې راشي او د هغه سره وويني. ١٨ كله چې هغوی راوړسېدل، نو هغه ورته وويل: «تاسو ته معلومه ده چې د هماغې لومړۍ ورځې څخه چې زه د اسيا ولايت ته راوړسېدم او څومره وخت چې ستاسو سره وم، نو تاسو سره مې څنگه ژوند تېر کړ. ١٩ که څه هم د يهوديانو د دسيسو له امله په ما سختې ورځې راغلې، خو ما په پوره عاجزۍ او اوښکو تويولو سره د څښتن خدمت کړی دی. ٢٠ تاسو ته معلومه ده چې ما ستاسو د ښېگڼې دپاره د هېڅ شي څخه ډډه نه ده کړې او تاسو ته مې د خلکو په مخکې او کور په کور تعليم درکړی دی. ٢١ ما يهوديانو او غيريهوديانو دواړو ته په کلکه خبردارۍ ورکړ چې بايد د خپلو گناهونو څخه توبه وباسي او خدای ته رجوع وکړي او زمونږ په څښتن عيسی ايمان راوړي. ٢٢ زه اوس د روح القدس څخه په اطاعت کولو سره اورشليم ته روان يم، خو نه پوهېږم چې هلته به زما سره څه کيږي. ٢٣ زه يوازې په دې پوهېږم چې روح القدس په هر ښار کې ما خبروي چې زندان او تکليفونه زما په انتظار کې دي. ٢٤ خو زه د خپل ژوند هېڅ پروا نه لرم او هغه ماته کوم ارزښت نه لري. زه يوازې دا غواړم چې خپله وظيفه سرته ورسوم کومه چې څښتن عيسی راته سپارلې ده، هغه ترسره کړم چې هغه د خدای د فضل په هکله د خلکو خبرول دي.

٢٥ زه ستاسو ټولو په منځ کې گرځېدلی يم او د خدای د پاچاهۍ په هکله مې وعظ کړی دی. اوس پوهېږم چې ستاسو څخه به يو کس هم نور زما منځ ونه ويني. ٢٦ نو له دې امله زه همدانن تاسو خبروم چې که ستاسو څخه کوم څوک د تلپاتې ژوندون څخه بې برخې شي، نو زه به يې مسوول نه يم، ٢٧ ځکه چې ما تاسو ته هغه ټول شيان وويل چې خدای يې غواړي. ٢٨ په خپلو ځانونو او هغو ټولو خلکو باندې پام کوئ چې روح القدس تاسو د هغو د ساتنې دپاره ټاکلي يئ. د خدای په كليسا باندې چې عيسی د خپلې وينې په بيه اخیستې ده، داسې پام کوئ لکه څنگه

چې شپانه په خپلو رمو پام کوي. (٢٩) زه پوهېږم چې زما د تگ څخه وروسته به دارونکي لېوان ستاسو منع ته درشي او رمه به په امان کې پرېږدي. (٣٠) حتی ستاسو په منع کې به داسې خلک پیدا شي چې د حقيقت په ځای به دروغ وايي، ترڅو ايمانداران خپل ځان ته راواړوي. (٣١) نو بېداره اوسئ او دا خبره ياد ساتئ چې درې کاله مې شپه او ورځ تاسو هر يو ته نصيحت کاوه او ستاسو دپاره مې اوښکې تويې کړې.

(٣٢) اوس زه تاسو خدای او د هغه د فضل نه ډک کلام ته سپارم، هغه کلام ته چې کولای شي تاسو ته قوت درکړي او هغه برکتونه درکړي چې خدای يې خپلو ټولو سپېڅلو خلکو د ميراث په توگه ورکوي. (٣٣) ما هېڅکله د چا نه د سپينو زرو، سرو زرو او کاليو تمه نه ده کړې. (٣٤) تاسو خپله پوهېږئ چې ما په خپلو لاسونو زيار ويستلی او د خپل ځان او خپلو ملگرو اړتياوې مې پوره کړې دي. (٣٥) ما په خپلو سختو کارونو سره تاسو ته وښودل چې په دې ډول کولای شو چې د غريبانو سره مرسته وکړو او بايد د څښتن عیسی هغه خبرې په یاد وساتو چې ويلي يې دي: «د اخیستلو څخه په ورکولو کې برکتونه ډېر دي.»

(٣٦) کله چې پولوس خپلې خبرې پای ته ورسولې، نو د هغوی سره يوځای په گوندو شو او د هغوی ټولو سره يې دعا وکړه. (٣٧) بيا هغوی ټولو وژړل، هغه يې په غېږ کې ونيوه، ښکل يې کړ او خدای پاماني يې ورسره وکړه. (٣٨) هغوی په دې ډېر زيات غمجن شول، ځکه چې پولوس ويلي وو چې دوی به نور هېڅکله د هغه مخ ونه ويني. نو هغوی ورسره تر کشتۍ پورې لاړل.

اورشليم ته د پولوس سفر

٢١ (١) مونږ د افسيسانو د مشرانو سره خدای پاماني وکړه او له هغه ځای څخه روان شولو او په کشتۍ کې مخامخ د کاس جزيرې ته لاړو. په بله ورځ د رودوس جزيرې ته ورسېدلو او له هغه

خای خخه د پاترا د بنار بندر ته لاړو. (۲) په هغه خای کې مونږ یوه کشتی پیدا کړه چې فنیقیې ته روانه وه، نو مونږ په کې سپاره شولو او لاړو. (۳) کله چې قبرس د لېرې نه ښکاره شو، نو مونږ د هغه د جنوب خوا خخه تېر شولو او د سوریې خواته روان شولو او د صور د بنار په بندر کې ښکته شولو، ځکه چې هلته یې د کشتی خخه بار ښکته کاوه. (۴) په هغه خای کې مو ایمانداران پیدا کړل او یوه هفته د هغوی سره پاتې شولو. هغوی د روح القدس په لارښوونه پولوس ته وویل چې اورشلیم ته لاړ نه شي. (۵) خو کله چې هفته پوره شوه، نو مونږ بیا په سفر روان شولو. هغوی ټول د خپلو ښځو او ماشومانو سره زمونږ سره ملګري شول او د بنار خخه ووتلو او د بحیرې په غاړه په ګونډو شولو او دعا مو وکړه. (۶) بیا مو یو د بل سره خدای پاماني وکړه. مونږ په کشتی کې سپاره شو او هغوی بېرته خپلو کورونو ته لاړل.

(۷) مونږ په بحیره کې د صور خخه خپل سفر ته دوام ورکړ او د پتولامایس بنار ته ورسېدلو. هلته مو د ایماندارانو سره ستړي مشي وکړه او د یوې ورځې دپاره د هغوی سره پاتې شولو. (۸) په بله ورځ له هغه خای خخه روان شولو او قیصریې ته ورسېدلو او هلته د فیلیپوس په کور کې چې زېری رسوونکی ؤ، پاتې شولو. هغه د هغو اوو کسانو خخه ؤ چې په اورشلیم کې د خوړو د وپشلو دپاره ټاکل شوي وو. (۹) فیلیپوس څلور پېغلې لورګانې لرلې چې د خدای پیغام به یې رساوه. (۱۰) کله چې مونږ څو ورځې هلته وو، نو د یهودیې خخه د اګابوس په نوم یو پیغمبر راغی. (۱۱) هغه مونږ ته راغی، د پولوس کمربند یې واخیست او په هغه باندې یې خپل لاسونه او پښې وتړلې او ویې ویل: «روح القدس داسې وايي: په اورشلیم کې به یهودیان د دې کمربند خاوند همدا شان وتړي او غیریهودیانو ته به یې وسپاري.»

(۱۲) کله چې مو دا خبرې واورېدلې، نو مونږ او د هغه خای خلکو پولوس ته زاری وکړې چې اورشلیم ته لاړ نه شي. (۱۳) خو پولوس په ځواب کې وویل: «تاسو څه کوئ؟ تاسو ولې ژاړئ او زما زړه ماتوئ؟ زه نه یوازې دې ته تیار یم چې بندي شم، بلکې دې ته هم تیار یم چې د څښتن

عیسی په خاطر په اورشلیم کې مړ شم.» (۱۴) مونږ ونه شو کولای چې هغه ته قناعت ورکړو، نو غلي شولو او ومو ویل: «څه چې د خښتن رضا وي هماغسې دې وشي.»

(۱۵) څو ورځې وروسته مونږ سفر ته تیاری ونيوه او اورشلیم ته روان شولو. (۱۶) د قیصریې څو شاگردان زموږ سره ملګري شول او مونږ یې د مناسون کور ته چې د قبرس څخه ؤ او د لومړنیو ایماندارانو څخه ؤ، د اوسېدلو دپاره بوتلو.

د یعقوب او د کلیسا د مشرانو سره د پولوس لیدنه

(۱۷) کله چې مونږ اورشلیم ته ورسېدلو، نو ایماندارانو مونږ ته تود هرکلی ووايه. (۱۸) بله ورځ پولوس زموږ سره د یعقوب د لیدلو دپاره لار او د کلیسا ټول مشران هم په هغه ځای کې حاضر وو. (۱۹) پولوس په هغوی باندې سلام وچاوه او هغوی ته یې د هغو کارونو په هکله پوره راپور ورکړ چې خدای د هغه په وسیله په غیریهودیانو کې کړي وو. (۲۰) کله چې هغوی دا واورېدل، نو د خدای ثنا یې وويله. بیا هغوی پولوس ته وويل: «ای وروره، ته وینې چې په یهودیانو کې په زرګونو خلکو ایمان راوړی دی او هغوی د موسی په شریعت باندې ټینګ ولاړ دي. (۲۱) هغوی ته ستا په هکله ویل شوي دي چې ته هغو یهودیانو ته چې د غیریهودیانو په هېوادونو کې اوسېږي، تعلیم ورکوې چې د موسی شریعت پرېږدي. همدارنګه هغوی ته وایې چې خپل اولادونه مه سنتوی او د یهودیانو د رواجونو څخه پیروي مه کوئ. (۲۲) هغوی خامخا ستاسو د راتللو څخه خبرېږي، نو بیا څه وکړو؟ (۲۳) بیا هرڅه چې مونږ درته وایو هماغسې وکړه. دلته څلور کسان دي چې نذر یې منلی دی. (۲۴) د هغوی سره لار شه او په ګډه ورسره د پاکوالي مراسم په ځای کړه او هغوی ته پیسې ورکړه چې خپل سرونه وخرایي. نو په دې ډول به هغوی ټول په دې پوه شي څه چې ستا په هکله ویل شوي وو هغه رښتیا نه دي، بلکې ته په خپله هم د موسی د شریعت سره سم خپل ژوند تېروي. (۲۵) خو د هغو غیریهودیانو په هکله چې ایمانداران شوي دي، مونږ هغوی ته خپله پرېکړه

په ليکلې توگه لېرلې ده چې هغوی بايد د هغو خوړو څخه چې بتانو ته وړاندې کيږي، د وينې د خوړلو څخه، د هغه حيوان د غوښې د خوړلو څخه چې زندی شوی وي او د جنسي بداخلاقی څخه خپل ځانونه وساتي.»

٢٤ نو بله ورځ پولوس هغه څلور تنه د ځان سره بوتلل او د هغوی سره يې د پاکوالي مراسم سرته ورسول. بيا هغه د خدای کور ته لاړ چې هغوی ته خبر ورکړي چې په خو ورځو کې به د پاکوالي مراسم پوره کيږي او له هغې وروسته به د هر يو دپاره قرباني وړاندې کړای شي.

پولوس د خدای په کور کې نيول کيږي

٢٧ د پاکوالي د مراسمو اووه ورځنۍ دوره لا پای ته نه وه رسېدلې چې د اسيا د ولايت ځينو يهوديانو پولوس د خدای په کور کې وليده. هغوی خلک ولمسول او پولوس يې ونيوه (٢٨) او چينغې يې ووهلې: «ای د اسراييلو خلکو، مرسته وکړئ او د دې سړي په خلاف زمونږ سره يوځای شئ. دا هغه سړی دی چې هرچېرته ځي او زمونږ د قوم، د موسی د شريعت او د خدای د کور په ضد هرچا ته تعليم ورکوي. برسېره پردې هغه يونانيان هم د خدای کور ته راوستلي دي او دا سپېڅلی ځای يې ورباندې ناپاکه کړی دی.» (٢٩) هغوی د دې دپاره دا خبرې وکړې چې له مخکې څخه يې تروفيموس چې د افسيس څخه ؤ، په ښار کې د پولوس سره ليدلی ؤ او فکر يې کاوه چې پولوس هغه د خدای کور ته راوستلی دی. (٣٠) په ټول ښار کې گډوډي رامنځته شوه او خلکو د هرې خوا څخه رامنډې کړې، پولوس يې ونيو او په رانښکلو يې د خدای د کور څخه دباندي راوويست او سمدلاسه د خدای د کور دروازې بندې شوې. (٣١) کله چې خلکو هڅه کوله پولوس ووژني، په دې وخت کې د رومي لښکرو قوماندان ته خبر ورسېده چې په ټول اورشلیم کې غوغا جوړه شوې ده. (٣٢) قوماندان سمدلاسه خپل عسکر او منصبداران د ځان سره واخيستل او د گڼې گونې خواته يې ورمندې کړې. کله چې خلکو قوماندان او عسکر وليدل، نو د پولوس د وهلو نه

یې لاس واخیست. (۳۳) بیا قوماندان پولوس ته نژدې ورغی او هغه یې ونيو او امر یې وکړ چې هغه په دوو زنځیرونو باندې وتړی. بیا هغه پوښتنه وکړه: «دا سړی څوک دی او څه یې کړي دي؟» (۳۴) ځینو خلکو به په چينغو کې یو څه ویل او ځینو به بل څه. هلته دومره شور او غوغا وه چې قوماندان پوه نه شو چې حقیقت څه دی. نو امر یې وکړ چې هغه نظامي قلعه ته بوځي. (۳۵) کله چې هغوی د نظامي قلعه زینو ته ورسېدل، نو خلکو دومره زور راوړ چې عسکر مجبور شول پولوس په خپلو اوږو باندې یوسي، (۳۶) ځکه چې خلک ورپسې وو او چیغې یې وهلې: «هغه ووژنی.»

پولوس د خپل ځان څخه دفاع کوي

(۳۷) عسکرو لا پولوس نظامي قلعه ته نه ورسولی چې قوماندان ته یې وویل: «ایا زه کولای شم تاته یو څه ووايم؟» قوماندان ورته وویل: «نو ته په یوناني ژبه هم خبرې کولای شي؟» (۳۸) نو بیا ته هغه مصری نه یې چې څه موده مخکې یې اله‌گوله جوړه کړې وه او څلور زره قاتلان یې د ځان سره دښتې ته بیولي وو؟» (۳۹) پولوس ځواب ورکړ: «زه یهودي یم او په قبلیقي کې د ترسوس د ښار څخه یم چې یو مهم ښار دی. مهرباني وکړه اجازه راکړه چې د خلکو سره خبرې وکړم.» (۴۰) قوماندان ورته اجازه ورکړه، نو پولوس په زینې باندې ودرېده او د لاس په پورته کولو سره یې خلکو ته اشاره وکړه چې غلي شي. کله چې هغوی غلي شول، نو په عبراني یعنی د هغوی په ژبه یې د هغوی سره خبرې پیل کړې.

۲۲ (۱) پولوس هغوی ته وویل: «ای زما یهودي ورونو او پلرونو! زه چې اوس تاسو ته د خپل ځان څخه د دفاع دپاره څه وایم، ورته غوږ ونیسئ.» (۲) کله چې هغوی واورېدل پولوس په عبراني ژبه خبرې کوي، نو هغوی نور هم غلي شول. بیا پولوس وویل: (۳) «زه یهودي یم او د قبلیقي په ترسوس کې پیدا شوی یم، خو دلته په اورشلیم کې لوی شوی یم او د غمالاییل شاگرد

وم. د هغه څخه مې په ډېرې سختې طريقې سره زده کړل چې څنگه د خپلو نیکونو د شریعت څخه پیروي وکړم او په غیرت او شوق سره مې د خدای خدمت وکړ لکه څنگه چې تاسو یې کوئ. (۴)
ما د مرگ تر حده د خښتن عیسی مسیح د لارې پیروان ځورول. بنځې او نران دواړه به مې نیول او په زندان کې به مې اچول. (۵) لوی کاهن او د یهودیانو د شورا ټول غړي کولای شي شاهدي ورکړي چې زه رښتیا وایم. هغوی ماته په دمشق کې د یهودي ورونو دپاره رسمي لیکونه راکړي وو. نو زه دمشق ته لارم چې هغه خلک لاس تړلي اورشلیم ته راولم چې سزا ورته ورکړل شي.

(۶) کله چې زه په سفر روان وم او دمشق ته نژدې شوم او د غرمې وخت نژدې ؤ، نو ناڅاپه د اسمان څخه یوه لویه رڼا زما شاوخوا وځلېدله. (۷) زه په ځمکه راولوېدم او یو اواز مې واورېد چې ویل یې: «شاووله، شاووله! ته ولې ما ځوروي؟» (۸) ما پوښتنه وکړه: «ای خښتنه، ته څوک یې؟» هغه ځواب راکړ: «زه ناصري عیسی یم، یعنې هغه څوک چې ته یې ځوروي.» (۹) زما ملگرو رڼا ولیدله، خو چا چې زما سره خبرې کولې د هغه اواز یې نه اورېدلو. (۱۰) ما پوښتنه وکړه: «خښتنه، زه څه وکړم؟» خښتن راته وویل: «پاخپږه او دمشق ته لار شه. کله چې هلته ورسېدلې، نو په هغه ځای کې به د هغو ټولو کارونو په هکله چې ستا دپاره ټاکل شوي دي، درته وویل شي.» (۱۱) زه د هغې سختې رڼا له لاسه وروند شوی وم، نو ملگرو مې له لاسه ونيولم او دمشق ته یې بوتلم.

(۱۲) په هغه ښار کې یو سړی اوسېده چې حنانيا نومېده چې یو پرهېزگاره او په شریعت باندي تینګ ولاړ ؤ او د هغه ځای ټولو یهودیانو د هغه ډېر درناوی کاوه. (۱۳) هغه راغی، زما په څنګ کې ودرېده او ویې ویل: «ای شاووله وروړه، سترګې وغړوه.» په هماغه شپه زه بینا شوم او هغه مې ولیده. (۱۴) هغه وویل: «زمونږ د نیکونو خدای ته د دې دپاره غوره کړی یې چې د هغه رضا وپېژني، د هغه نېک خدمتګار ووينې او د هغه اواز د هغه د خپلې خولې څخه واورې. (۱۵) ځکه چې ته به د ټولو خلکو دپاره د هغه شاهد اوسې او څه چې دې لیدلي او اورېدلي دي، د هغو

شاهدي به ورکوي. (١٦) اوس څه شي ته انتظار کوي؟ پاڅپره، د تعميد غسل واخله او څښتن ته دعا وکړه چې گناهونه دې وبخښل شي.

(١٧) کله چې زه بېرته اورشليم ته راغلم او د خدای په کور کې مې دعا کوله، نو رويا مې وليدله.
(١٨) په دې رويا کې مې څښتن وليده چې راته ويل يې: «زر شه او سمدلاسه د اورشليم څخه لاړ شه، ځکه چې د دې ښار خلک به زما په هکله ستا شاهدي ونه مني.» (١٩) ما وويل: «څښتنه، هغوی په دې ښه پوهيږي چې زه هغه سړی يم چې ستا ايمانداران به مې زندان ته اچول او په هرې کنيسې کې به مې وهل.» (٢٠) کله چې ستا شاهد استيفان ووژل شو، نو زه هلته ولاړ وم او په دې کار کې ورسره زما رضا وه او د هغه د قاتلانو د چينو ساتنه مې کوله.» (٢١) نو څښتن راته وويل: «لاړ شه، ځکه چې زه تا د لېرې ځايونو غيريهوديانو ته لېرم.»

پولوس رسول او رومي قوماندان

(٢٢) خلکو تر دې ځای پورې د پولوس خبرو ته غوږ ونيوه، خو هغوی چيغې پيل کړې: «داسې سړی د دې نړۍ څخه ورک کړئ! هغه د دې لايق نه دی چې ژوندی پاتې شي.» (٢٣) هغوی چيغې وهلې، خپل څادرونه يې له ځمکې وهل او خاورې يې پورته بادولې. (٢٤) رومي قوماندان امر وکړ چې پولوس دننه نظامي قلعه ته بوځي او په دورو يې ووهي او پوښتنه ترې وکړي، ترڅو دا معلومه شي چې خلک ولې د هغه په خلاف داسې چيغې وهي. (٢٥) خو کله چې هغوی پولوس وټاړه چې په دورو يې ووهي، نو پولوس د هغه منصبدار څخه چې په هغه ځای کې ولاړ ؤ، پوښتنه وکړه: «ايا تاسو ته قانون دا اجازه درکوي چې يو رومي سړی چې جرم هم ورباندې ثابت شوی نه وي، ووهي؟» (٢٦) کله چې هغه منصبدار دا خبره واورېدله، نو قوماندان ته ورغی او پوښتنه يې ترې وکړه: «ته پوهيږې چې څه کوي؟ دا سړی خو رومي دی.» (٢٧) نو قوماندان پولوس ته ورغی او پوښتنه يې ترې وکړه: «ماته ووايه چې ته رومي يې؟» پولوس ځواب ورکړ: «هو.» (٢٨)

قوماندان وويل: «ما په ډېره لوړه بيه دا تابعيت حاصل كړى دى.» پولوس ورته وويل: «خو زه رومي يم، ځكه چې مور او پلار مې روميان دي.» (۲۹) نو كومو عسكرو چې غوښتل د پولوس څخه پوښتنې وكړي، هغه يې زر پرېښود او قوماندان هم ووېرېده، ځكه هغه پوه شو چې پولوس يو رومي سړى دى او د هغه په امر تړل شوى ؤ.

پولوس د شورا په مخكې

(۳۰) په بله ورځ قوماندان وغوښتل په دې پوه شي چې په كوم معقول دليل يهوديان په پولوس تور لگوي، نو پولوس يې ازاد كړ او مشرانو كاهنانو او ټولې شورا ته يې امر وكړ چې سره راتپول شي. بيا هغه پولوس راوست او د هغوى په مخكې يې ودراره.

۲۳ (۱) پولوس په ځير سره د شورا غړو ته وكتل او ويې ويل: «اى ورونو! ما تر نن ورځې پورې په پاك وجدان سره د خداى په حضور كې ژوند تېر كړى دى.» (۲) په دې خبره لوى كاهن حنانيا هغو خلكو ته چې د پولوس په خوا كې ولاړ وو، امر وكړ چې په خوله يې ووهئ. (۳) بيا پولوس هغه ته وويل: «خداى به دې ووهي، اى په چونه باندي سپين شوى دېواله. ته ناست يې چې د شريعت له مخې زما په هكله قضاوت وكړې، خو اوس د شريعت خلاف امر كوي چې ما ووهي.» (۴) نو هغو خلكو چې د پولوس په خوا كې ولاړ وو، وويل: «ته د خداى لوى كاهن ته سپكاوى كوي؟» (۵) پولوس ځواب وركړ: «اى ورونو، زه نه پوهېدم چې هغه لوى كاهن دى. ځكه چې د خداى په كلام كې ليكل شوي دي:

چې د خپل قوم مشر ته بدې خبرې مه كوي.»

(۶) كله چې پولوس پوه شو چې د شورا ځينې غړي صدوقيان او ځينې يې فريسيان دي، نو په

لوړ اواز يې وويل: «ای ورونو! زه فریسي یم او پلار مې هم فریسي ؤ. زه په دې خاطر محاکمه کېږم چې په دې هیله یم چې مړي به بیا راژوندي کيږي.» (۷) څنگه چې هغه دا خبره وکړه، نو د فریسيانو او صدوقیانو ترمنځ مخالفت پیدا شو او غونډه په دوو ډلو ووېشل شوه. (۸) (ځکه چې صدوقیان د قیامت د ورځې، فرښتو او پېریانو څخه منکر دي، خو فریسيان دا ټول مني.) (۹) په غونډه کې ډېر شورماشور او غوغا پیدا شوه او د فریسيانو د ډلې څخه د شریعت یو څو عالمان راپاڅېدل او په کلکه یې وویل: «مونږ په دې سړي کې هېڅ غلطي نه وینو. کېدای شي چې کوم روح یا فرښتې ورسره خبرې کړې وي.» (۱۰) دا مخالفت دومره سخت شو چې قوماندان ووپرېده چې هسې نه هغوی پولوس ټوټې ټوټې کړي، نو عسکرو ته یې امر وکړ چې غونډې ته ورننوځي او پولوس په زوره د هغوی له منځ نه راوباسي او نظامي قلعه ته یې بوځي.

(۱۱) په هماغه شپه څښتن د پولوس په خوا کې ودرېده او ویې ویل: «زړور اوسه! لکه څنگه چې تا په اورشلیم کې زما په هکله شاهدي ورکړه، نو په روم کې هم باید شاهدي ورکړې.»

د پولوس په ضد دسیسه

(۱۲) کله چې ورځ شوه، نو ځینې یهودیان سره راټول شول او یوه دسیسه یې جوړه کړه او قسم یې وخور چې ترڅو پورې مو پولوس نه وي وژلی، نو نه به څه خورو او نه به څه څښنو. (۱۳) کومو خلکو چې دا دسیسه جوړه کړې وه، شمېر یې د څلوېښتو تنو څخه زیات ؤ. (۱۴) بیا هغوی مشرانو کاهنانو او د قوم مشرانو ته ورغلل او ویې ویل: «مونږ قسم خوړلی دی تر هغې پورې چې پولوس مو نه وي وژلی، نو مونږ به هېڅ شی ونه خورو.» (۱۵) نو اوس تاسو او د شورا غړي په دې بهانه چې غواړئ د هغه په هکله سم معلومات ترلاسه کړئ، د قوماندان څخه وغواړئ چې پولوس تاسو ته راوړي. مونږ دې ته تیار یو چې دلته د رارسېدلو څخه مخکې هغه مړ کړو.»

١٦ خو د پولوس د خور زوی د دې دسیسې څخه خبر شو او نظامي قلعه ته لاړ او پولوس یې خبر کړ. ١٧ بیا پولوس یو منصبدار راوغوښت او ورته ویې ویل: «دا ځوان سړی قوماندان ته بوځه، ځکه هغه غواړي چې قوماندان ته کوم څه ووايي.» ١٨ نو منصبدار هغه ځوان سړی قوماندان ته بوته او ورته ویې ویل: «زنداني شوي پولوس زه راوغوښتم او زما څخه یې وغوښتل چې دا ځوان تاسو ته راوړم، ځکه چې هغه غواړي تاسو ته څه ووايي.» ١٩ قوماندان هغه له لاسه ونيو او یو گوښه ځای ته یې بوته او پوښتنه یې ترې وکړه: «ته څه غواړې چې ماته یې ووايي؟» ٢٠ هغه وویل: «ځینو یهودیانو دسیسه جوړه کړې چې ستاسو څخه وغواړي چې پولوس سبا شورا ته بوځي. هغوی به داسې یوه بهانه وکړي چې غواړي د هغه په هکله سم معلومات ترلاسه کړي.» ٢١ خو د هغوی خبرو ته غوږ مه نیسه، ځکه چې تر څلوېښتو زیات کسان هغه ته په کمین کې ناست دي او قسم یې خوړلی، ترڅو پورې یې چې پولوس مړ کړی نه وي، نو هغوی به نه څه خوري او نه به څه شنبی. هغوی همداوس دې کار ته تیار دي او ستا ځواب ته انتظار وباسي.» ٢٢ نو قوماندان هغه ځوان رخصت کړ او هغه ته یې حکم وکړ: «څه چې دې ماته وویل هغه هېچا ته ونه وایي.»

پولوس فیلیکس والي ته لېږل کیږي

٢٣ بیا قوماندان خپل دوه تنه منصبداران راوغوښتل او هغوی ته یې وویل: «دوه سوه پیاده او اويا تنه سپاره عسکر او دوه سوه نېزه لرونکي تیار کړئ چې نن شپه نهه بجې قیصریې ته لاړ شي.» ٢٤ د پولوس دپاره هم یو څو اسونه تیار کړئ چې ورباندې سپور شي او روغ رمټ یې فیلیکس والي ته ورسوي.» ٢٥ بیا قوماندان هغه ته یو لیک ولیکه چې په کې داسې لیکل شوي وو:

٢٦ «د کلودیوس لیسایس له خوا دې بناغلي فیلیکس والي ته سلام وي.» ٢٧ دا سړی یهودیانو نیولی ؤ او نژدې ؤ چې وژلی یې وای. خو کله چې زه خبر شوم هغه یو رومي دی،

نو د خپلو عسکرو سره ورغلم او هغه مې ترې خلاص کړ. (۲۸) ما غوښتل په دې پوه شم چې هغوی پرې ولې تور لگولی دی، نو هغه مې د هغوی شورا ته بوتله. (۲۹) زه پوه شوم چې هغه داسې کار نه دی کړی چې د مرگ لایق وي او یا دې په زندان کې واچول شي. کوم تور چې په هغه باندې لگېدلی دی هغه د هغوی د خپل شریعت پورې تړلې خبرې وې. (۳۰) خو کله چې زه خبر شوم چې د هغه د وژلو دپاره دسیسه جوړه شوې ده، نو سمدلاسه مې پرېکړه وکړه چې تاسو ته یې درولېږم او د هغه مدعیانو ته مې امر وکړ چې خپله دعوه دې تاسو ته وړاندې کړي.»

(۳۱) نو عسکرو د حکم سره سم په هماغه شپه پولوس د انتیپاتریس ښار ته بوتله. (۳۲) په بله ورځ پیاده عسکر بېرته خپلې نظامي قلعه ته راستانه شول او سپاره عسکر یې پرېښودل چې د پولوس سره لار شي. (۳۳) کله چې هغوی قیصریې ته ورسېدل، نو هغه لیک یې والي ته ورساوه او پولوس یې ورته وروسپاره. (۳۴) والي لیک ولوست او د پولوس څخه یې پوښتنه وکړه چې د کوم ولایت څخه دی. کله چې پوه شو چې هغه د قیلیقیې څخه دی، (۳۵) نو والي ورته وویل: «زه به هغه وخت ستا دعوه واورم چې کله ستا مدعیان راورسیږي.» بیا هغه امر وکړ چې پولوس دې د هیرودیس په ماڼۍ کې وساتل شي.

د فیلیکس والي په حضور کې د پولوس محاکمه

۲۴ (۱) پنځه ورځې وروسته لوی کاهن حنانيا د څو تنو مشرانو او د ترتولوس په نوم د یو وکیل سره قیصریې ته راورسېدل او د پولوس په ضد یې خپله دعوه والي ته وړاندې کړه. (۲) کله چې پولوس راوغوښتل شو، نو ترتولوس خپله دعوه داسې پیل کړه: «ښاغلیه، ستاسو د ښه مشرتوب له امله مونږ د دوامدارې سولې څخه برخمن شولو او زمونږ د وطن د ښېگڼې دپاره ډېر ضروري

اصلاحات روان دي. (۳) مونږ په هرځای کې او په هر وخت کې ستاسو د دې کارونو دپاره د زړه له کومې ډېره مننه کوو. (۴) زه نه غواړم چې ستاسو ډېر وخت ونیسم، نو ستاسو څخه غوښتنه کوم چې د مهربانۍ له مخې زمونږ څو خبرو ته غوږ ونیسئ. (۵) مونږ ته معلومه شوې ده چې دا یو شر جوړوونکی سړی دی او په ټوله نړۍ کې د یهودیانو ترمنځ شور او غوغا راپیدا کوي او د ناصریانو د مذهبي ډلې مشر دی. (۶) همدارنگه هغه کوښښ کاوه چې د خدای د کور بې عزتي وکړي، خو مونږ هغه ونیوه. [مونږ غوښتل چې د خپل شریعت له مخې هغه محاکمه کړو. (۷) خو لیسایاس قوماندان راغی او په زوره یې هغه زمونږ نه خلاص کړ (۸) او د هغه مدعیانو ته یې امر وکړ چې ستاسو حضور ته راشي.] که تاسو خپله د پولوس څخه پوښتنه وکړئ، نو پوه به شئ چې زمونږ دعوه رښتیا ده.» (۹) بیا نورو حاضر و یهودیانو هم په پولوس باندې همدا تورونه ولگول او ویې ویل چې د ترټولوس ټولې خبرې رښتیا دي.

د فیلیکس په حضور کې د پولوس دفاع

(۱۰) والي پولوس ته اشاره وکړه چې خبرې وکړي او پولوس وویل: «زه خبر یم چې ډېر کلونه کیري تاسو د دې قوم قاضي یئ، نو زه په خوشحالی سره ستاسو په مخکې د خپل ځان څخه دفاع کوم. (۱۱) تاسو ته به خپله معلومه شي چې د دولسو ورځو څخه زیات وخت نه کیري چې زه اورشلیم ته د عبادت کولو دپاره تللی وم. (۱۲) هېچا زه نه یم لیدلی چې د خدای په کور کې مې د چا سره بحث کړی وي یا مې په کنیسې یا مې د ښار په کوم بل ځای کې خلک راپارولي وي. (۱۳) کوم تورونه چې هغوی په ما لگولي دي د هغو په هکله تاسو ته کوم ثبوت نه شي وړاندې کولای. (۱۴) خو زه ستاسو په حضور کې اقرار کوم چې زه د خپلو نیکونو د خدای په عبادت کولو کې د څښتن عیسی د لارې څخه پیروي کوم چې هغوی یې غلطه بولي. زه په هغو ټولو شیانو چې د موسی په شریعت او د پیغمبرانو په کتابونو کې لیکل شوي دي، عقیده لرم. (۱۵) زه خدای ته همداسې هیله لرم چې دوی یې لري او هغه دا چې نېک او بد خلک به دواړه د قیامت په ورځ له

مړو نه راژوندي کيږي. (١٦) نو زه تل کونښن کوم چې د خدای او انسانانو په حضور کې پاک وجدان ولرم.

(١٧) وروسته له څو کلونو زه اورشليم ته راغلم چې خپل قوم ته خيرات يوسم او قرباني وکړم.

(١٨) زه د خدای په کور کې د پاکوالي د مراسمو د سرته رسولو څخه وروسته هغوی وليدم. هلته نه

د خلکو گڼه گڼه او نه کومه شور او غوغا وه. (١٩) خو د اسيا د ولايت ځينې يهوديان چې هلته

موجود وو، بايد په خپله دلته حاضر شي او که زما په خلاف کوم څه لري، نو خپل تورونه دې

وړاندې کړي. (٢٠) يا پرېږدئ چې په خپله دا خلک ووايي کله چې زه د شورا په مخکې ولاړ وم

په ما کې کوم جرم پيدا کړ، (٢١) بې له يو شي چې کله زه د هغوی په مخکې ولاړ وم او په لوړ اواز

مې وويل: «زه نن له دې امله محاکمه کېږم چې په دې عقیده يم چې مړي به بيا راژوندي کيږي.»»

(٢٢) خو فيليکس چې د څښتن عيسی د لارې نه ښه خبر ؤ، نو محاکمه يې وځنډوله او ويې ويل:

«کله چې ليسياس قوماندان راوړسېده، نو بيا به زه ستاسو د دعوي په هکله خپله پرېکړه وکړم.»

(٢٣) هغه يو منصبدار ته امر وکړ چې پولوس تر نظارت لاندې ونيسي او هغه ته لږ څه ازادي

ورکړي او د هغه ملگرو ته چې د هغه د اړتياوو د پوره کولو دپاره ځي او راځي، اجازه ورکړي.

پولوس د فيليکس او دروسيلې په حضور کې

(٢٤) څو ورځې وروسته فيليکس د خپلې ښځې دروسيلې سره چې يهودی وه، راغی. هغه پولوس

راوغوښت او د هغه خبرې يې چې په عيسی مسيح باندې د ايمان راوړلو په هکله کولې، واورېدلې.

(٢٥) خو کله چې پولوس د عدالت، په خپل نفس باندې د واک لرلو او د قيامت د ورځې په هکله

خبرې کولې، نو فيليکس ووپرېده او ويې ويل: «د اوس دپاره همدومره بس دی. کله چې يو مناسب

وخت پيدا شو بيا به دې راوغواړم.» (٢٦) په همدې وخت کې هغه په دې هيله ؤ چې پولوس به

ورته رشوت ورکړي او له همدې امله به يې هغه هر وخت راغوښته او خبرې به يې ورسره کولې.

٢٧) کله چې دوه کاله تېر شول، نو پورکيوس فستوس د فيليکس په ځای والي وټاکل شو.

فيلیکس د يهوديانو د خوشحالولو دپاره پولوس په زندان کې پرېښود.

د رومي امپراتور څخه د پولوس غوښتنه

٢٥) ١) کله چې فستوس قيصر يې ته د والي په توگه راغی، نو درې ورځې وروسته اورشليم ته

لاړ. ٢) - ٣) هلته مشرانو کاهنانو او د يهوديانو مشرانو د پولوس په خلاف خپله دعوه هغه ته

وړاندې کړه. هغوی د فستوس څخه غوښتنه وکړه چې ورباندې مهرباني وکړي او پولوس اورشليم

ته راوغواړي. ځکه چې هغوی ورته دسيسه جوړه کړې وه چې کمين ورته ونيسي او په لاره کې يې

ووژني. ٤) فستوس ځواب ورکړ: «پولوس په قيصریه کې بندي ساتل شوی دی او زه په خپله

ډېر زر بېرته هلته ورځم. ٥) نو ستاسو مشران دې زما سره قيصر يې ته لاړ شي او که هغه کوم

غلط کار کړی وي، نو دعوه دې پرې وکړي.»

٦) فستوس د اتو يا لسو ورځو دپاره په اورشليم کې پاتې شو او بيا قيصر يې ته لاړ. په بله ورځ

هغه په محکمه کې په خپلې چوکۍ باندې کښېناست او امر يې وکړ چې پولوس راولي. ٧) کله

چې پولوس راغی، نو هغه يهوديان چې د اورشليم څخه راغلي وو د هغه څخه شاوخوا راتاو شول

او په هغه باندې يې ډېر سخت تورونه ولگول چې ثابتولی يې نه شول. ٨) پولوس د خپل ځان

څخه دفاع وکړه او ويې ويل: «ما نه د يهوديانو د شريعت په خلاف، نه مې د خدای د کور او نه مې

د امپراتور په خلاف کوم غلط کار کړی دی.» ٩) خو فستوس غوښتل چې يهوديان خوشحاله

کړي، نو د پولوس څخه يې پوښتنه وکړه: «ايا ته غواړې چې اورشليم ته لاړ شي او د دې تورونو له

امله چې درباندې لگېدلي دي په هغه ځای کې زما په حضور کې ستا محاکمه وشي؟» ١٠) پولوس

په ځواب کې وويل: «زه همداوس د امپراتور په محکمه کې يعنې هغه ځای کې چې بايد زما قضيه

په کې وچلېږي، ولاړ يم. تاسو ته ښه معلومه ده چې ما د يهوديانو په خلاف کوم جرم نه دی کړی. **(۱۱)** که چېرې زه مجرم يم او داسې کار مې کړی وي چې د مرگ د سزا لایق يم، نو د مرگ څخه نه تنستم. خو که چېرې هغه تورونه چې د دې يهوديانو له خوا په ما لگېدلي دي رښتيا نه وي، نو هېڅوک حق نه لري چې ما هغوی ته په لاس ورکړي. زه امپراتور ته عرض کوم چې خپله دې زما د قضیې په هکله پرېکړه وکړي.» **(۱۲)** بیا فستوس د خپلو مشاورانو سره د مشورې کولو نه وروسته په ځواب کې وويل: «دا چې تا امپراتور ته عرض کړی دی، نو امپراتور ته به لاړ شې.»

پولوس د اگریپاس او برنيکی په حضور کې

(۱۳) څو ورځې وروسته اگریپاس پاچا او د هغه خور برنيکی قیصریې ته راغلل چې فستوس ته هرکلی ووايي. **(۱۴)** هغوی د څو ورځو دپاره هلته پاتې شول، نو فستوس د پولوس قضیه پاچا ته وړاندې کړه او وېي ويل: «دلته یو سړی دی چې فیلیکس په زندان کې پریښی دی. **(۱۵)** کله چې زه اورشلیم ته لاړم، نو د مشرانو کاهنانو او نورو يهودي مشرانو په هغه باندې تورونه ولگول او زما څخه یې وغوښتل چې هغه ته سزا ورکړم. **(۱۶)** خو ما هغوی ته ځواب ورکړ چې دا د رومیانو دود او دستور نه دی چې یو تورن سړی دې خپلو مدعیانو ته په لاس ورکړي، تر هغې چې هغه د خپلو مدعیانو سره مخامخ نه کړي او هغه ته دا موقعه ورنه کړي چې د لگول شویو تورو په وړاندې د خپل ځان څخه دفاع وکړي. **(۱۷)** کله چې هغوی دلته راغلل، نو ځنډ مې ونه کړ او په بله ورځ په محکمه کې کښېناستم او امر مې وکړ چې هغه راولي. **(۱۸)** کله چې د هغه مدعیان پاڅېدل چې خبرې وکړي، هغوی ونه شو کولای چې هغه په هغو جرمونو باندې چې زما په خیال کې هم نه وو، ملامته کړي. **(۱۹)** هغوی د خپل دین او د یو سړي په هکله چې عیسی نومېږي او مړ شوی دی، د نظر اختلاف درلود او پولوس دعوه کوي چې هغه ژوندی دی. **(۲۰)** زه زړه نازېره وم چې څنگه د دې موضوع په هکله څېړنه وکړم، نو د پولوس څخه مې پوښتنه وکړه چې ایا ته غواړې چې اورشلیم ته لاړ شې او هلته دې قضیه وڅېړل شي. **(۲۱)** خو پولوس غوښتنه وکړه تر هغې پورې

چې امپراتور د هغه د قضيې په هکله خپله پرېکړه نه وي کړې، هغه دې تر نظارت لاندې وساتل شي. نو ما امر وکړ، ترڅو پورې چې هغه امپراتور ته لېږم هغه دې بندي وساتل شي.» (٢٢)

اگرېپاس فستوس ته وويل: «زه غواړم چې په خپله د دې سړي خبرې واورم.» فستوس ځواب ورکړ: «سبا به د هغه خبرې واورې.»

(٢٣) په بله ورځ اگرېپاس او برنيکي په زيات شان او شوکت سره راغلل او د قوماندانو او د ښار د مشرانو سره دربار ته ننوتل. بيا فستوس امر وکړ او پولوس يې حاضر کړ. (٢٤) بيا فستوس وويل: «ای اگرېپاس پاچا او ټولو حاضرینو! تاسو دا سړی وینی چې ټولو یهودیانو که دلته دي او که په اورشلیم کې دي، ورڅخه ماته شکایت کړی دی. هغوی چيغې وهلې چې دا سړی باید ژوندی پاتې نه شي.» (٢٥) خو زما په نظر هغه کوم داسې کار نه دی کړی چې د مرگ سزا دې ورکړای شي. څرنگه چې هغه خپله عرض وکړ چې امپراتور دې د هغه د قضيې په هکله پرېکړه وکړي، نو ما پرېکړه وکړه چې هغه روم ته ولېږم. (٢٦) خو د هغه په هکله زما سره کوم ځانگړی څه شی نشته چې امپراتور ته يې وليکم. نو هغه مې تاسو ټولو او په ځانگړې توگه ستاسې اگرېپاس پاچا حضور ته راوست، ترڅو د هغه د قضيې تر خپرلو وروسته وکولای شم هغه ته يو څه وليکم. (٢٧) ځکه چې زما په نظر دا خبره سمه نه ده چې يو بندي يې له کومو ښکاره تورو نو امپراتور ته ولېږم.»

د اگرېپاس په حضور کې د پولوس دفاع

٢٤ (١) اگرېپاس پولوس ته وويل: «تاته اجازه درکول کيږي چې د خپل ځان څخه دفاع وکړي.» نو پولوس خپل لاس پورته کړ او د خپل ځان څخه يې داسې دفاع وکړه: (٢) «ای پاچا، زه خپل ځان بختور گڼم چې نن ستاسو په حضور کې ولاړ يم او د هغو ټولو تورو نو په خلاف چې د يهوديانو له خوا په ما لگېدلي دي، د خپل ځان څخه دفاع کوم. (٣) په ځانگړې توگه څرنگه

چې تاسو د يهوديانو د ټولو دودونو او د هغوی ترمنځ چې کوم اختلافات موجود دي، د هغو ټولو سره بلد یئ. نو تاسو ته سوال کوم چې په پوره صبر او حوصلې سره زما خبرو ته غور و نیسئ.

٤ ټول يهوديان پوهیږي چې ما د ځوانۍ د وخت نه د خپلو خلکو سره او په اورشلیم کې څنګه ژوند تېر کړی دی. ٥ هغوی ما له پخوا څخه پېژني او که چېرې هغوی وغواړي، نو کولای شي تصدیق کړي چې زه د فریسیانو د ډلې غړی وم چې دا زمونږه یوه ډېره سرسخته مذهبي ډله ده. ٦ اوس د دې دپاره چې د خدای د هغې وعده په هیله یم چې زمونږ د نیکونو سره یې کړې ده، محاکمه کېږم. ٧ دا هغه وعده ده چې زمونږ د خلکو دولس قبیلې د هغې د پوره کېدلو په هیله شپه او ورځ عبادت کوي. ای پاچا! د همدې هیلې په خاطر يهوديان په ما باندې تورونه لګوي. ٨ تاسو هر یو ته دا ولې ناشونې ښکاري چې خدای مري راژوندي کولای شي؟ ٩ یو وخت ما خپله داسې فکر کاوه هرڅه چې کولای شم باید د ناصري عیسی د نوم سره د مخالفت کولو دپاره یې وکړم. ١٠ ما په اورشلیم کې همداسې وکړل. د مشرانو کاهنانو څخه مې واک او اختیار ترلاسه کړ او ډېر ایمانداران مې زندان ته واچول او کله به چې هغوی ته د مرګ سزا ورکول کېدله، نو ما به هم د هغوی په خلاف رایه ورکوله. ١١ خو څو ځلې مې هغوی ته په کنیسو کې سزا ورکړې ده او کوبښنې مې کاوه چې هغوی دې ته مجبور کړم چې د خپلې عقیدې څخه منکر شي. زما قهر او غضب تر دې حده پورې ورسېده چې حتی هغوی پسې به د نورو هېوادونو ښارونو ته تللم چې هغوی وځوروم.

پولوس د خپل ایمان راوړلو په هکله خبرې کوي

١٢ یوه ورځ زه د هغه واک او حکم له مخې چې د مشرانو کاهنانو له خوا راکړل شوی ؤ، د یو کار پسې دمشق ته روان وم. ١٣ ای پاچا! کله چې زه د غرمې په وخت کې په لاره روان وم، نو ما یوه رڼا ولیدله چې د لمر څخه هم زیاته روښانه وه او د اسمان څخه راروانه وه او په ما او زما د

سفر په ملگرو باندې وځلېدله. (۱۴) مونږ ټول په ځمکه باندې راولوېدلو. بیا مې په عبراني ژبه کې یو اواز واورېد چې ماته یې وویل: «ای شاووله، ای شاووله، ته ولې ما ځوروي؟ دا یو بې‌گټې کار دی چې د خپل بادار په وړاندې ودرېږي.» (۱۵) ما پوښتنه وکړه: «ای څښتنه، ته څوک یې؟» او څښتن وویل: «زه عیسی یم، یعنې هغه څوک چې ته یې ځوروي.» (۱۶) خو اوس پاڅېره او په خپلو پښو ودرېره. زه تاته د دې دپاره رانښکاره شوم چې تا خپل خدمتگار وټاکم او څه چې دې زما څخه ولیدل او هغه څه چې په راتلونکې کې به یې درته وښایم د هغو په هکله به شاهدې ورکړې. (۱۷) زه به تا د اسراییلو د قوم او غیریهودیانو څخه وژغورم. زه تا هغوی ته لېږم (۱۸) چې د هغوی سترگې خلاصې کړې، ترڅو هغوی د تیاري څخه رڼا ته او د شیطان د واکمنۍ څخه یې د خدای خواته راوړوي، ترڅو په ما باندې د ایمان راوړلو په وسیله د هغوی گناهونه وبخښل شي او د خدای په سپېڅلو خلکو کې شامل شي.»

پولوس د خپلو خدمتونو په هکله خبرې کوي

(۱۹) نو ای پاچا! ما د هغه حکم څخه چې په اسماني رویا کې راته وشو، سرغړونه نه ده کړې. (۲۰) ما لومړی په دمشق او اورشلیم کې او بیا په ټوله یهودیه کې او همدارنگه غیریهودیانو ته مې اعلان وکړ چې د خپلو گناهونو څخه توبه وباسي، د خدای خواته راوگرځي او داسې کارونه وکړي چې ثابته کړي چې هغوی توبه ویستلې ده. (۲۱) له همدې امله ځینو یهودیانو زه د خدای په کور کې ونيولم او کوبښن یې کاوه چې ما ووژني. (۲۲) خو تر نن ورځې پورې خدای وساتلم او دلته ولاړ یم او ټولو لویو او وړو ته شاهدې ورکوم. زه یوازې هغه څه وایم چې موسی او نورو پیغمبرانو ویلي دي چې پېښ به شي، (۲۳) یعنې دا چې مسیح باید کړاوونه وزغمي او لومړنی کس به وي چې د مړو څخه به راژوندی شي او یهودیانو او غیریهودیانو دواړو ته به د خلاصون د رڼا اعلان وکړي.»

پولوس اگریپاس ته د مسیحیت بلنه ورکوي

٢٤ پولوس لا د خپل ځان څخه د دفاع په خاطر خبرې کولې چې فستوس چيغې کړې: «ای پولوسه، ته لېونی یې! په ډېرو لوستلو لېونی شوی یې.» ٢٥ پولوس په ځواب کې وویل: «نه بناغلیه! زه لېونی نه یم. زه په هوش یم او رښتیا او معقولې خبرې کوم. ٢٦ پاچا په دې ښه خبر دی او زه د هغه سره په زړورتیا سره خبرې کوم. زه په دې باندې ډاډه یم چې دا ټولې پېښې تاسو ته معلومې دي، ځکه چې هغه په کوم پټ ځای کې نه دي شوې. ٢٧ ای پاچا! ایا تاسو په پیغمبرانو باندې عقیده لرئ؟ زه پوهېږم چې تاسو ورباندې عقیده لرئ.» ٢٨ اگریپاس پولوس ته وویل: «ته فکر کوې چې دومره زر به ما مسیحي کړې؟» ٢٩ پولوس وویل: «که لږ وخت ونیسي یا ډېر، خو زه خدای ته دعا کوم چې یوازې تاسو نه بلکې هغه ټول خلک چې نن زما خبرې اوري، زما په شان شي، بې له شکه زما په شان په زولنو کې نه.»

٣٠ بیا پاچا پاخېد او والي، برنيکی او نور خلک چې د هغوی سره ناست وو، هم پاخېدل. ٣١ کله چې هغوی ووتل، نو یو بل ته یې سره وویل: «دې سړي داسې کوم کار نه دی کړی چې د مرگ یا زندان ته د اچولو وړ وي.» ٣٢ اگریپاس فستوس ته وویل: «که چېرې دې سړي امپراتور ته عرض نه وای کړی، نو ازادېدلی شو.»

پولوس په کشتی کې روم ته بېول کيږي

٢٧ کله چې دا پرېکړه وشوه چې مونږ به په کشتی کې ایټالیا ته ځو، نو هغوی پولوس او ځینې نور بندیان یولیوس ته چې د روم د امپراتور د لښکرو د کنډک یو منصبدار ؤ، وسپارل. ٢٨ بیا مونږ د ادرامیتینې په کشتی کې چې د اسیا د ولایت بندرونو ته روانه وه، سپاره شولو. زمونږ سره

يو مقدوني سړی چې ارسترخوس نومېده او د تسالونیکيې څخه ؤ، هم ملگری ؤ. (۳) په بله ورځ مونږ د صیدون د ښار بندر ته ورسېدلو. یولیوس په پولوس مهربانه شو او هغه ته یې اجازه ورکړه چې خپلو ملگرو ته ورشي او چې کوم شي ته اړتیا ولري، هغوی یې ورته ورکړي. (۴) مونږ د صیدون څخه روان شولو، خو له دې امله چې باد مونږ ته مخامخ لگېده، نو د قبرس د جزیرې په بلې خوا لاړو، ځکه چې هلته باد نه لگېده. (۵) کله چې مونږ د قیلیقيې او پمفیلیې د بحیرو څخه تېر شولو، نو د میرا ښار ته چې د لیکیا په ولایت کې دی، ورسېدلو. (۶) په هغه ځای کې هغه منصبدار د سکندریې یوه کشتی پیدا کړه چې ایټالیا ته روانه وه او مونږ یې په هغې کې سپاره کړو. (۷) تر ډېرو ورځو پورې مونږ ورو ورو تللو او په ډېر تکلیف سره قنیدوس ته ورسېدلو. څرنګه چې باد مونږ ته مخامخ لگېده، نو بلې خواته مو حرکت وکړ او د کریت د جزیرې په هغې خوا چې د باد څخه پناه وه، روان شولو او د سلموني د سیمې څخه تېر شولو. (۸) په سختۍ سره د بحیرې په غاړه تللو او یو ځای ته ورسېدلو چې د «خوندي بندر» په نوم یادېده او د لسایې ښار ته نژدې ؤ.

(۹) هلته مونږ زیات وخت له لاسه ورکړ او زمونږ دپاره نور سفر کول خطرناک ؤ، ځکه چې د کفارې ورځ تېره شوې وه. نو پولوس هغوی ته دا مشوره ورکړه: (۱۰) «ای ملگرو، ماته ښکاري چې د دې ځای نه وروسته به زمونږ سفر خطرناک وي. یوازې کشتی او د هغې بار ته به لوی تاوان ونه رسیږي بلکې زمونږ ژوند ته به هم خطر وي.» (۱۱) خو هغه منصبدار د پولوس په ځای د کشتۍ د مشر او د کشتۍ د خاوند خبرو ته زیات غوږ نیوه. (۱۲) څرنګه چې هغه بندر د ژمي تېرولو دپاره مناسب نه ؤ، نو د هغوی څخه زیاتو یې دا پرېکړه وکړه چې له هغه ځای څخه حرکت وکړي او کوبنس وکړي چې فینکاس ته ورسېږي او ژمی هلته تېر کړي. فینکاس په کریت کې یو بندر دی چې جنوب لوېدیځ او شمال لوېدیځ خواته مخامخ دی.

۱۳) کله چې د جنوب له خوا نری نری باد راوالوت، نو هغوی فکر وکړ چې خپل مقصد ته ورسېدل. نو هغوی د کشتی لنگر راکش کړ او د کریت په غاړه روان شول. ۱۴) خو ډېر وخت نه و تېر شوی چې یو توفاني باد چې د «شمال ختیځ» د باد په نوم یادېږي، د جزیرې څخه زمونږ خواته راوالوت. ۱۵) کشتی په توفان کې راډېره شوه او د دې امکان نه و چې د باد مخالف طرف ته لاړه شي، نو مونږ نوره هڅه ونه کړه او پرې مو بڼودله چې کوم طرف ته چې باد لگېږي هماغې خواته کشتی بوځي. ۱۶) مونږ د کاودا په نوم د یوې کوچنۍ جزیرې طرف ته چې د باد څخه پناه وه، روان شولو. په ډېرې سختۍ سره مو وکولای شول چې هغه کوچنۍ کشتی خوندي وساتو. ۱۷) هغه کوچنۍ کشتی یې لویې کشتی ته وخېژوله او لویه کشتی یې گردچاپېره په رسیو باندې وتړله. هغوی وېرېدل چې د سیرتیس په شگو کې به ونښلي. هغوی د کشتی لنگر رانښکته کړ او کشتی یې پرېښودله چې باد یې بوځي. ۱۸) په بله ورځ چې ډېر سخت توفان و، نو هغوی د کشتی یو څه بار اوبو ته وغورځاوه. ۱۹) خو په درېمه ورځ یې د کشتی سامان په خپلو لاسونو بحیرې ته وغورځاوه. ۲۰) تر ډېرو ورځو پورې مونږ نه لمر ولیده او نه ستوري او سخت باد لگېده او نور زمونږ د خلاصون هېڅ هیله نه وه.

۲۱) په کشتی کې ناستو خلکو تر ډېره وخته پورې هېڅ شی نه وو خوړلي، نو پولوس د هغوی په مخکې ودرېده او ویې ویل: «ای ملگرو، تاسو باید زما خبره منلې وای او د کریت څخه مو حرکت نه وای کړی، نو د دې زیان او تاوان څخه به ساتل شوي وای. ۲۲) خو اوس تاسو ته مشوره درکوم چې زړور اوسئ! په تاسو کې به هېڅوک هم خپل ژوند له لاسه ورنه کړي، خو کشتی به ټوټې ټوټې شي، ۲۳) ځکه چې پرون شپه د هغه خدای فرېښته چې زه د هغه یم او د هغه عبادت کوم، ماته راغله او زما په څنګ کې ودرېدله ۲۴) او ویې ویل: 'پولوسه! مه وېرېږه، ځکه چې ته

بايد د امپراتور په مخکې ودرېږي او خدای به په خپل فضل سره ستا په خاطر د هغو ټولو کسانو ژوند چې تا سره په کشتۍ کې دي، وژغوري. ﴿٢٥﴾ نو ای خلکو، زړور اوسئ! ځکه چې زه په خدای ایمان لرم. لکه څنگه چې ماته ویل شوي دي، همداسې به وشي. ﴿٢٦﴾ خو مونږ به د جزیرې په غاړه وغورځول شو.»

﴿٢٧﴾ دا څوارلسمه شپه وه چې مونږ د مدیترانې په بحیره کې د توفان له امله یوې خوا او بلې خواته وړل کېدلو. خو نژدې نیمه شپه وه چې کشتیوانانو دا گومان وکړ چې وچې ته ور نژدې کېږي. ﴿٢٨﴾ هغوی د اوبو ژوروالی اندازه کړ او ویې لیدل چې څلوېښت متره ؤ او د لږې فاصلې څخه وروسته یې چې بیا اندازه واخیستله، نو دېرش متره وه. ﴿٢٩﴾ هغوی وپرېدل هسې نه چې د گټانو سره ولگېږي، نو د کشتۍ له شا نه یې څلور لنگرونه واچول او دعا یې وکړه چې زر سبا شي. ﴿٣٠﴾ کشتیوانانو کوبښن کاوه چې د کشتۍ څخه وتښتي او هغوی په دې بهانه چې غواړي د کشتۍ د مخکینۍ برخې یو څو لنگرونه واچوي، کوچنی کشتۍ یې بحیرې ته ښکته کړه. ﴿٣١﴾ خو پولوس هغه منصبدار او عسکرو ته وویل: «که چېرې کشتیوانان په کشتۍ کې پاتې نه شي، نو ستاسو څخه به هېڅوک هم ونه ژغورل شي.» ﴿٣٢﴾ نو عسکرو د کوچنی کشتۍ طنابونه پرې کړل او هغه یې پرېښودله چې په بحیره کې لاړه شي.

﴿٣٣﴾ د لمر خاته څخه مخکې پولوس د ټولو څخه وغوښتل چې یو څه شی وخوري. هغه وویل: «نن څوارلسمه ورځ ده چې تاسو دومره پرېشانه یئ چې هېڅ شی مو نه دي خوړلي. ﴿٣٤﴾ نو له دې امله تاسو ته سوال کوم چې لږ خواړه وخورئ، ځکه چې تاسو ورته اړتیا لرئ د دې دپاره چې ژوندي پاتې شئ. په تاسو کې به د هېچا د سر یو وینښته هم کم نه شي.» ﴿٣٥﴾ کله چې پولوس دا خبره وکړه، بیا یې لږه ډوډۍ راواخیستله، د ټولو په مخکې یې د خدای شکر وکړ، هغه یې ماته کړه او په خوړلو یې پیل وکړ. ﴿٣٦﴾ هغوی ټولو همت پیدا کړ او خواړه یې وخورل. ﴿٣٧﴾ په کشتۍ کې مونږ ټول دوه سوه او شپږ اويا تنه وو. ﴿٣٨﴾ کله چې هغوی ټول ماړه شول، نو ټول غنم یې بحیرې

ته ورگوزار کړل چې کشتی سپکه شي.

د کشتی ټوټې ټوټې کېدل

٣٩) کله چې سهار شو، نو کشتیوانانو وچه ځمکه ونه پېژندله، خو هغوی د خلیج غاړه ولیدله او پرېکړه یې وکړه چې که کېدای شي نو کشتی به په هغه ځای باندې وخېژوو. (٤٠) نو هغوی هغه طنابونه چې لنگرونه پرې تړل شوي وو، پرېکړل او هغه یې په بحیره کې پرېښودل او په هماغه وخت کې یې د کشتی د راشپېلونو طنابونه سست کړل. بیا هغوی د کشتی د مخکینې برخې بادوان د باد خواته پورته کش کړ او کشتی د بحیرې غاړې ته روانه شوه. (٤١) خو کشتی د اوبو لاندې د شکو د غونډۍ سره ولگېدله او هلته ونښتله. د کشتی مخکینې برخه ډېره سخته ولگېدله او حرکت یې نه شو کولای، خو وروستی برخه یې د سختو څپو له امله ټوټې ټوټې شوه.

٤٢) عسکرو پرېکړه وکړه چې ټول بندیان به ووژنو، هسې نه چې په لامبو وهلو وتښتي. (٤٣) خو هغه منصبدار غوښتل چې پولوس وژغوري، نو هغوی یې د دې کار څخه منع کړل. هغه امر وکړ چې اول دې هغه کسان چې لامبو وهلی شي، ځانونه اوبو ته وغورځوي او وچې ته دې ځانونه ورسوي. (٤٤) او نورو ته یې وویل چې په تختو او یا د کشتی په ټوټو باندې دې هغوی پسې ورشي. په دې ډول مونږ ټول روغ رمټ وچې ته ورسېدلو.

پولوس د مالټا په جزیره کې

٢٨) کله چې مونږ روغ رمټ د بحیرې غاړې ته ورسېدلو، نو پوه شولو چې دا د مالټا په نوم جزیره ده. (٢٩) د هغه ځای خلکو په مونږ ډېره مهرباني وکړه او څرنگه چې هوا سړه وه او باران ورپدې، نو اور یې راته بل کړ او مونږ ټولو ته یې تود هرکلی ووايه. (٣٠) پولوس یو څه لرگي

راتول کرل او هغه يې اور ته واچول او د اور د گرموالي له امله يو زهرجن مار راووت او د هغه د لاس پورې ونښته. (۴) کله چې د هغه ځای خلکو وليدل چې د پولوس په لاس پورې مار ځورند دى، نو يو بل ته يې سره وويل: «دا سپرى به خامخا قاتل وي. که څه هم هغه له بحيرې څخه وژغورل شو، خو الهي عدالت به هغه ژوندی پرېږدي.» (۵) خو پولوس هغه مار اور ته ورگوزار کړ او کوم زيان ورته ونه رسېده. (۶) هغوى په دې تمه وو چې پولوس به زر وپرسپړي او يا به ناڅاپه راولوېږي او مړ به شي. خو کله چې هغوى ډېر انتظار وويست او ويې ليدل چې په هغه باندې هېڅ هم ونه شول، نو فکرونه يې بدل شول او ويې ويل: «دا هم يو خداى دى.»

(۷) هغه ځای ته نژدې د هغې جزيرې د حاکم پوبليوس ځمکې وې. هغه په مهربانۍ سره مونږ ته هرکلی ووايه او درې ورځې يې په خپل کور کې مېلمانه کړو. (۸) هغه وخت د پوبليوس پلار ناروغه پروت ؤ. هغه تبه لرله او د پېچ په ناروغۍ اخته ؤ. پولوس د هغه کوټې ته ننوت، د هغه دپاره يې دعا وکړه، خپل لاس يې ورباندې کېښود او هغه ته يې شفا ورکړه. (۹) کله چې دا کار وشو، نو د جزيرې نور ناروغان هم راغلل او روغ شول. (۱۰) هغوى مونږ ته ډېر سوغاتونه راکړل او کله چې مونږ غوښتل لاړ شو، نو کومو شيانو ته چې په سفر کې مو ورته اړتيا لرله، هغه يې مونږ ته کشتۍ ته راوړل.

روم ته د پولوس رسېدل

(۱۱) درې مياشتې وروسته د سکندريې په يوه کشتۍ کې چې د دوه غبرگونې خدايانو کيستر او پولوکس توږل شوې مجسمې ورباندې لگېدلې وې او ژمى يې په هغې جزيرې کې تېر کړى ؤ، لاړو. (۱۲) مونږ د سراکيوس ښار ته ورسېدلو او درې ورځې هلته پاتې شولو. (۱۳) بيا د هغه ځای څخه په کشتۍ کې روان شولو او د ريغيون ښار ته ورسېدلو. بيا يوه ورځ وروسته جنوبي بادونه پيل شول او په دوو ورځو کې د پوتبولي بندر ته ورسېدلو. (۱۴) په هغه ځای کې مونږ ځينې ايمانداران وليدل

او هغوی زمونږ څخه وغوښتل چې د یوې هفتې دپاره ورسره پاتې شو. په دې ډول مونږ روم ته ورسېدلو. (۱۵) کله چې د روم ایمانداران زمونږ د راتللو څخه خبر شول، نو هغوی د ایپاس تر بازاره او هغه ځای پورې چې د درې مېلمستونونو په نوم یادېده، زمونږ لیدلو ته راغلل. کله چې پولوس هغوی ولیدل، نو د خدای شکر یې وویست او زړور شو. (۱۶) کله چې مونږ روم ته ورسېدلو، نو پولوس ته اجازه ورکړل شوه چې د یو رومي عسکر سره چې د هغه ساتنه یې کوله، په یو شخصي کور کې واوسېږي.

پولوس په روم کې وعظ کوي

(۱۷) درې ورځې وروسته پولوس د هغه ځای د یهودیانو مشران غونډې ته راوغوښتل. کله چې هغوی سره راتول شول، نو ورته ویې ویل: «ای زما ورونو، که څه هم ما د خپلو خلکو او د خپلو نیکونو د دودونو او دستورونو په خلاف کوم کار نه دی کړی، خو بیا هم زه په اورشلیم کې بندي شوم او رومیانو ته وسپارل شوم. (۱۸) کله چې رومیانو زما څخه څېړنې وکړې نو غوښتل یې چې ما ازاد کړي، ځکه هغوی پوه شول چې ما داسې کوم کار نه دی کړی چې د مرگ سزا دې راته راکړل شي. (۱۹) خو کله چې د یهودیانو مشرانو مخالفت وکړ، نو زه دې ته مجبور شوم چې امپراتور ته عرض وکړم. بې له شکه ما سره هېڅ داسې څه نشته چې د خپل قوم په خلاف یې ووايم. (۲۰) نو له دې امله مې راوغوښتل چې تاسو ووينم او خبرې درسره وکړم چې زه د هغه چا په خاطر په زولنو تړل شوی يم چې د اسراييلو خلک ورته هیله مند دي.» (۲۱) یهودي مشرانو ځواب ورکړ: «مونږ ته ستا په هکله له یهوديې څخه کوم لیک نه دی رارسېدلی او نه زمونږ د یهودي ورونو څخه کوم څوک دلته راغلی دی چې ستا په هکله یې مونږ ته خبر راوړی وي او یا یې ستا په هکله کومه بده خبره کړې وي. (۲۲) خو مونږ غواړو چې ستا نظر واورو، ځکه مونږ پوهېږو چې خلک په هرځای کې د دې ډلې په خلاف خبرې کوي.»

٢٣ نو هغوی د پولوس سره یوه ورځ وټاکله او ډېر خلک د هغه کور ته راغلل. د سهار نه تر ماښامه پورې پولوس د هغوی سره د خدای د پاچاهۍ په هکله خپل پیغام بیان کړ او شاهدي یې ورکړه او کونښن یې وکړ چې د موسی د شریعت او د پیغمبرانو له کتابونو څخه په کار اخیستلو سره هغوی د عیسی په هکله قانع کړي. ٢٤ ځینې د هغه په خبرو قانع شول، خو نورو ورباندې باور ونه کړ. ٢٥ هغوی په خپل منځ کې سره بې اتفاقه شول او روان شول. خو له تگ څخه مخکې پولوس دا خبره وکړه: «روح القدس د اشعیا نبی په وسیله ستاسو نیکونو ته څنگه ښه ویلي دي: ٢٦ دې قوم ته ورشه او ورته ووايه:

تاسو به بیا بیا اورئ، خو پوه به نه شئ. تاسو به گورئ، خو څه به نه وینئ، ٢٧ ځکه چې د دې خلکو زړونه سخت شوي دي او په غوږونو درانه شوي او سترگې یې پټې شوې دي. که نه، نو سترگو به یې لیدل، غوږونو به یې اورېدل، په زړونو کې به پوهېدل او ماته به بهرته راگرځېدلې وای او ما به شفا ورکړې وای.

٢٨ نو بیا پوه شئ چې دغه د خلاصون پیغام د خدای له خوا غیریهودیانو ته لېږل شوی دی او هغوی به یې مني.» [٢٩ کله چې پولوس خپلې خبرې پای ته ورسولې، نو یهودیان لارل او په خپل منځ کې یې سره بحث وکړ.]

٣٠ پولوس دوه کاله په یو کرایي کور کې اوسېده او هرڅوک چې به د هغه د لیدلو دپاره راتللو، نو هرکلی به یې ورته ویل. ٣١ هغه د خدای د پاچاهۍ په هکله وعظ کاوه او د څښتن عیسی مسیح په هکله یې په زړورتیا او په ازادانه توګه تعلیم ورکاوه.